

Handelingen 23-24-25-26

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van maart 1985

VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR TOERISME
MINIMUMLEEFTIJD DEELNEMERS WIELERWEDSTRIJDEN
VERDRAG NEW YORK UITBANNING VROUWENDISCRIMINATIE
ERKENNING EN SUBSIDIËRING BEJAARDENVOORZIENING
HOGE BESCHERMING EXECUTIEVE BOEK WEGWIJS GEZONDHEID
SAMENSTELLING SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VOOR VLAANDEREN
UITBREIDING DRINKWATERVOORZIENING IN VLAANDEREN
LEEFMILIEUSITUATIE TESSENDERLO
VASTE BOEKENPRIJS
SUBSIDIËRING JEUGDHUIZEN
FINANCIERINGSWIJZE RECONVERSIEPROJECTEN IN NATIONALE SECTOREN
WERKING EN PROGRAMMERING DE BRAKKE GROND
UITVOERING BELGISCH-MEXICAANS CULTUREEL AKKOORD
WACHTTIJD LENINGSAANVRAGEN NATIONALE LANDMAATSCHAPPIJ
PLAATSING NIEUWE SCANNERS
BRT-BERICHTGEVING RAKETTENBETOOGING 17 MAART 1985
STATUUT REISBUREAUS
EEN VERNIEUWD VLAAMS GEZONDHEIDSBELEID
TOESTAND THEATERGEZELSCHAPPEN CATEGORIE D
ZWIJGPLICHT AMBTENAREN VLAAMSE GEMEENSCHAP

Inhoud

Nr. 23 Dinsdag 5 maart 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 901

Ontwerp van decreet
Indiening, blz. 901

Voorstel van decreet
Intrekking, blz. 901

Verslag
Indiening, blz. 901

Schriftelijke vragen
Indiening, blz. 901

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer H. Van Wambeké tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het overnemen van de Televox-uitzending door de BRT, blz. 901

Vraag van de heer J. Caudron tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de grenswijziging van de Polder van de Beneden-Dender, blz. 902

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme
— 277 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 903
Sprekers : de heren W. Seeuws, E. Dessutter, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden
— 301 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 906
Sprekers : de heren M. Decoster, verslaggever, A. Diegenant, W. Seeuws, A. Denys, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979
— 278 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 911
Spreker : de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting

Ontwerp van decreet houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden
— 279 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 911
Sprekers : de heren A. Deneir, verslaggever, E. Flamant, J. Van Elewycyk, G. Verhaegen, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en

Welzijnzorg
Regeling van de werkzaamheden, blz. 916

Nr. 24 5 maart 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 917

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 917

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het verlenen van de hoge bescherming van de Vlaamse Executieve aan het boek Wegwijs Gezondheid, blz. 917

Sprekers : de heren F. Geyselings, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, C. De Clercq

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de niet-vertegenwoordiging van de gezinsorganisaties in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen, blz. 919

Sprekers : de heren J. Valkeniers, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de uitbreiding van de drinkwatervoorziening in Vlaanderen, blz. 922

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, P. Tant, J. Valkeniers

Interpellatie van de heer W. Desaeyere tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de leefmilieusituatie te Tessen-derlo in het algemeen en in het bijzonder de steeds weerkerende door Phillips Petroleum veroorzaakte stankhinder, blz. 927

Sprekers : de heren W. Desaeyere, F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme
— 277 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 933
Spreker : de heer W. Seeuws

Hoofdelijke stemming, blz. 936
Spreker : de heer W. Seeuws

Ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden

— 301 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 4
Artikelsgewijze bespreking, blz. 937
Hoofdelijke stemming, blz. 937

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979

— 278 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2
Artikelsgewijze bespreking, blz. 938
Hoofdelijke stemming, blz. 938

Ontwerp van decreet houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden
— 279 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 939
Sprekers : de heer L. Hancké, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg
Hoofdelijke stemming, blz. 949

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer L. Van den Bossche tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de uitvoeringsbesluiten inzake sociale huisvesting, blz. 950

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, J. Van Elewycyk, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting

Interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de waarde van het Plateau van Kastert te Riemst en de maatregelen om dit gebied bij prioriteit aan te kopen, blz. 955

Sprekers : de heren J. Gabriëls, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud

Interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over problemen van ruimtelijke ordening rond de spoorlijn Genk-Maasmechelen en het superstort in Bilzen, blz. 958,

Sprekers : de heren J. Gabriëls, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud

Regeling van de werkzaamheden, blz. 961

Nr. 25 Donderdag 21 maart 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 963

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 963

Voorstel van decreet
Indiening, blz. 963

Verslagen

Indiening, blz. 963

Advies van de Raad van State

Indiening, blz. 964

Jaarverslag

Indiening, blz. 964

Motie

Indiening, blz. 964

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 964

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 964

Regeling van de werkzaamheden, blz. 964

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over stortplaatsen voor huishoudelijk afval in het Hageland, blz. 964

Vraag van de heer O. Meyntjens tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de eenheidsprijs voor het boek, blz. 965

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de stand van zaken betreffende de vaste boekenprijs, blz. 966

Vraag van mevrouw L. Detibge tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de werking van het zuiveringsstation Antwerpen-Middensector, blz. 966

Vraag van de heer J. Caudron tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het personeelsbestand van het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand, blz. 967

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de subsidiëring van de jeugthuizen, blz. 969

Vraag van de heer W. Cortois tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het voornemen van OVAM een nieuwe stortplaats voor gewoon huisvuil in te planten in het gebied DARSE op het grondgebied van de Stad Vilvoorde en van de Gemeenten Grimbergen en Zemst, blz. 970

Vraag van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het aanwenden van Vlaams geld voor reconversieprojecten in nationale sectoren, blz. 971

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onder-

wijs, over de ronde-tafelconferentie inzake het muziekonderwijs, blz. 972

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over werking en programmering van het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam, blz. 972

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de uitvoering van het Belgisch-Mexicaans Cultureel akkoord, blz. 973

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de concrete resultaten van het werkbezoek van de Franse Cultuurminister J. Lang, blz. 974

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over het goedkeuringstoezicht op de lokale besturen, blz. 975

Vraag van de heer A. Deneir tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de wachttijd inzake leningsaanvragen bij de Nationale Landmaatschappij, blz. 975

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ontoereikende kredieten toegekend aan de sector jeugthuizen voor kansarmen, waardoor leefbaarheid en werkingsmogelijkheden ervan worden bedreigd, blz. 975

Sprekers : de heren L. Hancké, G. Verhaegen, W. Seeuws, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, J. Van Elewycyk

Regeling van de werkzaamheden, blz. 982

Nr. 26

21 maart 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 983

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, over de plaatsing van nieuwe scanners, blz. 983

Dringende vraag van de heer E. Beysen tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de BRT-berichtgeving omtrent de anti-rakettenbetoging van 17 maart 1985, blz. 984

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus

— 192 (1982-1983) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 985

Sprekers : de heren E. Desutter (verslaggever), L. Van den Bossche, P. Breyne, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Artikelsgewijze bespreking, blz. 985

Beleidsnota — Een vernieuwd Vlaams gezondheidsbeleid

— 294 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 995

Sprekers : mevrouw C. Smitt, verslaggever, de heren J. Van Elewycyk, H. Van Rompaey, J. Caudron, E. De Groot, J. Valkeniers, F. Geyselings, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1011

Rouwhulde, blz. 1011

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus

— 192 (1982-1983) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemming, blz. 1011

Spreker : de heer E. Beysen

Hoofdelijke stemming, blz. 1011

Beleidsnota — Een vernieuwd Vlaams gezondheidsbeleid

— 294 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1012

Interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de dreiging tot niet-subsidiëring en derhalve tot sluiting van een aantal theatergezelschappen in categorie D en de onzekerheid waarin deze voor de nabije toekomst verkeren, blz. 1013

Sprekers : de heren L. Hancké, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de zwijgplicht van de ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1018

Sprekers : de heren J. De Mol, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

Indiening van moties, blz. 1022

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1022

VOORZITTER : de heer J. Pedé

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

E. Beysen, A. Coppeters, M. Olivier, C. Smitt, R. Vannieuwenhuyze, G. Willems ; gezondheidsredenen.

D. Coens, H. De Croo, H. Deleeck, F. Grootjans, F. Vermeiren, J. Willockx ; ambtsverplichtingen.

V. Anciaux ; familieverbindingen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

— Ontwerp van decreet op de **Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen** — 304 (1984-1985) — Nr. 1

Verwezen naar de Commissie voor Economisch, Tewerkstellings- en Energiebeleid.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het verlenen van de hoge bescherming van de Vlaamse Executieve aan het boek Wegwijs Gezondheid

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Geyselings tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over het verlenen van de hoge bescherming van de Vlaamse Executieve aan het boek Wegwijs Gezondheid

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, geachte collega's, onder de hoge bescherming van de Vlaamse Regering verscheen bij het Davidsfonds Leuven — Universitaire Pers Leuven, een lijvig boek, getiteld „Wegwijs Gezondheid” onder leiding van de Professoren Bande-Knops, Renaer en Dillemans. Een schare van hoogleraren van de Katholieke Universiteit Leuven tekende voor de redactie. Het wordt door de Kredietbank gratis aangeboden aan alle jonggehuwden.

Door de ronkende namen van het redactiecomité en door de machtige instanties die voor de verspreiding instaan, zal het ongetwijfeld de weg vinden naar vele Vlaamse huisgezinnen en er als een naslagwerk geconsulteerd worden.

Ik zou het hier niet ter sprake brengen, moest ik niet getroffen geweest zijn door het hoofdstuk 26, namelijk „Alternatieve geneeswijzen”. Onder een eerste titel : „De alternatieve geneeswijzen en de officiële geneeskunde” wordt enerzijds toegegeven dat de alternatieve geneeswijze meer aansluit bij de holistische visie op de mens, maar wordt ze anderzijds eens te meer herleid tot suggestie. Het samengaan van alternatieve en officiële geneeskunde in één arts wordt als een onduidelijkheid voor de patiënt beschouwd. Het toekennen van een predikaat in de zin van het Duitse „Artz für Naturheilverfahren”, na een grondige opleiding, zou inderdaad heel wat onduidelijkheid uit de weg ruimen en zou voor de patiënt die zulk een arts bezoekt de verzekering inhouden dat het hier om een bonafide arts gaat. Bovendien is de bewering dat biologische artsen de vooruitgang van de wetenschap niet zouden volgen van elke waarheid ontbloot.

De derde hoofding : „Homeopathie” is kenschetsend voor het wetenschappelijk karakter van heel het hoofdstuk. De auteur — die naamloos is — stelt zelf, ik citeer : „De meeste gegevens voor deze paragraaf werden geput uit het „dossier homeopathie” in De Standaard van 14 december 1984”. Einde citaat. Hij baseert dus zijn veroordeling van de homeopathie op een journalistiek artikel van een halve bladzijde. Het is toch niet mogelijk dat de gerenomeerde professoren van het redactiecomité deze zin gelezen en goedgekeurd hebben.

Elke paragraaf analyseren voor dit fo-

Geyselings

rum zou mij te ver voeren. Ik ga dan ook voorbij aan de paragrafen over volksgeneeskunde, paranormale geneeskunde en magnetisme, acupunctuur en chiropraxie. Aan de laatste paragraaf, getiteld : „Neuraal-therapie : de infiltrerders” kan ik echter niet voorbijgaan. Dit heeft niets meer te maken met een al dan niet gefundeerde kritiek op één of andere behandelingsvorm. Het is een regelrechte aanval — op geen enkel wetenschappelijk argument gestoeld — niet enkel op deze therapievorm maar vooral op haar beoefenaars. Wanneer de auteurs beweren dat voor de neuraaltherapie geen enkele wetenschappelijke uitleg bestaat, wordt het de hoogste tijd dat zij kennis nemen van de wetenschappelijke werken van hooggeleerde professoren van de universiteit van Wenen, met name : Pisschinger, Kellner, Perger, Bergsmann en Hopfer. En het werk van Melzack en Wall „The Challenge of Pain”, dat een verklaring geeft voor de neurologische onderbouw van de neuraaltherapie, kan hen toch niet onbekend zijn.

Overigens is het artikel de mooiste opsomming van denigrerende epitheta die de vele honderden natuurgerichte artsen ooit mochten lezen : een twintigtal op twintig lijnen. Ik vernoem er slechts enkele : kwakzalvers, misbruik maken van goedgelovigheid, zich op onaanvaardbare wijze verrijken, afkeurenswaardig gedrag, mysterieuze voorschriften, bedrog plegen, gevaarlijk voor de maatschappij, kettinggeneeskunde aan hoge prijzen, enzovoort. Voor de rest betreft het flagrante leugens, aldus verschillende eminente artsen die ik hieromtrent heb geraadpleegd.

Uit de internationale reacties die de Belgische Vereniging voor Neuraaltherapie — Regulatietherapie VZW, dit is een door de Orde van Geneesheren goedgekeurde beroepsvereniging, ontving in antwoord op de Duitse vertaling van het betreffend artikel, wil ik er hier slechts één weergeven en wel deze van Professor Dokter Hans Tilscher, directeur van het Ortopaedisch Ziekenhuis, Universiteit Wenen. In vertaling luidt zijn antwoord als volgt : „Indien het inderdaad waar is dat universiteitsprofessoren op een

dusdanige oppervlakkige wijze over een waardevolle therapie — neuraaltherapie — geschreven hebben, dan betreur ik dit temeer omdat het tot de zwaarste fouten van de academische geneeskundigen, waartoe ik mij reken, behoort, dat hij een nieuwe methode bij haar beoordeling niet onderzoekt, maar haar dadelijk afwijst.”

Uit dit antwoord, mijnheer de Minister, blijkt hoe buitenlandse hoogleraar over de professoren-auteurs van dit boek denken. Als ik bovendien kennis neem van het „Rapport inzake de haalbaarheid van het Centrum voor Geïntegreerde Geneeskunde te Winterswijk”, uitgaande van professor-dokter Van Wijk, Vakgroep Moleculaire Celbiologie van de Rijksuniversiteit Utrecht, waarin de rol van het „Basis bio-regulatiesysteem” centraal wordt gesteld in gezondheid en ziekte en waarin een grondige studie van de „alternatieve geneeskunde en van haar toepassing in dit centrum” wordt bepleit, kunnen we alleen stellen dat dit in schrill contrast staat met de afwijzende houding van de Leuvense hoogleraar.

Mijnheer de Minister, onze eminente Leuvense academici bewijzen met hun beoordeling dat ze helemaal niet op de hoogte zijn- of ten minste deze indruk verwekken — van de realiteit en dat ze vermoedelijk er niet de minste belangstelling voor betonen behalve dan dat zij zich bewust zijn van het feit dat ze ongeveer 27 procent van hun markt aan de wat zij noemen „kwakzalvers” verloren hebben. Is deze evolutie geen duidelijk teken aan de wand om van het probleem „Alternatieve geneeswijze” thans in de eerste plaats het probleem van de actuele „universitaire geneeswijzen” te maken ? Er hoeft geen rivaliteit te bestaan tussen een universitaire en een alternatieve gezondheidszorg. De artsen die de alternatieve geneeswijze beoefenen zijn immers ook universitair geschoold.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, dit alles overwegende wens ik u de volgende vragen te stellen.

1. Wat was de aanleiding om uw hoge bescherming te verlenen aan een boek waarin verschillende alternatieve

therapieën op een bedenkelijke manier worden aangevallen ?

2. Wie heeft uiteindelijk zijn of haar fiat gegeven om de hoge bescherming aan dit boek te verlenen ?

3. Mag ik u vragen dat uw diensten in de toekomst de inhoud van bepaalde publikaties eerst grondig controleren vooraleer er de bescherming van de Vlaamse Regering aan toe te kennen ?

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte Vergadering, ieder boek over gezondheid kan en zal qua keuze van inhoud, accenten en stellingnamen door diverse personen anders worden beoordeeld.

Dit is des te meer te verwachten wanneer het gaat om een controversieel onderwerp zoals „alternatieve geneeswijzen”.

Ik ben ter zake niet dezelfde specialist als de heer Geyselings. Op dit ogenblik is er een andere dokter in de Vergadering aanwezig, die een tegenovergestelde opvatting heeft als deze van de heer Geyselings.

Nergens staat in het aangehaalde boek vermeld dat het verboden is een beroep te doen op iemand die de alternatieve geneeskunde toepast, evenmin als erin is vermeld dat men zich bij voorbeeld voor een bepaalde nierziekte tot een welbepaald professor moet wenden.

Ik kan alleen vaststellen dat het gedachtengoed dat daaromtrent in „Wegwijs Gezondheid” wordt weergegeven dat is van een eminente faculteit van geneeskunde van dit land en dat deze stellingname overeenkomt met het advies dat door de academiën van geneeskunde voor enkele jaren aan de Minister van Volksgezondheid werd verleend.

Gelet op het maatschappelijk nut van een dergelijk kwalitatief hoogstaande gezondheidsgids enerzijds, en de deskundigheid van de initiatiefnemers, redacteurs en auteurs, allen gewaardeerde universiteitsprofessoren, anderzijds, heeft de Vlaamse Executieve op 5 september 1984 ermee ingestemd haar hoge bescherming aan dit project te verlenen.

Geens

Ik vestig er bovendien de aandacht op dat ook in de Vlaamse Executieve een Gemeenschapsminister bevoegd is voor het gezondheidsbeleid. Hij heeft evenmin bemerkings gemaakt over het feit dat wij onze auspiciën aan dit boek zouden verlenen. Persoonlijk ben ik blij dat dergelijke publicaties in Vlaanderen bestaan en dat zij ruim ingang vinden. Een viertal jaren geleden had ik op de vooravond van Kerstmis de eer te Leuven de eerste uitgave van „Wegwijs”, handelend over rechtsproblemen voor te stellen. Ik heb toen tot de auteurs gezegd dat dit het kerstgeschenk was van het Davidsfonds aan de bevolking. Op dat stuk heb ik gelijk gekregen, want dit boek is momenteel in bijna alle Vlaamse huisgezinnen één van de meest geconsulteerde werken.

De Voorzitter : De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings : Mijnheer de Minister, ik had zeker geen mea culpa van u verwacht, maar ik blijf erbij dat de manier van voorstelling afkeurenswaardig is. Het is eigenlijk een slag onder de riem. Het heeft niets meer te maken met een objectieve voorstelling. Het is een zoveelste aanval op de biologische sector.

Eigenlijk is het verwonderlijk dat, niettegenstaande de verfijning van de diagnostiek en de therapie, toch zeer veel belangstelling blijft bestaan voor de alternatieve geneeswijze. Ik noem dit een laag bij de grondse aanval. Bij het verlenen van uw hoge bescherming hebt u een groot aantal eerbiedwaardige medici met verstomming geslagen.

Ten slotte wil ik eraan toevoegen, mijnheer de Minister, elke tijd en geleerdheid heeft zijn kwakzalvers en elke tijd heeft ook zijn pamfletten.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik heb hier niemand laatzinnig behandeld, maar de heer Geyselings heeft wel van deze tribune gebruik gemaakt om bepaalde mensen te discrediteren. Ik kan dit niet laten voorbijgaan en ik protesteer

daartegen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de niet-vertegenwoordiging van de gezinsorganisaties in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Valkeniers tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de niet-vertegenwoordiging van de gezinsorganisaties in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen.

De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, een aantal jaren geleden was het bij de zogenaamde progressieve kringen „in” om storm te lopen tegen de consumptiemaatschappij. Ook nu nog wordt af en toe uitgehaald naar dergelijke samenleving. In werkelijkheid, en niet alleen sociologen en economen maar ook filosofen en historici hebben daarop de aandacht gevestigd, hebben wij niet zozeer te maken met een consumptiemaatschappij maar veel meer met een produktiemaatschappij. In het tweede deel van „Mijn land in de kering” heeft Jezuiet Karel van Isacker er zeer terecht de aandacht op gevestigd dat wij leven in een systeem waar de mens slechts telt in zoverre hij toelaat door zijn verbruik het produktieapparaat draaiende te houden. De produktie is met andere woorden een doel op zichzelf geworden waaraan al de andere menselijke waarden zijn ondergeschikt gemaakt.

Telkens weer blijkt dat het de producenten zijn die de eerste viool spelen. Zeer recent nog werd dit duidelijk toen de Vlaamse Executieve een ontwerp van decreet goedkeurde waarbij

een Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen, afgekort SERV, wordt opgericht. Deze vervangt de vroegere Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven die tot nu toe bevoegd waren respectievelijk voor de sociale en de economische materies. Hierin zetelen de zogenaamde „sociale gesprekspartners” en met name de vertegenwoordigers van de werkgevers als daar zijn de industrie, middenstand en landbouw, enerzijds en de vertegenwoordigers van de werknemers, anderzijds, in concreto de diverse syndicale organisaties.

Terecht heeft de Vlaamse Executieve deze overbodige tweevoudigheid opgeheven en één enkele „Sociale Economische Raad voor Vlaanderen” opgericht. Deze SERV zou op eigen initiatief studies kunnen laten uitvoeren, aanbevelingen formuleren en adviezen verstrekken aan de Vlaamse Regering en aan de Vlaamse Raad over elke sociaal-economische aangelegenheid binnen de Vlaamse Gemeenschap.

Daarenboven moet het advies van de SERV worden ingewonnen over voorontwerpen van decreet, over een aantal aangelegenheden inzake economie, tewerkstelling, energie, gezondheid, bijstand aan personen, studiebeurzen, toegepast onderzoek en dergelijke meer. Zelfs persoonsgebonden materies kunnen door de SERV geadviseerd worden als zij sociaal-economische implicaties vertonen.

Jammer genoeg omvat deze raad, in zijn huidige samenstelling, enkel vertegenwoordigers uit de sector van de produktie : namelijk mensen afgevaardigd door de werkgevers uit industrie, middenstand en landbouw enerzijds en mensen afgevaardigd door arbeiders en bedienden anderzijds. Het spreekt echter vanzelf dat het sociaal-economisch leven niet enkel uit produktie bestaat maar evengoed uit consumptie en sparen. Dit heeft als logisch gevolg dat om het geheel van het sociaal-economisch beleid van de Vlaamse Gemeenschap te omvatten men niet alleen met de producenten rekening moet houden maar evengoed met de consumenten.

Bij de consumenten hebben concreet de gezinnen een meer dan doorslagge-

Valkeniers

vende invloed op het consumptiepatroon. Men kan men in deze aangelegenheid allerminst voorbijgaan, al kan ook plaats ingeruimd worden voor andere specifieke verbruikersorganisaties. Daarbij komt nog dat een zeer groot deel van het spaarvolume eveneens door diezelfde gezinnen worden geleverd.

In het licht van dit alles is het volslagen onverantwoord dat men in de nieuw op te richten „Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen” alleen maar rekening zou houden met de producenten maar dat men de gezinnen, de consumenten bij uitstek, hiervan uitsluit. Dit is des te flaganter daar elders en met name in Frankrijk de afgevaardigden van de representatieve gezinsorganisaties wel degelijk bij dergelijk overleg worden betrokken.

Redenen te over dus, mijnheer de Minister, om deze ongerijmde toestand bij te sturen en aan de vertegenwoordigers van de gezinnen hun rechtmatige plaats te verlenen in de „Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen”.

Deze vertegenwoordiging zou bijvoorbeeld kunnen geregeld worden door de SERV samen te stellen uit twee secties. Een eerste zou bestaan uit de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers zoals bepaald in artikel 2 paragraaf 1 van het „Ontwerp van decreet houdende wijziging van de benaming, organisatie, samenstelling en bevoegdheden van de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen”.

Een tweede sectie zou dan kunnen worden samengesteld uit tien werken-de leden, **experten** door de Vlaamse Executieve benoemd en volgens het principe van de evenredige vertegenwoordiging voorgedragen door de fracties van de Vlaamse Raad. De respectieve fracties van de Vlaamse Raad zouden dan onder meer een plaats kunnen verlenen aan vertegenwoordigers van de gezinsorganisaties. Het zal u trouwens niet onbekend zijn dat in de „Bond van Grote en Jonge Gezinnen” een politiek college bestaat met vertegenwoordigers der diverse partijen. Zodoende zou snel en op een soepele manier de vertegenwoordiging van de gezinnen-verbrui-

kers verzekerd kunnen worden en tevens een meer pluralistische samenstelling van de SERV gegarandeerd worden.

Wanneer ik spreek over deze bijzondere sectie wil ik mij niet alleen beperken tot de vertegenwoordiging van de consumenten, maar, zoals u weet en zoals ik daarstraks zelf aanhaalde, kan deze SERV ook om advies worden gevraagd inzake voorontwerpen van decreet, bijvoorbeeld over gezondheid, bijstand aan personen, persoonsgebonden materies en ook wetenschappelijk onderzoek. U zal mij zeker geen ongelijk geven wanneer ik zeg dat het niet meer dan normaal zou zijn, – vermits men ook adviezen geeft in deze materies –, dat bijvoorbeeld de VLIR evenals de culturele organisaties er zouden vertegenwoordigd zijn.

Wanneer men verder gaat in de zin van artikel 59bis, dus wanneer men spreekt over de uitbreiding van de culturele materies tot de persoonsgebonden materies, dient te worden opgemerkt dat daarin is gewaarborgd dat de verschillende politieke strekkingen aan bod moeten komen.

Mijnheer de Minister, ik vraag mij af wat u ertoe heeft aangezet om deze verschillende groepen uit te sluiten van een vertegenwoordiging in de SERV vermits het zeer goed mogelijk is aan de eerste sectie een tweede sectie toe te voegen waarin niet alleen deze groepen aan het woord zouden komen maar het zou ook de mogelijkheid geven de verschillende politieke strekkingen hun zeg te laten doen zoals dit het geval was in de GERV.

Mijnheer de Minister, ik zou u dan ook willen vragen wat u zinnens is te ondernemen om én de gezinnen-verbruikers én ook onder meer de VLIR én de politieke strekkingen een billijke plaats te geven in de SERV, zoals dit het geval is in de GERV, om aldus deze raad een meer pluralistisch karakter te geven.

Zoals u weet werd deze houding verdedigd door onze Minister in de Vlaamse Executieve. Niet alleen vanuit onze partij maar ook vanuit andere partijen en zelfs vanuit de „scheidende” GERV, indien ik mij zo mag uit-

(V.l.n.r.) *Gemeenschapsminister J. Buchmann (PVV) K. Poma (PVV), Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, en G. Geens (CVP), Voorzitter van de Vlaamse Executieve*

Valkeniers

drukken, zijn stemmen opgegaan om in die zin uw ontwerp van decreet aan te passen.

Mijnheer de Minister, ik ben dan ook zeer benieuwd wat uw antwoord zal zijn op dit voorstel. (**Applaus bij de VU**)

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte Vergadering, op 20 februari jongstleden heeft de Vlaamse Executieve haar goedkeuring gehecht aan een ontwerp van decreet op de **Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen**, de zogenaamde SERV. Dit ontwerp van decreet werd overgemaakt aan de Vlaamse Raad. De Voorzitter heeft bij de aanvang van de vergadering erop gewezen dat dit document werd ingediend. Ik zou dus zeer gemakkelijk kunnen verwijzen naar de debatten die zullen plaatshebben, eerst in de Commissie, nadien in openbare vergadering. Het is uiteindelijk hier dat de beslissing moet vallen. Ik zal mij er echter niet zo gemakkelijk van afmaken. Ik wil even ingaan op de opmerking die werd gemaakt in verband met de vertegenwoordiging van de gezinnen, nadien werd er aan toegevoegd de vertegenwoordigers van de VLIR, en van de culturele sector.

Wij hebben in de Executieve ernaar gestreefd een raad te maken die vooral efficiënt zou kunnen werken. Bijgevolg is het aantal leden beperkt tot 20. Deze raad zal advies uitbrengen over een groot aantal materies die betrekking hebben zowel op gewestelijke als gemeenschapsaangelegenheden. Bovendien is de mogelijkheid niet uitgesloten dat deze Raad in de toekomst ook op het stuk van het **interprofessioneel** overleg tussen de werkgevers en de werknemers bepaalde initiatieven zou nemen. Een voorbeeld dat ik zelf tijdens de academische zitting bij de opening van Flanders Technology heb gegeven, is het afsluiten van technologie-akkoorden in het Vlaamse land. Dit is uiteraard een aangelegenheid die alleen betrekking heeft op werkgevers en werknemers.

De heer J. Valkeniers : Het heeft ook betrekking op de wetenschappelijke milieus.

Minister G. Geens : Zo kom ik tot het andere probleem : waarom is er geen ruimere vertegenwoordiging voorzien van een aantal andere organisaties, zoals gezins-, wetenschappelijke en culturele organisaties.

Ten eerste, voor al deze domeinen bestaan er specifieke adviesraden. Er bestaat – mevrouw Steyaert zal mij niet tegenspreken – een Hoge Raad voor het Gezin, die over alle aangelegenheden die met het gezin en het gezinsbeleid verband houden, geconsulteerd wordt door de betrokken Ministers. In sommige gevallen is het advies trouwens wettelijk verplicht alvorens initiatieven kunnen worden genomen.

Hetzelfde geldt voor de andere organismen die u hebt opgesomd. Ze beschikken allemaal over een adviesraad bij de Vlaamse uitvoerende macht. Ik wil hieraan toevoegen dat wij op een bepaald ogenblik moeten weten waarover wij het hebben. Indien iedereen zich met alles mengt, dan moeten wij maar één raad hebben en kan al de rest worden opgedoekt.

Er zijn specifieke problemen eigen aan elke groep die een eigen adviesorgaan noodzakelijk maken.

Wat betreft de gezinsorganisaties, heb ik een delegatie ontvangen van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen. Ze hebben mij hun wensen kenbaar gemaakt inzake hun deelname aan de SERV. Ik heb duidelijk gezegd dat dit niet voorzien was. Ik heb wel gezegd dat uiteraard de SERV in een aantal commissies een beroep zal doen op vertegenwoordigers van andere groepen, zoals bij voorbeeld de gezinsverenigingen en dat het voor de hand ligt dat zij op dat ogenblik bij de werkzaamheden van de SERV zouden worden betrokken, althans op het vlak van de voorbereiding van bepaalde adviezen. De vertegenwoordigers van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen hebben daar met voldoening akte van genomen.

Ik meen dat dit een antwoord is op de door u gestelde vragen. Bij de bespreking van het desbetreffend ontwerp

van decreet zullen wij op deze problematiek dieper ingaan.

De Voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer de Minister, als u het zo ziet denk ik dat twintig leden zelfs te veel is. U haalde het argument aan dat om efficiënt te kunnen werken, twintig leden voldoende was. Ik meen echter dat tien dan nog beter is.

U hebt de GERV omgedoopt tot SERV. In de GERV was een pluralistische vertegenwoordiging voorzien. Het door de GERV gepresteerde werk was zeer goed en het pluralisme heeft dit werk nooit gehinderd. Ik zie dan ook niet goed waarom u die formule niet wil blijven huldigen.

Inzake het wetenschappelijk beleid spreekt u van technologische akkoorden met werknemers en werkgevers. Wat is echter de toestand voor de vertegenwoordigers van de wetenschap ? Er bestaat een innige samenwerking tussen de wetenschappelijke milieus, in casu de universiteiten. Ik zie niet in waarom u deze personen uitsluit en waarom u niet ingaat op de suggestie van bepaalde leden van de Executieve, om uw pakket van tien plus tien leden te herleiden tot zeven plus zeven leden. Personen uit de wetenschappelijke milieus betekenen een goede inbreng en dit waarborgt een zeker pluralisme. Laten wij er toch geen politieke zaak van maken ! Laat ons dit alleen bekijken in het belang van de Vlaamse Gemeenschap. Nu heb ik echter de indruk dat dit een onderonsje wordt tussen de patroonsorganisaties en de vakbonden. Onze partij betreurt dit ten zeerste. De zuilen hebben in ons land al genoeg kwaad gesticht.

Minister G. Geens : Mijnheer Valkeniers, ik meen reeds te hebben geantwoord op uw opmerkingen in verband met de VLIR. Wat het pluralisme betreft zie ik niet in hoe de SERV, zoals hij nu is geconcipieerd, onvoldoende pluralistisch zou zijn om een aantal maatschappelijke en filosofische stromingen in dit land aan bod te laten komen. Dat is echter niet de opdracht van de SERV. Die Raad handelt over de materies die zijn opgesomd in het

Geens

ontwerp van decreet. Het kan niet zijn – ik wil daar nu reeds uitdrukkelijk voor waarschuwen – dat de regels die gelden voor het cultuurpact worden toegepast op de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen. Dit zou volledig in strijd zijn met de wet en het decreet op het Cultuurpact. Het is bijgevolg niet de bedoeling om in de SERV de regels die gelden voor het Cultuurpact toe te passen.

De heer J. Valkeniers : Wij kunnen dit alleen maar betreuren.

De Voorzitter : Het incident is gesloten

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de uitbreiding van de drinkwatervoorziening in Vlaanderen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de uitbreiding van de drinkwatervoorziening in Vlaanderen

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, zuiver water is één van de kostbaarste en meest levensnoodzakelijke oerelementen op aarde en is voor de overleving van de huidige en toekomstige generaties onontbeerlijk.

Met deze harde waarheid voor ogen is het evident dat waterbezoedeling en watersverspilling nooit kan en mag worden verdedigd en bijgevolg onverantwoord is. Een decennium geleden is de verantwoordelijke overheid het uniek belang van zuiver water gaan inzien. Er werd ruim 50 miljard frank geïnvesteerd in waterzuiveringsstations en collectoren. Daarenboven werden fortuinen uitgegeven aan diverse metingen en peilingen, waarvan

de resultaten helaas vernederend zijn voor al diegenen die aan de waterzuivering hebben meegewerkt. Immers, de bereikte resultaten zijn nihil of, beter gezegd, schandalig, de huidige wetenschap en overheidsbeleid onwaardig.

Biologische tests in de meeste waterlopen uitgevoerd wijzen uit dat de toestand van het water niet zelden hallucinant is. Iedereen weet het, iedereen kan het vaststellen : onze beken, rivieren en stromen stinken, het zijn open riolen geworden. De toestand van onze waterlopen is zeer ernstig en niettegenstaande de kritieke situatie verwacht Minister Lenssens dat ten laatste in 1993 in alle Vlaamse beken, rivieren en stromen opnieuw vis zal zwemmen. Een utopie ? Zeker niet indien we de Minister op zijn woord mogen geloven. Het middel dat tot deze verheugende resultaten moeten leiden, is het Algemeen Waterzuiveringsprogramma, dat vóór 1994 de sterke bevuilding van onze oppervlaktewateren ongedaan zal maken. De belangrijkste krachtlijnen die de Minister in zijn beleid heeft opgenomen zijn : preventie, selectiviteit en planmatigheid. Gedaan dus met sectaire en ordeloze inspanningen. Immers, de tijd dringt en zuiver water is te kostbaar. Om tot opzienbare resultaten te komen, wenst hij een kader waarbinnen een efficiënt waterzuiveringsbeleid in de komende jaren mogelijk wordt. Wij twijfelen niet aan de goede intenties van de Minister die, om zijn opzet maximale kansen te geven, op een aantal middelen en diensten een beroep doet om zijn beloften te kunnen nakomen.

Ten eerste, zal er daartoe een databank worden opgezet, waarbinnen alle relevante elementen zullen worden opgeslagen en tegen elkaar afgewogen.

Ten tweede, werden de Vlaamse universitaire instellingen en het Waterbouwkundig Laboratorium van Openbare Werken te Borgerhout bij het waterzuiveringsproject betrokken voor wat de concrete uitvoering van het AWP betreft.

Ten derde, voert de Groep voor Toegepaste Ecologie, die de belangrijkste laboratoria en universitaire instellingen

in Vlaanderen op leefmilieugebied groepeerd, een studie uit naar alle mogelijke technieken om in landelijke gebieden in plaats van de klassieke en dure collectoren en waterzuiveringsstations, kleinschalige zuiveringsprojecten te installeren.

Ten vierde, bereiden de interdepartementale Maas- en Scheldecommissies met Nederland verdragen voor met de bedoeling de grensoverschrijdende watervervuiling in te dijken.

Ten vijfde, is er verder een wederzijds overleg tussen Brussel en het Vlaamse Gewest over de uitvoering van het Richtplan inzake de waterzuivering aangevat.

En ten slotte, zijn er volgens mijn informatiebron tussen het Vlaamse en het Waalse Gewest enerzijds en tussen België en Frankrijk anderzijds voorbereidende gesprekken gestart betreffende het op elkaar afgestemd programmeren van de investeringen.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, met al deze constructieve maatregelen in de vuist en de vernederende ervaringen uit het verleden, verwacht de Minister binnen 10 jaar opvallend gunstige resultaten voor onze oppervlaktewateren. De vissen krijgen weer een kans ! Opnieuw visrijk water betekent ook dat hetzelfde water opnieuw bruikbaar is voor menselijke consumptie. Deze gunstige ommekeer houdt bovendien ook in dat grote en geldopslopende waterbouwkundige werken overbodig worden en dat bossen en landbouwgronden niet meer dienen te worden opgeofferd.

Mijnheer de Minister, met deze positieve aanpak als perspectief, rijst de vraag of het wel zinvol is de geplande dure waterbouwkundige projecten nog te laten uitvoeren. Als onze rivieren, waaronder de Nete, binnen afzienbare tijd schoon worden gemaakt, waarom dan nog één miljard frank uitgeven aan een waterspaarbekken te Nortmeir Duffel/Rumst ? Waarom alweer circa 50 ha bos- en landbouwgebied opofferen om de waterproductie op te voeren en dit terwijl de vooruitzichten inzake waterverbruik lager liggen dan geraamd in 1981 ? Uit deze en andere ramingen blijkt dat het waterverbruik niet zo snel stijgt dan in

Geyselings

1981 werd vooropgesteld. De aanhoudende crisis en andere factoren zullen het meerverbruik in de eerstvolgende jaren blijven afremmen.

Hoewel in de Provincie Antwerpen een benuttingsgraad van 65 ten honderd aanwezig is en ondanks de dalende prognosecijfers, zoekt de AWW onvermoeid naar nieuwe waterwinningsgebieden. De huidige capaciteit van de AWW bedraagt 5,5 miljoen m³ water, wat volgens AWW nog 5 miljoen m³ water te weinig is om bij lage waterdebieten in de Maas of bij calamiteiten voldoende water te kunnen leveren. Op basis van de huidige productie achten deskundigen van waterwinningsbedrijven 480.000 m³ maal 22 - dagen - of 10.500.000 m³ water voorraad noodzakelijk. Om deze watermassa gedeeltelijk te ondervangen wordt gezocht naar een of meer veiligheidsreservoirs. In 1978 viel het oog van de AWW op het reeds geraadbraakte Viersel, waar de AWW op sterk verzet stuitte vanwege de plaatselijke bevolking en diverse milieuverenigingen. Viersel wenste geen Venetië te worden. Dit project is uiteindelijk wegens de felle protesten definitief afgevoerd. De AWW ging na deze nederlaag op zoek naar een ander waterwinningsgebied, namelijk te Eekhoven-Nortmeir te Duffel/Rumst. Op 5 april 1984 gaf het sociaal-economisch kernkabinet haar goedkeuring aan het project Eekhoven. De uitvoering van deze werken zijn gepland van 1985 tot 1989. In verband met dit waterwinningsproject onderhoud ik reeds geruime tijd een briefwisseling met de Ministers Akkermans en Lenssens, met Staatssecretaris Aerts en met de betrokken gemeentebesturen.

De heer Aerts antwoordde mij op 24 oktober 1984 dat het project van het spaarbekken van Walem-Eekhoven geen uitbreiding is van de waterwinning, maar slechts als doel heeft de veiligheid van de bestaande installaties te vergroten en geenszins om de productiecapaciteit te verhogen.

De brief van 24 oktober van Minister Lenssens zit in dezelfde richting want hij doet mij opmerken dat het doel van het spaarbekken „Eekhoven” niet

de verhoging is van de waterproductie, zoals ik in mijn brief stelde. De Minister berichtte mij verder, als volgt : „Om in alle omstandigheden drinkwater te kunnen produceren, dat beantwoordt aan de strengste kwaliteitseisen, is het noodzakelijk dat een waterreserve in een spaarbekken beschikbaar is. Een reserve, die dan kan aangewend worden wanneer het water van het Netekanaal door allerlei onvoorziene omstandigheden tijdelijk minder geschikt is voor drinkwaterproductie. Zelfs als het verbruik niet meer stijgt of wanneer andere waterbronnen beschikbaar zouden worden, blijft de noodzaak van een reserve bestaan, onwille van de strenge kwaliteitseisen.”

Mijnheer de Minister, uit deze brieven heb ik begrepen dat het gepland waterspaarbekken Eekhoven-Nortmeir niet bedoeld is om de waterproductie te verhogen maar wel om de veiligheidsmarge ervan te verlengen. Aan deze woorden heb ik altijd getwijfeld en mijn twijfels worden thans bevestigd. „Het Belang van Limburg” van 7 januari 1985 schrijft onder de titel „Vlaanderen moet meer drinkwater produceren. Minister Lenssens wil aanvoer uit Wallonië beperken tot een minimum”, wat volgt : „Als alternatief voor de waterleveringen uit Wallonië hebben de drinkwatermaatschappijen verschillende projecten uitgewerkt. Volgens Minister Lenssens gaat het om grondwaterwinningen, supplementaire waterspaarbekkens, veiligheidsbekkens en verbindingsleidingen vanuit Antwerpen naar Oost-Vlaanderen”. De auteur van dit bericht stelt verder dat „als de verbindingsleiding Walem, Antwerpen, Elst, Oost-Vlaanderen, operationeel zal zijn, kan vanuit Antwerpen dagelijks 150.000 m³ water geleverd worden aan de Tussengemeentelijke Maatschappij van Vlaanderen voor Watervoorziening die op dit ogenblik voor haar wateraankopen aangewezen is op de Brusselse Maatschappij”. Ook „Het Nieuwsblad” publiceerde dat er plannen bestaan om water door Antwerpen te laten leveren aan Oost- en West-Vlaanderen en dat het nodige water kan geproduceerd worden in de bestaande productiecentra van de Antwerpse Waterwerken in Walem en Oelegem. Hiermee kennen we nu

de diepere achtergrond van het project Nortmeir-Eekhoven te Duffel-Rumst.

Mijnheer de Minister, u kan er niet meer omheen, u wil Vlaanderen voor zijn drinkwatervoorziening minder afhankelijk maken van Wallonië en daarvoor moest aanvankelijk te Viersel en nu weer te Duffel-Rumst een bos- en landbouwgrond ter grootte van circa 50 hectare opgeofferd worden.

Alweer één miljard frank de verspildingsdeur uit voor een waterspaarbekken dat met het vooropgesteld beleid en de ruime beschikbare watervoorraad totaal overbodig is. Miljarden franken zullen weer worden uitgegeven om andermaal onze oppervlaktewateren tegen begin der jaren negentig opnieuw „clean” te krijgen. Voor dit beoogde doel zijn deze zware financiële inspanningen aanvaardbaar maar dat terzelfder tijd nog eens één miljard frank belastinggeld wordt uitgetrokken om in het Antwerpse nog meer water te produceren terwijl er slechts 65 procent van de thans beschikbare watervoorraad wordt aangewend en in het vooruitzicht van propere rivieren tegen de tijd dat het gepland spaarbekken te Duffel-Rumst zal gerealiseerd zijn, is gewoon krankzinnigheid en pure verspilzucht. Wat moet ik van de verantwoordelijke Minister en zijn beleid denken wanneer hij enerzijds in zijn richtnota „De drinkwatervoorziening in Vlaanderen vandaag en morgen” op bladzijde 12 - cijfer 2.3.2 - wat de provincie Antwerpen betreft, schrijft : „De beschikbare produktiemiddelen zijn in het algemeen voldoende om in alle omstandigheden de drinkwatervoorziening te waarborgen”. In de provincie Antwerpen is de reserve aan produktiemiddelen zeer ruim. Wat moet ik denken van de verantwoordelijke Minister en diens beleid wanneer hij in dezelfde Richtnota op bladzijde 19 onder cijfer 3.2. schrijft wat volgt : „In 1983 werd door de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in samenwerking met de grote drinkwatermaatschappijen een nieuwe raming gemaakt. Deze prognose is een extrapolatie van de evolutie van het drinkwaterverbruik tijdens de vorige jaren. Ze valt heel wat lager uit

Geyselings

dan de prognose voor 1979. Sindsdien is het industrieel waterverbruik echter gevoelig gedaald. Sommige bedrijven hebben hun activiteiten stopgezet, terwijl andere door interne maatregelen hun waterverbruik in belangrijke mate hebben verminderd."

Mijnheer de Minister, ik begrijp u helemaal niet meer wanneer u in een belangrijk document enerzijds onderstreept dat in de provincie Antwerpen de beschikbare produktiemiddelen algemeen voldoende zijn om in alle omstandigheden de drinkwatervoorziening te waarborgen en dat het waterverbruik heel wat lager uitvalt dan de prognoses hebben vooropgesteld, terwijl u anderzijds een nieuw waterwinningsproject steunt dat één miljard frank en circa 50 hectare bosgebied gaat kosten en daarenboven overbodig is.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, om de drinkwatervoorziening in Vlaanderen, vandaag en morgen, veilig te stellen is er slechts één oplossing, namelijk alle oppervlaktewateren opnieuw drinkbaar maken. Met dit beleid is de Minister gestart en we hopen hiervan in 1993 de laatste verwezenlijkingen te zien. Alle oppervlaktewateren moeten drinkbaar worden; dat is de enige en gezonde beleidslijn die een duurzame oplossing kan garanderen, de oplossing die van levensbelang is voor alle levende wezens in onze leefgemeenschap.

Mijnheer de Minister, ik rond mijn uiteenzetting af met de volgende vragen.

1. In de Provincie Antwerpen wordt 65 procent van het huidig beschikbaar water benut. Bovendien ligt het waterverbruik heel wat lager dan de verwachtingen. Toch wordt er een supplementair waterspaarbekken van circa 50 hectare gepland te Duffel-Rumst, zogeheten niet om de waterproduktie te verhogen maar omwille van de strenge kwaliteitseisen op het vlak van de drinkwaterkwaliteit. Blijft u deze zienswijze gestand?

2. Zo ja, wat houdt dan de verbindingsleiding Walem-Elst in zotra de-

ze operationeel is?

3. De huidige capaciteit van de AWW bedraagt 5,5 miljoen m³ water, dit is volgens AWW 5 miljoen m³ te weinig. Bij een dagelijkse levering van de vooropgestelde 150.000 m³ water uit Duffel-Rumst aan TMVW krijgen we een jaarlijks totaal van 54.750.000 m³ water. Waar zal de AWW deze fenomenale hoeveelheid halen om aan deze vraag te voldoen? Moet het bekken van Duffel-Rumst er komen om te helpen deze transactie mogelijk maken?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik zal proberen een beknopt maar duidelijk antwoord te geven op de verschillende vragen die de heer Geyselings heeft gesteld. Allereerst dank ik collega Geyselings voor de lof die hij mij, zij het onrechtstreeks, heeft toegezwaaid en door zijn constructieve benadering van onze inspanningen in verband met het algemeen waterzuiveringsprogramma voor het Vlaamse Gewest.

Ik bevestig dat het mijn bedoeling is om over een tiental jaren alle waterlopen in Vlaanderen naar een kwaliteit te hebben gebracht die toelaat dat er opnieuw biologisch leven mogelijk is, met andere woorden dat in alle waterlopen van Vlaanderen opnieuw vis kan overleven. Er is echter een fundamenteel onderscheid tussen dit kwaliteitsobjectief en een ander dat er in bestaat dat het water uit alle waterlopen in Vlaanderen na behandeling als drinkwater zou kunnen worden gebruikt. Dit laatste is niet de bedoeling want dit zou wellicht veel diepgaandere en grotere investeringen vergen dan in de komende jaren voor Vlaanderen draagbaar zijn.

Als wij ons beleid kunnen voortzetten en over een aantal jaren de biologische kwaliteit van het water in de Vlaamse waterlopen opnieuw in ere zal zijn hersteld, betekent dit niet dat het water van alle rivieren geschikt zal zijn om, na de aangepaste behandeling, als drinkwater te worden gedistribueerd. Anders uitgedrukt, de zuivering van oppervlaktewater betekent

volgens het AWP niet dat waterspaarbekken voor drinkwatervoorziening overbodig worden.

Een waterspaarbekken voor drinkwater heeft een drievoudige functie. Ten eerste, is het een waterreserve voor de tijdstippen dat het debiet van de rivier of het kanaal beneden het minimum daalt. Ten tweede, is het een buffer die kan worden aangesproken wanneer op de rivier, een calamiteit gebeurt, die het water minder geschikt of ongeschikt maakt voor de watervoorziening. Derde functie van het bekken is het verzekeren van een constante kwaliteit bij de ingang van het behandelingsstation. Omdat de kwaliteit van het rivierwater nogal schommelt, is het belangrijk vooraf water te stockeren in een spaarbekken om aldus de kwaliteit ervan te stabiliseren. Het is dus duidelijk dat zelfs als de Kempense waterlopen kunnen gebruikt worden voor drinkwater men toch nog altijd over een waterspaarbekken zal moeten beschikken om veilig drinkwater te produceren.

Nu wil ik het even hebben over het spaarbekken „Eekhoven” te Duffel-Rumst waarover de heer Geyselings het had. Ik kan zeggen dat het niet wordt aangelegd wegens gebrek aan water en ook niet om de productiecapaciteit op te voeren. Het is gewoon de bedoeling de waterproduktie te blijven waarborgen, ook wanneer een calamiteit het water van het **Netekanaal** tijdelijk minder geschikt zou maken. En dit om de eenvoudige reden dat de bevolking in alle omstandigheden en op elk ogenblik over kwaliteitsvol drinkwater moet kunnen beschikken. De aanleg van een waterspaarbekken „Eekhoven” is daartoe de nodige voorwaarde.

Men mag de begrippen reserve in een waterspaarbekken en productiecapaciteit niet met elkaar verwarren. De AWW of Antwerpse Waterwerken produceert jaarlijks 130 miljoen kubieke meter drinkwater, maar haar installaties hebben een productiecapaciteit van 180 miljoen kubieke meter. De Antwerpse Waterwerken beschikken dus op dit ogenblik over een reserve aan productiecapaciteit van ongeveer 50 miljoen kubieke meter. Naast deze productiecapaciteit is er de reserve, die in een waterspaarbek-

Lenssens

ken voorhanden moet zijn. Deze reserve is de hoeveelheid water van goede kwaliteit, dat op elk ogenblik in het spaarbekken aanwezig moet zijn voor het geval dat het water van het Albertkanaal of het Netekanaal onbruikbaar zou worden. Bovendien is de algemene regel, collega Geyselings, dat een watermaatschappij over een reserve moet beschikken voor drie weken. Ik kan u zeggen dat op dit ogenblik de Antwerpse Waterwerken — en de Antwerpse collega's zullen dit bevestigen — deze reservecapaciteit van drie weken niet haalt, zodat het spaarbekken „Eekhoven” een noodzakelijkheid is voor het gebied waar de AWW water, overigens van uitstekende kwaliteit, distribueert.

Ik kan u desnoods schriftelijk de omstandigheden uiteenzetten, mijnheer Geyselings, waarin de inplantingsplaats van het spaarbekken „Eekhoven” tot stand kwam. De Provinciale Commissie voor Milieubeheer van Antwerpen heeft op 23 maart 1982 een gunstig advies over de inplantingsplaats uitgebracht. Dit is een aanduiding dat de zaken niet overrijd zijn gebeurd, maar wel in overleg met deze toch niet onbelangrijke adviesinstantie.

Wanneer u vraagt, mijnheer Geyselings, wat de relatie is tussen een waterspaarbekken „Eekhoven” en de verbinding Walem-Elst, moet ik antwoorden dat beide geen onmiddellijk verband hebben met mekaar. De bedoeling van Walem-Elst is dat, via een mogelijke verbindingleiding tussen Antwerpen en Oost-Vlaanderen, de AWW maximaal 150.000 m³ drinkwater per dag aan de TMVW, de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor de Waterbedeling, kan leveren. Per jaar uitgedrukt betekent dit ongeveer 54 miljoen m³, wat ongeveer overeenstemt met de reeds geciteerde beschikbare reserve aan productiecapaciteit bij AWW. Dit is nodig — en u hebt dat onderstreept — omdat ik, samen met de Vlaamse Executieve en met deze Raad, van oordeel ben dat het Vlaamse Gewest dringend naar een grotere autonomie op het vlak van de drinkwatervoorziening moet streven. U weet dat wij vandaag voor de aanvoer van drinkwater voor

meer dan 25 procent van het Waalse Gewest afhankelijk zijn. Dit betekent ongeveer 250.000 m³ drinkwater per dag, die wij vanuit het Waalse Gewest aanvoeren.

Wanneer ik een aantal gebeurtenissen van de laatste weken op een rijtje zet, wordt ik gesterkt in mijn mening dat sommigen in het Waalse Gewest blijkbaar aansturen op, zoniet een wateroorlog, dan toch op een waterincident of confrontatie en dat wens ik vooralsnog te vermijden.

Ik wijs erop dat op dit ogenblik in de Waalse Gewestraad een ontwerp van decreet in bespreking is waarbij de Waalse Gewestexecutieve voorstelt voortaan per m³ drinkwater die uit Waalse bodem wordt opgepompt en naar een ander gewest wordt getransporteerd, met name naar Vlaanderen, een taks op te leggen van 3 frank per m³. Daar wij op dit ogenblik 250.000 m³ drinkwater per dag uit Wallonië betrekken, betekent dit voor de Vlaamse verbruikers een taks van 750.000 frank per dag.

Ik moet hieraan toevoegen dat op dit ogenblik in sommige Waalse provincies dergelijke taksen bestaan, maar die zouden door middel van voornoemd decreet worden afgeschaft.

Een tweede gebeurtenis die mij ertoe aanzet niet alleen meer dan waakzaam te zijn, maar ook sneller door te werken voor een grotere Vlaamse autonomie op het vlak van drinkwater, is de beslissing van de Burgemeester van de Gemeente Hensies in Henegouwen, om een grondwaterwinning van de TMVW, die betaald is door de Vlaamse gemeenten en waar dagelijks 15.000 m³ drinkwater wordt gecapiteerd, manu militari af te sluiten. Daardoor wordt de TMVW verplicht 15.000 m³ drinkwater per dag méér bij de Brusselse Watermaatschappij aan te kopen waar zij, zoals u weet, zeer hoge prijzen moet betalen.

Geachte collega's, daarenboven stel ik vast dat mijn Waalse collega mijn dringend schriftelijk verzoek om tussen te komen bij de gemeentelijke autoriteiten om dit probleem in der minne op te lossen, vrij brutaal afwijst. Bovendien stel ik vast dat mijn Waalse collega en de Waalse Gemeen-

schap dit incident blijkbaar hebben uitgelokt om druk uit te oefenen op een rechtsgeding, dat op dit ogenblik aan de gang is tussen de TMVW en het papierbedrijf „Les Cartonneries de Thulin”. Deze vaststellingen laten mij toe te besluiten dat wij op de goede weg zijn als wij op korte termijn een groter en eigen Vlaams productieapparaat voor drinkwater wensen te realiseren.

Wanneer ik ten slotte in een Franstalige Brusselse krant van vandaag lees dat niemand minder dan de heer Happart zijn steun heeft toegezegd aan de burgemeester van Hensies voor zijn anti-Vlaamse houding en aan het Waals Gewest en aan mijn Waalse collega voor het waterbeleid, dan is voor mij de maat bijna vol. Ik ontzeg een persoon zoals de heer Happart het recht zich te komen mengen in het debat rond de Vlaamse drinkwatervoorziening.

De heer O. Meyntjens : Men had hem niet mogen benoemen.

Minister J. Lenssens : Ik wil dit in alle rust zeggen. Ik herhaal dat ik niet wens naar een watercrisis en nog minder naar een wateroorlog te gaan. Maar, indien men mij verplicht in die richting te gaan zal ik niet aarzelen mijn verantwoordelijkheid te nemen en in de komende weken de meest verdragende beslissingen aan de Vlaamse Regering voor te stellen.

Collega Geyselings, ik kom terug op de essentie van uw betoog. Zoals reeds aangestipt kwamen de Antwerpse Waterwerken supplementair 50 à 55 miljoen m³ drinkwaterperjaar aan de TMVW leveren. Daartoe is echter een verbindingleiding tussen Antwerpen en Oost-Vlaanderen noodzakelijk. De technische aspecten worden thans door de twee maatschappijen bestudeerd. Het is mijn bedoeling nadien op korte termijn een economische doenbaarheidsstudie te laten uitvoeren, om de economische, budgettaire en financiële aspecten van dit dossier te laten evalueren.

Collega Geyselings zal dus begrijpen dat de constructie van het waterspaarbekken „Eekhoven”, dat trouwens een groot waterbouwkundig werk is

Lenssens

en integraal gefinancierd wordt met nationale middelen, enkel bedoeld is om de huidige waterproductie in het gebied van de Antwerpse Waterwerken in alle omstandigheden te kunnen beveiligen en niet de productiecapaciteit van AWW te kunnen opvoeren. Naar mijn mening is het in die zin ook meer dan verantwoord.

Uw verwijzing naar de richtnota voor drinkwatervoorziening heb ik niet juist begrepen. Op pagina 19 wordt alleen gesteld dat de verwachte stijging van de drinkwaterbehoefte in het Vlaamse Gewest minder groot zal zijn dan enkele jaren geleden werd vooropgesteld. Daaruit mag u echter niet besluiten dat het spaarbekken „Eekhoven” overbodig zou zijn. In het eerste deel van mijn antwoord op uw interpellatie meen ik duidelijk te hebben aangetoond dat dit niet het geval is en dat het spaarbekken „Eekhoven” onbetwistbaar een essentiële betekenis heeft voor het gebied dat door de Antwerpse Waterwerken van drinkwater wordt voorzien.

De heer P. Tant : Mijnheer de Minister, ik zou graag even terugkomen op het incident rond de waterwinning in het Waalse Gewest en meer in het bijzonder in de Gemeente Hensies en het afsluiten aldaar van de waterwinningsputten van de TMVW. Het zou mij interesseren te vernemen welke de concrete stappen zullen zijn die op korte termijn zullen worden ondernomen om aan dit probleem het hoofd te bieden. Het is juist dat dit probleem oorspronkelijk voornamelijk een juridische betwisting was nopens schadevergoeding waarvan men zei dat de schade voortkwam uit het winnen van water in de krijtlagen aldaar. Men heeft dit thans laten evolueren tot een echt politiek probleem. Een politiek probleem moet op een politieke wijze worden aangepakt. Het zou mij dus interesseren te vernemen wat u of de Vlaamse Regering in deze materie zinnens is te doen of eventueel overweegt te doen.

Minister J. Lenssens : U hebt gelijk wanneer u stelt dat het onaanvaardbaar is dat men in een lopend rechtsgeding politieke drukingsmiddelen van dit soort gaat aanwenden. Dit is

volkomen onaanvaardbaar.

Op uw vraag welke strategie ik ter zake zal ontwikkelen moet ik u antwoorden, parafraserend op wat ik daarnet kom te zeggen, dat men bezwaarlijk van iemand die „naar een kleine oorlog gaat” kan verlangen dat hij zijn troeven en zijn strategie onmiddellijk bekend maakt.

Sta mij dus toe dit eerst op het vlak van de Vlaamse Executieve te bespreken alvorens daaraan ruchtbaarheid te geven.

De heer P. Tant : Mijnheer de Minister, ik weet wel iets van dit probleem af. Het is niet te herleiden tot de hoeveelheid water die wij toegeleverd krijgen of oppompen. Het is ook een probleem van de zuiverheid, van de integraliteit van het door de TMVW toebedeelde drinkwater — hier komen wij bij de techniciteit van het probleem — met dien verstande dat het drinkwater dat daar ter plekke werd gewonnen, ook tot op zeer grote hoogte gezuiverd werd en daarna werd vermengd met stroomafwaarts gelegen putten waar de zuiverheid iets afnam maar toch binnen de normen bleef. Als men nu de toelevering uit die eerste putten moet missen dan komt dus ook de rest van dit drinkwater qualitate qua in het gedrang.

Ik dring dus aan, ook in het kader van de volksgezondheid zelf en niet enkel omwille van het communautaire aspect, dit probleem dringend aan te pakken. Het zou wel eens kunnen blijken dat men niet eens in staat is de normen, inzake gans het drinkwater-net van de TMVW, aan te houden.

Ik wou daarop toch uw aandacht vestigen. Ik begrijp volkomen, mijnheer de Minister, dat u in een dergelijk dossier niet onmiddellijk en voor de vuist weg kunt antwoorden. Ik meen trouwens dat dit voor u pleit.

Minister J. Lenssens : Ik betreur met u dat dit vanop het technische vlak door Waals toedoen opgetild wordt naar het politieke vlak waar het in mijnen hoofde niet noodzakelijk thuishoort. Als men dat wilt zullen wij, op politiek gebied, het Waalse Gewest van antwoord moeten dienen zonet, dacht ik althans, verliezen wij het res-

pect voor onszelf en voor het welzijn van onze bevolking op het vlak van een vitale sector als de watervoorziening is.

De Voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer de Minister, in dat verband wil ik ook nog een vraag stellen. U weet zeer goed dat de taksen die door Wallonië worden geheven op het water afkomstig uit Wallonië — alhoewel men zich hier de vraag kan stellen of het inderdaad uit Wallonië komt of toevallig uit Frankrijk door Wallonië loopt, wat in feite de realiteit is — van jaar tot jaar stijgen en dat zij in zekere zin ook een communautair aspect beginnen te krijgen zodat wij bijna beboet worden omdat wij vanuit Wallonië water betrekken. Anderzijds dient opgemerkt dat ook wij taksen zouden kunnen heffen op de autowegen langs waar men vanuit de Antwerpse haven vaart naar Wallonië brengt. Ik denk dat het niet nodig is u erop te wijzen dat wij, die afhangen van de Brusselse Intercommunale Watermaatschappij en ons water hoofdzakelijk uit Wallonië betrekken, voelen dat op die maatschappij chantage wordt gepleegd door steeds toenemende taksen. Vanuit de Vlaamse Gemeenschap moet dus zoveel mogelijk getracht worden aan eigen waterwinning te doen vermits uiteindelijk het water dat wij uit Wallonië betrekken onbetaalbaar zal worden. Het beperkt zich dus niet alleen tot het probleem dat werd aangehaald door collega Tant, maar betreft de ganse problematiek van de waterwinning in Vlaanderen. Het is dus dringend noodzakelijk dat u ter zake besprekingen voert om na te gaan op welke basis die taksen worden geheven. Gebeurt dit al dan niet willekeurig ?

Minister J. Lenssens : Mijnheer Valkeniers, ik neem akte van uw verklaring en kan erin komen dat wij een poging moeten doen om tot een dialoog te komen met het Waalse Gewest, maar dan op een politiek correcte manier zonder vooringenomenheid van geen van beide kanten. Ik vrees evenwel dat dit erg moeilijk wordt na de gebeurtenissen van de jongste weken.

De Voorzitter : Het incident is geslo-

Voorzitter

ten.

Interpellatie van de heer W. Desaeyere tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de leefmilieusituatie te Tessenderlo in het algemeen en in het bijzonder de steeds weerkerende door Phillips Petroleum veroorzaakte stankhinder

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Desaeyere tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de leefmilieusituatie te Tessenderlo in het algemeen en in het bijzonder de steeds weerkerende door Phillips Petroleum veroorzaakte stankhinder.

De heer Desaeyere heeft het woord.

De heer W. Desaeyere (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de globale leefmilieusituatie van Tessenderlo wordt meer en meer ondraaglijk ten gevolge van de opeenstapeling van ecologische wantoestanden, waarvan de effecten elkaar echter onderling versterken, zodat werkelijk van een socio-ecologische negatieve sinergie kan worden gesproken.

Vier vlakken tekenen zich hierbij af: de stank, het SO_2 -gehalte, de water- en bodemverontreiniging. In deze volgorde zal ik de vier aspecten aansnijden.

Vooreerst een woord over de stankverontreiniging in Tessenderlo.

Het meest spectaculaire voorbeeld ter zake vormt Phillips Petroleum. Er kan wellicht geen grote discrepantie worden vastgesteld tussen enerzijds de geruststellende verklaringen van de directie vóór de bouw van de fabriek en, anderzijds, de intussen vastgestelde evolutie precies wat dit bedrijf betreft. Tijdens een voorlichtingsvergadering op het gemeentehuis te Tessenderlo op 10 oktober 1978 — waar ik trouwens als expert aanwezig was —

stipuleerde de directie uitdrukkelijk dat de moderne techniek zo ver gevorderd was dat zij de mercaptanen had overwonnen en dat elk lek gewoon wetenschappelijk als onmogelijk kan worden bestempeld.

Welnu, als men achteraf sommige van deze uitspraken, gedaan op deze voorlichtingsvergadering, herleest, denkt men werkelijk te dromen. Men kan dan niets anders dan zich afvragen hoe dat mogelijk is.

Ik verwijs naar het verslag van deze vergadering, waar de heer Edwards, Amerikaans directeur van het bedoeld bedrijf, verklaart : „As Phillips Petroleum is concerned, there will be no accidents on this pipeline.“ Verder, op pagina 17 : „The H_2S that gets to the atmosphere is such a small amount that there is no effect to the personal and the surrounding areas.“

Welnu, wij moeten vaststellen dat toen dit bedrijf in 1981 in dienst werd genomen, volgens de verklaringen van de Minister zelf, het zoveel permanente stankhinder veroorzaakte — in plaats van de incidenten, die volgens de directeur onmogelijk zouden zijn — dat de fabriek moest worden gesloten.

Daarbij blijft het niet. Sindsdien is er gemiddeld één incident om de drie maanden geweest ; ongeveer één maand op drie gebeurt daar een ongeluk, als men nog van een ongeluk mag spreken.

Door verschillende personen werd op deze voorlichtingsvergadering uitdrukkelijk verklaard dat geen enkel ventiel 100 procent zeker is en dat regelmatig stankhinder ontstaat door de ontsnapping van mercaptanen, hetgeen trouwens in het buitenland duidelijk was gedemonstreerd, meer bepaald in Philtex in de Verenigde Staten en in Vondelingenplaat in Nederland, waar dergelijke fabrieken gevestigd zijn.

De zeven jaar ervaring heeft intussen duidelijk bewezen dat de tweede stelling van deze experts realistisch was dan de leugenachtige verklaringen, toen gedaan door de directeurs.

Met de regelmaat van een klok regent het klachten in Tessenderlo over de

onmenselijke stank- en ik weeg mijn woorden — van mercaptanen.

Graag had ik van de Minister de lijst gekregen van de incidenten, de data waarop deze incidenten zich voordeden en de data waarop de directie ze heeft gemeld. Ik stel vast dat de directie pas achteraf met de feiten komt aandragen. Ik denk dat heel wat incidenten van algemene reukverontreiniging in Tessenderlo niet gekend zijn. Daarop zal ik dadelijk nog terugkomen.

Artikel 8,6,6 van de vernieuwde exploitatievoorwaarden vermeldt uitdrukkelijk de meldingsplicht aan de gemeentelijke overheid. Men kan zich niet van de indruk ontdoen dat Phillips Petroleum deze meldingsplicht systematisch aan zijn laars lapt om op die manier tenminste niet de schuld te krijgen van de kleine incidenten, die als het ware verloren gaan tegen de ecologische achtergrond die in deze gemeente heerst. Sterker nog, volgens het College van Burgemeester en Schepenen van Tessenderlo heeft de fabrieksdirectie gezegd dat geen schriftelijke melding meer zal worden gemaakt van de incidenten die op het terrein worden geconstateerd.

Ik zou bij de Minister willen informeren of hij dit niet beschouwt als een overtreding van de exploitatievoorwaarde 8,6,6, en of hij deontologisch niet verplicht is deze fabriek onverwijld te sluiten.

Bijzonder ergerlijk moeten de incidenten van 28 en 29 februari 1984 worden genoemd, die slechts schoorvoetend achteraf door de directie werden toegegeven en eveneens de incidenten van zondag 20 en dinsdag 22 januari 1985. Het is bijna het verhaal van Sadja en zijn buffels. Bijna elke maand vinden nieuwe incidenten plaats.

Een bijzonder bezwarende omstandigheid vormt bovendien het feit dat Phillips Petroleum zich blijkbaar absoluut niet stoort aan de nochtans expliciete belofte van het hermetisch gesloten zijn naar de buitenwereld toe, met andere woorden dat er niet zou worden geloosd. Welnu, er werd vastgesteld dat vrijgekomen stoffen ge-

Desaeyere

woon in de riool werden gespoeld. Mercaptanen echter vormen vaste verbindingen met water, met als gevolg dat de inwoners van Tessenderlo permanent met mercaptanen zijn opgescheept.

Welke maatregelen werden genomen om het rechtstreeks lozen in de riool door Phillips Petroleum onmogelijk te maken. De meeste cruciale vraag die men zich moet stellen — en ik stel deze vraag niet lichtvaardig — is of de Minister deze fabriek niet onverwijld moet sluiten. De ervaringen hebben in de praktijk afdoende bewezen wat reeds zeven jaar geleden op theoretische basis kon worden gesteld, met name dat ten eerste, geregeld incidenten zullen plaatsvinden met een belangrijke stankhinder tot gevolg en dat, ten tweede, het inplanten van een dergelijke hinderlijke inrichting zo dicht bij een wooncentrum — want de fabriek staat niet op een industrieterrein maar wel in de buurt van de woonzones — als onaanvaardbaar moet worden bestempeld.

Het argument dat altijd wordt gehanteerd, is dat belangrijke investeringen zijn gebeurd en dat het in feite onmogelijk is op deze genomen beslissingen terug te komen.

Graag zou ik van de Minister vernemen hoever het staat met de „pay back period” van deze fabriek. Mijn indruk is in ieder geval dat bij dergelijke risikante investeringen de „pay back period” door de betreffende privé-firma's als gerecupereerd kan worden beschouwd. Als dit inderdaad waar is, meen ik dat er geen bezwaar bestaat om deze fabriek te sluiten, te meer daar de tewerkstelling en de toegevoegde waarde beperkt zijn. Met andere woorden, de ecologische overlast die op dit ogenblik Tessenderlo teistert, moet een voldoende argument zijn om deze fabriek te sluiten.

Ik zeg dit met des te meer klem in verband met mijn tweede factor, de SO_2 -verontreiniging te Tessenderlo. Moest deze stankhinder zeer accidenteel gebeuren, dan zou dit nog niet zo erg zijn. Het gaat hier echter eenmaal om een gemeente die reeds zwaar belast wordt wat een aantal andere eco-

logische paramters betreft, thans meer bepaald de SO_2 -verontreiniging en de gifhinder. Ik verwijs hier naar het incident van vrijdag jongstleden toen een ware gifwolk boven Tessenderlo heeft gehangen. De bevolking is zodanig gewoon geraakt aan deze hinder dat zij als het ware lethargisch is geworden en bijna niet meer reageert.

Mijnheer de Minister, in 1983 werd door u een luchtemissie-inventaris beloofd. Ondertussen zijn er wel veel emissiemetingen gebeurd, die trouwens ook veel geld kosten. Toch stel ik vast dat een gemeente nog altijd uitdrukkelijk protesteert tegen het feit dat zij eigenlijk niet kunnen controleren omdat zij zich geen mobiel labo kunnen aanschaffen. Er is wel een vaste meetinstallatie, maar in het gebouw van de verontreiniging vrijdag stond er slechts één meetpunt in de richting van de afdrijvende gifwolk. Deze installatie kon dan nog maar alleen metingen van SO_2 doen. Men krijgt dus zeer sterk de indruk dat de resultaten in de doofpot worden gestopt en niet gekoppeld worden aan de emissiemetingen, met als gevolg dat er geen maatregelen kunnen genomen worden.

Nochtans waren in 1978 de chemische bedrijven van Tessenderlo de grootste SO_2 -uitstoters van België, verantwoordelijk voor ongeveer 1 procent van de totale Belgische emissie.

Er moet worden toegegeven dat in het verleden gedurende enkele jaren door deze fabrieken belangrijke inspanningen werden gedaan. De situatie was trouwens op een totaal onaanvaardbare wijze gedeterioreerd. Men kan zich niet van de indruk ontdoen dat deze Regering praktisch geen supplementaire inspanningen heeft doorgevoerd. Blijkbaar maken deze firma's van de crisis gebruik om op het leefmilieu in te teren en blijkbaar steunt de Regering dit.

Ik had dan ook graag informatie gehad over de totale emissie door de twee voornaamste vervuilers, alsook een inventaris van de zuiveringskosten die deze firma's gemaakt hebben.

Ook had ik graag vernomen wat de stand van zaken is betreffende de exploitatievergunning waartegen door

BELT bezwaar werd ingediend op 6 juni 1981. Tevens verwijs ik naar een recent wetenschappelijk onderzoek van de heer Rutten met als titel „De totale schade van SO_2 -verontreiniging, een gevalstudie voor de gemeente Tessenderlo”, gepubliceerd in 1981 door de Economische Hogeschool, waarvan ik trouwens de eer had de leiding mee waar te nemen. Deze studie die ik aan de Minister heb overgemaakt, toont overduidelijk aan dat de sociale kost die op dit ogenblik door de bevolking van Tessenderlo nog steeds geleden wordt als totaal onaanvaardbaar moet beschouwd worden. De sociale kost door de verontreiniging kan inderdaad geraamd worden op gemiddeld 3.182 frank per huis en per jaar. Dit gemiddelde over 4.591 gezinnen verbergt belangrijke verschillen. Ik verwijs naar pagina 108 van deze studie. Daaruit blijkt dat er een erg vervuilde zone is, met name zone I met 72 huizen, een erg vervuilde zone II met 2.403 huizen en ten slotte een minder vervuilde met 2.116 huizen met een sociale kost van respectievelijk 7.542 frank, 4.053 frank en 1.870 frank.

Voor een beperkt gezinsbudget moet een sociale kost tussen 4.000 en 7.000 frank per jaar voor de helft van de gezinnen allerminst als verwaarloosbaar worden beschouwd en de vraag naar hetzij een drastische vermindering van deze vervuiling hetzij een uitbetaling van een billijke schadevergoeding moet dan ook met kracht worden gesteld. Bovendien moet een ontegening realistisch worden overwogen en dient opgemerkt te worden dat de hier verkregen sociale kost uitsluitend betrekking heeft op de SO_2 -verontreiniging zelf, aangezien de gehanteerde milieuprijs is gebaseerd op deze SO_2 -cijfers. Hieraan moet dus nog de sociale schade worden toegevoegd, ten gevolge van andere milieuparameters. Spijtig genoeg hebben we daarover geen informatie.

Ik zal kort besluiten, mijnheer de Minister. Ik had nog een aantal andere vragen in verband met de water- en de bodemverontreiniging. Aangezien ik deze schriftelijk aan de Minister heb overgemaakt hoop ik daarop een antwoord te bekomen. In ieder geval is het duidelijk dat wanneer men al deze

Desaeyere

feiten overloopt er een overmatige concentratie van leefmilieuhinder heeft plaatsgevonden, welke dringend moet teruggedraaid worden. Het toepassen van een soort gescheiden **milieu**filosofie, waarbij een gemeente wordt opgeofferd om andere gemeenten te kunnen vrijwaren, moet worden afgewezen precies omdat deze overconcentratie tot negatieve **synergetische** effecten aanleiding geeft. Een zelfde opmerking kan men bij voorbeeld in verband met de gemeente **Bilzen** formuleren. Via Intercompst draagt deze gemeente reeds een groot gedeelte van de vaste afvalhinder. Welnu, het is dan ook onverantwoord om daar bij voorbeeld nog een stort voor industrieel afval te situeren. Ik denk dat een zekere spreiding van de residuaire ecologische hinder, die onvermijdelijk is, een veel betere politiek is.

Als besluit zou ik dan ook aan de Minister willen vragen deze strategie terug te draaien en te opteren voor een meer aanvaardbare spreiding, zodanig dat de kwaliteit van het leven voor de inwoners van Tessenderlo in beduidende mate kan worden verhoogd. Ik zou de Minister willen vragen in ieder geval over te gaan tot de sluiting van Phillips Petroleum, een fabriek die duidelijk bewijs heeft geleverd van kwade trouw, waarbij tijdens de voorlichtingsvergadering, verkeerde informatie is gegeven aan de politici ter plaatse en duidelijk verkeerde beslissingen werden genomen. Ik denk dat men de moed moet hebben om bepaalde fouten uit het verleden in te zien en ter zake een bepaald voorbeeld te stellen. **(Applaus bij de VU)**

De Voorzitter : De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het chemisch bedrijf Phillips Petroleum te Tessenderlo wekt sinds verscheidene jaren de ergernis op zowel bij de omwonenden als bij de bevolking ver buiten de gemeente.

De reden van dit ongenoegen is te zoeken, en dat hoeft ik u eigenlijk niet meer te zeggen :

- 1" in het regelmatig vrij komen van de fameuze mercaptanenstank ;
- 2" de onmacht waarin de buurtbewoners zich bevinden ;
- 3" het uitblijven van de beslissing om Phillips Petroleum te sluiten.

Mensen worden ziek van de ondraaglijke stank en ergernis. Zij ervaren bovendien dat hun eigendom, die zich in de buurt van deze chemiereus bevindt, sterk in waarde afneemt.

Het is evident dat zulke schandelijke, aanslepende leefmilieuhinders bij de bevolking en het lokaal bestuur woede en verbetering oproept. In Tessenderlo is zowat alles ondernomen om Phillips Petroleum te verplichten haar uitbatingsvergunning te doen naleven. Niettegenstaande alle acties en de verstrenging van de exploitatievoorwaarden blijft het in Tessenderlo stinken.

Te Tessenderlo werd sinds de inbedrijfstelling van Phillips Petroleum herhaaldelijk betoogd voor en rond dit bedrijf om de overheid duidelijk te maken dat de buurtbewoners de stank kotsbeu zijn. Zowel de plaatselijke bewoners als het College van Tessenderlo hebben herhaaldelijk aangedrongen op de onteigening van de bedreigde woningen.

Tessenderlo heeft tot vervelens toe gepleit voor de sluiting van Phillips Petroleum indien dit bedrijf niet zonder stank kan produceren. Zwarte vlaggen werden ten teken van protest uitgehangen. Er werden bezettingsacties georganiseerd om aan hun misnoegen uiting te geven.

Deze en nog andere acties tegen Phillips Petroleum komen sinds de oprichting en het inbedrijfstellen ervan gedurig in het nieuws. Er is geen krant noch weekblad of daarin werd het proces gemaakt van de Phillips Petroleum-reus en het beleid hieromtrent van de Vlaamse Executieve.

De verbetering waarmee Tessenderlo zich blijft verzetten tegen Phillips Petroleum is merkwaardig en bewonderenswaardig. Deze gebundelde en onvermoede protesten kunnen door de verantwoordelijke overheid niet blijven genegeerd worden. Het aantal tegenstanders dat het huidig beleid

van Minister Lenssens afkeurt, neemt toe, niet alleen ter plaatse maar ook buiten Tessenderlo. Onlangs nog heeft ook Laakdal en Hageland zich afgezet tegen de stankgolven van Phillips Petroleum.

Niettegenstaande het groeiend verzet in Tessenderlo tegen het blijvend overtreden van de exploitatievoorwaarden, sjoemelt Phillips Petroleum toch verder ! Deze chemiereus mag blijkbaar meer doen dan de brave burger. Dat is althans de mening van velen die ervan overtuigd zijn dat „iemand" de hand boven het hoofd houdt van dit Amerikaans bedrijf dat reeds van bij de start het leefmilieu in en rond Tessenderlo verpest. Hoe is het anders te verklaren dat op herhaald verzoek van het College van Tessenderlo om Phillips Petroleum stil te leggen — gezien de aanslepende en zelfs periodisch toenemende stankhinder en dit bij een verstrenging van de uitbatingsvergunning — het aantal stankgolven blijft aanhouden ?

Hoe is het anders uit te leggen dat over de klacht van de lokale leefmilieugroep : „Beter Leefmilieu Tessenderlo", gericht aan de Raad van State, tot op heden nog geen uitspraak is gedaan ?

Het is inderdaad weeral twee jaar geleden dat het nieuws bekend werd dat de Auditeur van de Raad van State adviseerde om het koninklijk besluit, waarbij in september 1979 aan Phillips Petroleum een vergunning werd verleend, nietig te verklaren.

Wie vindt ten slotte een deugdelijke verklaring voor het feit dat zelfs Minister Lenssens — die beweert sterk preventief, milieubewust ingesteld te zijn — maar niet wil of durft optreden ?

Wie, Mijnheer Lenssens, wie of wat is het die belet concreet in te grijpen ? Wie of wat is het die de mercaptanenstank boven het welzijn van de mensen uit Tessenderlo en omgeving stelt ? Van mensen die toch belangrijk zijn ? Wie of wat is er de oorzaak van dat Phillips Petroleum het leefmilieu ongestraft mag blijven verpesten ?

Mijnheer de Minister, het is duidelijk dat de Vlaamse Executieve met de af-

Geyselings

faire Phillips Petroleum verveeld zit en om de voor mij nog onbekende reden niet durft optreden.

Aan Phillips Petroleum-uitspraken moet geen waarde gehecht worden. Want u herinnert zich nog wel de belofte van Phillips Petroleum, bij monde van haar administratief-directeur en een Amerikaans directielid die tijdens de persconferentie van 23 mei 1981 stelden dat er na de miljoeneninvestering in de ketelkamer, er nu niets meer verkeerd kon gaan. Proeven in de USA, aldus deze heren, hadden immers uitgewezen dat de Phillips Petroleum-groep Tessenderlo aan de top staat voor wat de voorzorgen ten aanzien van veiligheid en milieuhinder betreft.

Mijnheer de Minister, waar halen deze woordvoerders het recht om het volk te blijven misleiden? Waar halen ze de macht om het leefmilieu in Tessenderlo en omstreken te blijven vergifigen? Waar halen ze ten slotte de brutaliteit om hun eigen fouten te verbloemen en zelfs te ontkennen?

En u, mijnheer de Minister, u speelt al die tijd handig dit pingpongspelletje mee. U blijft verder de kat uit de boom kijken! U relativert en verder niet veel meer.

Tot besluit wens ik nog de volgende vragen te stellen.

1. Phillips Petroleum beweert miljoenen franken geïnvesteerd te hebben om te beletten dat nog mercaptanenstank vrij komt. Phillips Petroleum deed in 1981 de stellige belofte dat het nu uit is met de stank. De werkelijkheid is echter anders! Hoe lang zal u de bevolking nog op de proef stellen?

2. Het College van Burgemeester en Schepenen van Tessenderlo vroeg u met zijn brief van 14 december 1984 Phillips Petroleum te sluiten: ten eerste, gezien de ernstige hinder die zich blijft voordoen; ten tweede, gezien de niet-spontane melding; ten derde, gezien het stankincident van 12 december 1984 aantoonde dat de installaties van het bedrijf bepaalde mercaptanen-emissies niet tijdig kunnen detecteren, zodat maatregelen om deze emissies te voorkomen, onmogelijk

blijven. Wanneer en wat werd aan dit college geantwoord en wat is uw beslissing ter zake?

De Voorzitter: Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de grond van het probleem, door collega's Desaeyere en Geyselings aangehaald, is belangrijk genoeg om in alle ernst te worden beantwoord.

Mijnheer de Voorzitter, heel kort wens ik in herinnering te brengen dat Phillips-Petroleum te Tessenderlo, na heel wat moeilijkheden, op 11 september 1979, bij koninklijk besluit op voorstel van onze collega, de toenmalige Minister van Tewerkstelling en Arbeid De Wulf, een vergunning tot exploitatie toegewezen kreeg. Dit gebeurde nadat de investering bijna integraal was uitgevoerd krachtens een vroeger afgeleverde bouwvergunning, een investering die op dat ogenblik ongeveer 1,2 miljard frank bedroeg. De productie startte in februari 1981. Deze start ging met grote milieuproblemen gepaard, er werd namelijk een reuk waargenomen. Dit is eufemistisch uitgedrukt maar deze geur werd op 16 februari 1981 zelfs tot in Brussel en Gent waargenomen.

De volgende maand van hetzelfde jaar werden waarachtige stankgolven vastgesteld in de Hofstraat, gelegen vlak bij het bedrijf en ook in de wijk Hulst van Tessenderlo. De directie besliste op 19 maart 1981 de productie stil te leggen.

Men heeft dan een reeks aanpassingswerken uitgevoerd om in september 1981 het bedrijf opnieuw op te starten.

Wie de authentieke feiten nagaat, zal vaststellen dat na september 1981 rustige periodes inzake stankhinder werden afgewisseld met periodes van min of meer erge reukhinder. Er werden talloze klachten genoteerd. Ik zal collega Desaeyere een lijst daarvan sturen. Hij dringt er allicht niet op aan dat die paar honderd klachten die in de loop van de jongste vier jaar werden genoteerd, hier worden afgelezen. Het ging meestal om individuele klachten, maar bij omvangrijke inci-

W-Volksvertegenwoordiger W. Desaeyere aanhoort het antwoord van Minister J. Lenssens (CVP) op zijn interpellatie over Phillips Petroleum Tessenderlo

denten werden er ook collectief klachten ingediend.

Het zwaarste incident sinds de drie jaar dat ik verantwoordelijkheid voor die aangelegenheden draag, had plaats op 22 april 1983. Toen veroorzaakte een lekkende packing een enorme reukhinder over een groot deel van de provincie Antwerpen. Op 23 april 1983 heb ik dan de exploitatievergunning geschorst. Ik heb een grondig onderzoek door de bevoegde inspectiediensten bevolen. Er werden dan aan de gehele installatie aanpassingswerken uitgevoerd en dit liet toe op 7 juni 1983 het schorsingsbesluit op te heffen.

Er werden toen ook bijkomende exploitatievoorwaarden opgelegd en de modaliteiten voor het geleidelijk heropstarten van de produktielijnen werd mede bepaald in de aanvullende exploitatievergunning.

Als bij komende voorwaarde werd, onder andere, opgelegd — ik ben uiteraard bereid om collega Desaeyere de integrale vergunning ter beschikking

Lenssens

te stellen — dat er twee automatische en continue meetstations voor het meten van organische **zwavelverbindingen** moeten worden geplaatst tegen 1 april 1984. Dit is uiteraard intussen gebeurd.

Verder werd opgelegd dat elk incident waarbij aanmerkelijke hinder voor de buurt mogelijk is, onmiddellijk telefonisch moet worden gemeld aan de gemeentelijke overheid en aan de toezichthoudende dienst, nu AROL, maar voorheen de technische inspectie van het Ministerie van **Tewerkstelling en Arbeid**. De bedoeling hiervan is zeer snel te kunnen ingrijpen. De schriftelijke melding is niet in de voorwaarden opgenomen. Ik vind het wel te overwegen waard om, naast de onmiddellijke telefonische melding, het bedrijf te verplichten om binnen de 24 uur de melding schriftelijk te bevestigen.

Na die schorsingsperiode viel de frequentie van de klachtmeldingen in de rest van 1983 praktisch op de helft. Er deden zich nog enkele incidenten met ernstige reukhinder voor.

Bij het incident van 1 december 1983 kwam er gecontamineerd produkt terecht in de riolering. Hierover stelt de interpellant een vraag. Als gevolg van dit reukincident werd het **rioleringsnet** in het bedrijf uitgebreid, zodat alle in het bedrijf verzamelde afvalwaters eerst in een eigen filterinstallatie terecht komen, alvorens ze in het openbaar rioleringsnet geloosd worden.

In 1984 is de frequentie van de klachten en van de reukhindervlagen verder gedaald. Van januari tot eind november 1984 werden nog gemiddeld circa drie individuele klachten per maand ingediend, vooral door bewoners van de Hofstraat.

In december 1984 en januari 1985 was er opnieuw een opflakking van klachten, volgens technici waarschijnlijk ingevolge de koudegolf. Het verhoogd aantal klachten zou een gevolg zijn van technische defecten, veroorzaakt door de koude, namelijk door het bevriezen van onderdelen van de installaties.

Elk scheikundig bedrijf heeft vaak ki-

lometers leidingen in open lucht en heeft bij een periode van uitzonderlijk lage temperaturen te kampen met dergelijke moeilijkheden en incidenten. Uiteraard zijn ze niet alle even spectaculair als deze met het **geuraspect** van mercaptanen.

In februari 1985 — dus vorige maand — werden in totaal 2 klachten overgemaakt zodat de situatie thans opnieuw gestabiliseerd lijkt te zijn.

Het bedrijf zelf heeft reukincidenten gemeld op 20 november 1983, 8 oktober 1984 en 12 december 1984. Wanneer er reukhinder was bij de burens, was het bedrijf zelf meestal niet eerst op de hoogte. De geur verspreidde zich onmiddellijk buiten de bedrijfsgebouwen en -terreinen. Daarom is het niet zo onlogisch dat eerst klacht wordt ingediend voor het bedrijf kan onderzoeken of er een — eventueel minuscuul — lek is.

Het feit dat zoals de voorbije maand het bedrijf bijna geen reukhinder gaf en dat de frequentie van de klachten verminderde, wijst op een verbetering van de toestand. Ik druk mij voorzichtig uit.

Wat de concrete vraag van de heer Desaeeyere, gesteund door de heer Geyselings, tot sluiting van Phillips Petroleum betreft, wil ik het volgende antwoorden.

Ten eerste, om in een rechtsstaat een bedrijf te sluiten, zijn bewijzen van moedwillige overtreding van de essentiële exploitatievoorwaarden nodig. Is dit niet het geval, loopt men het risico willekeurige beslissingen te nemen, die de rechtszekerheid van het bedrijfsleven in het gedrang brengen en die ons zouden blootstellen aan schadeclaims mocht de rechter oordelen dat onterecht werd opgeschort.

Ten tweede, het is veel eenvoudiger op de tribune te zeggen „Sluit het bedrijf” dan dit ten uitvoer te moeten brengen. Vlaanderen is geen economisch eiland. Wij leven in een open economie en zitten mee in de structurele crisis. Door de indruk te wekken van willekeurigheid ten opzichte van exploitatievergunningen, zou de aantrekkingskracht van het Vlaamse Gewest voor eventuele buitenlandse in-

vesteerdens zeker niet gediend zijn.

Ik geef toe dat de inplanting van Phillips Petroleum in Tessenderlo niet gelukkig is. Ik vraag mij af of, gelet op de vroegere onordelijke politiek van urbanisatie — de grenzeloze uitbreiding van woongebieden in het beperkte Vlaamse Gewest — dit soort productie-eenheden zonder milieuhinder ook maar ergens in Vlaanderen zou kunnen worden ingeplant.

De heer Geyselings, op het ogenblik weerhouden in een commissievergadering, heeft bevestigd dat er maar één goede politiek is inzake het leefmilieu, met name de preventie. Preventie betekent niet het sluiten van een bedrijf, waarmee ik niet wil zeggen dat indien manifest en moedwillig de exploitatievoorwaarden worden overtreden, ik mijn verantwoordelijkheid niet op mij zou nemen. Een beleid van voorkoming impliceert echter dat vóór het afleveren van een vergunning alle milieuaspecten — ook de lozingsaspecten en de ruimtelijke aspecten die nu niet aan bod zijn gekomen — zorgvuldig moeten worden onderzocht. Doet men dit niet, krijgt men het fameuze spanningsveld tussen ecologie en economie, milieu versus tewerkstelling. Wij kunnen in zekere mate preventief optreden wat de vestiging van industriële bedrijven betreft. Indien mijn ontwerp-decreet inzake de milieuvergunning, dat thans behandeld wordt in de Commissie voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud en dat de coördinatie wil realiseren tussen bouw-, exploitatie- en lozingsvergunning, wordt aangenomen zijn soortgelijke moeilijke gevallen als Phillips Petroleum uitgesloten voor de toekomst. Dit wenste ik toch even te zeggen.

Collega Geyselings die wat sentimenteler deed dan collega Desaeeyere zei dat voor Lenssens de mercaptanens-tank primeert op de mensen. Ik heb daarop reeds geantwoord, collega. Ieder heeft zijn verantwoordelijkheid, collega's. Het is de plicht van het College van Burgemeester en Schepenen te doen wat in zijn bevoegdheid ligt. Als verantwoordelijke mensen voor het algemeen beleid is het onze plicht ervoor te zorgen dat wij niet willekeurig optreden. Ik zal in geen geval — en

Lenssens

ik heb dit al eerder bewezen in dit dossier — mijn verantwoordelijkheid ontlopen op het ogenblik dat zich opnieuw incidenten voordoen waarvan de verantwoordelijkheid van de onderneming duidelijk door de inspectie wordt aangetoond.

In zijn interpellatie stelde collega Desaeeyere dat Phillips Petroleum in Tessenderlo niet alleen verantwoordelijk is voor milieuhinder. Sinds een tiental jaren zijn vier scheikundige bedrijven, laat het ons Tessenderlo Chemie noemen, verantwoordelijk voor een bepaalde graad van hinder. Al is de intensiteit van deze hinder minder alarmerend dan de mercaptanenstank die door Phillips Petroleum wordt geloosd.

Zo kom ik tot een tweede reeks vragen die betrekking hadden op Tessenderlo Chemie. Bij mijn besluit van 23 januari 1985 heb ik in beroep het vergunningsbesluit van de Bestendige Deputatie van Limburg gewijzigd. Ik had het dossier in beroep te behandelen gekregen nadat door de plaatselijke milieuvereniging een beroepsschrift was ingediend dat uitsluitend betrekking had op de exploitatievoorwaarden van Tessenderlo Chemie. Zonder in detail te treden kan ik zeggen dat in mijn ministerieel besluit de exploitatievoorwaarden werden aangevuld met een hele reeks verplichtingen voor de onmiddellijke toekomst, en ook wat betreft de verzameling van gegevens en de emissiebeperkingen.

Collega Desaeeyere, u hebt een vraag gesteld omtrent de inspanningen gedaan door de vennootschap. Desgewenst kan ik u alles in detail bezorgen, maar ik kan u hier zeggen dat in 1983 de NV Tessenderlo Chemie voor circa 111 miljoen frank milieuinvesteringen heeft gedaan. In 1984 werd 137 miljoen frank uitgegeven.

Collega Desaeeyere, wat de onteigening van een aantal woonhuizen betreft, moet ik zeggen dat het initiatief moet uitgaan van het gemeentebestuur. Dat is ook gebeurd. Collega Buchmann is als Gemeenschapsminister van Huisvesting, hiervoor bevoegd.

Waar u in uw nota bij uw interpellatie spreekt over het strafonderzoek van de Procureur des Konings te Hasselt inzake overtredingen van de lozingsvergunning, moet ik zeggen dat mijn diensten over de stand van zaken daaromtrent niet zijn geïnformeerd en dat het mij, gelet op de scheiding de machten, onmogelijk is daarover inlichtingen te vragen of te verstrekken.

Inzake de coördinatie van de bouw- en uitbatingsvergunning die u impliciet vooropstelt, vooral als element van een preventieve politiek inzake de exploitatie en uitbating van industriële bedrijven in het Vlaamse Gewest, verwijs ik naar het goedkeuren van het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning. Daardoor zullen wij kunnen vermijden nieuwe zones van grote hinder zoals te Tessenderlo, dus nieuwe probleemsites, te creëren en te laten groeien.

Om te besluiten wens ik de heer Desaeeyere te bevestigen dat ik hem de meer statistische gegevens en afschriften van de onderscheiden vergunningen door toedoen van mijn medewerkers zal laten geworden.

De Voorzitter : De heer Desaeeyere heeft het woord.

De heer W. Desaeeyere (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik wil hier graag nog twee bedenkingen aan toevoegen.

In de eerste plaats zegt u, mijnheer de Minister, dat u een bedrijf slechts wil sluiten indien er werkelijk een grove overtreding is van de uitbatingsvergunning.

Welnu, mijnheer de Minister, men kan zich toch niet van de indruk ontdoen dat het bedrijf bewust gelogen heeft tijdens de voorlichtingsvergadering in 1978.

Ik geef twee voorbeelden uit uw eigen toespraak, mijnheer de Minister. Het bedrijf verklaarde toen uitdrukkelijk dat het honderd procent hermetisch was. Nu zegt u dat er regelmatig incidenten zijn geweest, maar dat die veroorzaakt werden door de koude. Tijdens die voorlichtingsvergadering in 1978 heb ik de factor „koude” op geen

enkel ogenblik door de directie horen vermelden. Indien het bedrijf eerlijk was geweest, had het moeten zeggen dat het nooit zou stinken maar dat er wel problemen konden rijzen bij zeer koud weer. Indien het bedrijf dat toen niet heeft gezegd, is dit volgens mij een bewuste misleiding.

In de tweede plaats spreekt u over kleine lekken nu en dan. Nochtans had de directie zulks uitdrukkelijk uitgesloten, want zij verklaarde te werken in overdruk zodat er geen lek mogelijk was.

Ten slotte, mijnheer de Minister, wat uw argument betreft als zouden wij onze buitenlandse reputatie niet mogen schaden door het sluiten van een bedrijf dat zo manifest in overtreding is, meen ik toch dat er grenzen zijn. In verband met Phillips Petroleum zijn die duidelijk overschreden. Ik zou u dan ook willen vragen de voorwaarden van de uitbatingsvergunning strenger te maken. U zou bij voorbeeld kunnen zeggen dat, in geval van een bepaald incident om de drie maanden, het bedrijf een eerste maal voor drie maanden gesloten wordt. Indien zich een volgende incident voordoet, zou u het voor zes maanden moeten sluiten en zo verder. Er moeten in die uitbatingsvergunning niet alleen een aantal technische maatregelen worden voorzien. Indien blijkt dat die onvoldoende zijn moet er een mogelijkheid tot sanctionnering bestaan. Dat kan niets anders inhouden dan het opleggen van een bezinningsperiode en een tijd van sluiting, zodat het bedrijf zich ofwel kan aanpassen, ofwel zijn productie moet stopzetten. **(Applaus bij de W)**

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Ik wil collega Desaeeyere wijzen op wat ik zojuist heb gezegd inzake het intrekken van een uitbatingsvergunning. Het sluiten van een industriële onderneming is naar mijn mening, in een rechtsstaat zoals de onze, enkel bij een manifeste en moedwillige overschrijding van de exploitatievoorwaarden verantwoord. Zoniet wekken wij de indruk op dat vlak willekeurig op te treden. Dat kan niet. Dat zou de rechtszekerheid van een aantal ondernemingen in vraag

Lenssens

stellen. Ik wil hiermee niet zeggen dat ik mijn verantwoordelijkheid niet zal nemen. Wanneer in het concrete geval van Phillips Petroleum te Tessen-derlo er manifeste overtredingen van de voorwaarden gebeuren zal ik de beslissingen treffen die zich opdringen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme — 277 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk 1

De Adviesraad Samenstelling en bevoegdheden

Artikel 2

Bij het Vlaams Commissariaat-generaal voor toerisme, hierna te noemen het Commissariaat-generaal, afgekort VCGT, wordt een Vlaamse Adviesraad voor toerisme opgericht, hierna te noemen de Adviesraad.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

§ 1. De Adviesraad is een koepeloor-

gaan met technische comités zoals bepaald in artikel 5.

§ 2. Hij heeft tot taak, op eigen initiatief, op verzoek van de Vlaamse Executieve of van het Commissariaat-generaal, advies te verstrekken over alle beleidsvragen die binnen de bevoegdheidssfeer vallen van het VCGT.

— **Aangenomen.**

Artikel 4

§ 1. De Adviesraad is samengesteld uit een voorzitter, drie vertegenwoordigers van ieder technisch comité en een door de raad van beheer van het VCGT aangeduide secretaris.

De voorzitter en de leden van de Adviesraad worden door de Vlaamse Executieve benoemd.

Hun mandaat duurt vier jaar, onverminderd de toepassing van artikel 6, § 2.

Met het oog op de aanduiding van zijn vertegenwoordigers in de Adviesraad bezorgt ieder technisch comité een lijst van zes kandidaten.

§ 2. De Adviesraad kan in zijn schoot of in samenwerking met een of meer technische comités werkgroepen oprichten die tijdelijk met de studie van concrete algemene of specifieke beleidsvragen belast zijn.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk II

De technische comités Samenstelling en bevoegdheden

Artikel 5

1. Het Technisch comité van de toeristische federaties is samengesteld uit vertegenwoordigers uit de provinciale toeristische federaties Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Brabant, Nederlandstalige gemeenschap.

2. Het Technisch comité van de steden, gemeenten en van de verenigingen voor vreemdelingenverkeer is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Vlaamse gemeentebesturen en

van de verenigingen voor vreemdelingenverkeer met zetel in Vlaanderen en/of te Brussel, die door de Commissaris-generaal voor toerisme erkend zijn.

3. Het Technisch comité van het sociaal volwassenen- en jeugdtoerisme is samengesteld uit vertegenwoordigers van de erkende organisaties en verenigingen voor sociaal volwassenen- en voor jeugdtoerisme.

4. Het Technisch comité van de logiesverstrekkende bedrijven is samengesteld uit vertegenwoordigers van de erkende logiesverstrekkende bedrijven en/of van de beroepsverenigingen die hun belangen behartigen.

5. Het Technisch comité van de reisbureaus is samengesteld uit vertegenwoordigers van de erkende reisbureaus en/of van de beroepsverenigingen die hun belangen behartigen.

6. Het Technisch comité van de openlucht-recreatieve verblijven is samengesteld uit vertegenwoordigers van het kampeertoerisme en van de weekendverblijfparken en/of van de beroepsverenigingen die hun belangen behartigen.

De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de Voorzitter, wij vragen een hoofdelijke stemming over artikel vijf.

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over artikel 5 van het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
94 leden hebben ja geantwoord ;
22 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

A kermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Belmans J.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Bril L.
Buchmann J.
Capoen M.
Caudron J.
Claes A.
Cortois W.
Daems J.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debussere F.
De Clercq C.
Declercq R.
Decoster M.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dillen K.
Draulans H.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Gabriels J.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lahaye H.
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Meyntjens O.
Moors C.
Panneels-Van Baelen M.

Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Peeters W.
Piot F.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Schiltz H.
Smet M. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vandermarliere J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vervaeke D.
Windels R.

NEEN hebben geantwoord :

Baldewijns E.
Bogaerts A.
Coppens E.
De Baere A.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
Detiege L. (Mevr.)
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Marmenout G.
Ramaekers J.
Seeuws W.
Temmerman G.
Toback L.
Van den Bossche L.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Vanvelthoven L.

Willockx F.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Vankeirsbilck E.

Dientengevolge neemt de Raad artikel 5 aan.

De Voorzitter : Het lid dat zich heeft onthouden, wordt verzocht de reden van zijn onthouding kenbaar te maken.

De heer E. Vankeirsbilck : Ik heb afgesproken met de heer De Loor en dit voor alle stemmingen.

De Voorzitter : Artikel 6

§ 1. Ieder technisch comité bestaat uit ten hoogste vijftien leden die door de Vlaamse Executieve benoemd worden voor een termijn van vier jaar, en uit een secretaris aangeduid door de raad van beheer van het VCGT.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van de vorige paragraaf vervalt het mandaat van de leden van de technische comités voorzien in artikel 5, 1 en 2, van rechtswege drie maanden na de wedersamenstelling van de provinciale, stedelijke en gemeentelijke bestuursorganen, ingevolge provincieraads- of gemeenteraadsverkiezingen.

§ 3. De leden van de technische comités worden benoemd op voordracht van de rechtspersonen, verenigingen, bedrijven of instanties die daarin vertegenwoordigd kunnen zijn.

§ 4. Elk technisch comité kiest uit zijn leden een voorzitter.

— Aangenomen.

Artikel 7

§ 1. De technische comités hebben tot taak :

a. als eerste beleidsadviserende instantie, op verzoek van de Adviesraad en binnen de door hem opgelegde termijn, advies te verstrekken over specifieke beleidsvragen die strikt binnen hun bevoegdheidsfeer vallen ;

b. op verzoek van de Commissaris-generaal voor toerisme en binnen de door hem opgelegde termijn, in eerste

Voorzitter

aanleg of in beroep advies te verstrekken over beslissingen of voorstellen van beslissing tot toekenning, weigering, opschorting en voorlopige of definitieve intrekking van hetzij een erkenning, hetzij een **exploitatievergunning**. Op hun verzoek worden de betrokkenen gehoord.

§ 2. De beleidsadviserende taken van de technische comités, zoals bedoeld in § 1, a, en de adviesformulering, zoals bedoeld in § 1, b, worden afzonderlijk op de agenda van de vergadering ingeschreven en behandeld.

§ 3. De voorzitter van een technisch comité is ertoe gemachtigd buitenstaanders als deskundigen uit te nodigen op de vergaderingen van het comité dat hij voorziet.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk III

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 8

De Commissaris-generaal voor toerisme of zijn afgevaardigde kunnen met raadgevende stem de vergaderingen van de Adviesraad en van de technische comités bijwonen.

— **Aangenomen.**

Artikel 9

Op uitnodiging van de bevoegde voorzitter worden de Adviesraad en de technische comités ten minste vier maal per jaar bijeengeroepen.

Indien ten minste een derde van de bevoegde leden hierom verzoekt moet de bevoegde voorzitter de Adviesraad of het bevoegde technisch comité bij eenroepen binnen dertig dagen na ontvangst van het verzoek.

Om rechtsgeldig te kunnen beslissen moet ten minste de helft van de leden aanwezig zijn.

Wordt dit getal niet bereikt, dan dient binnen dertig dagen een nieuwe vergadering bijeengeroepen te worden die een geldig besluit neemt ongeacht

het aantal aanwezigen. Alle vertegenwoordigers dienen ten minste vijf dagen vóór deze bijeenkomst, bij aangekend schrijven, op de hoogte gebracht te worden.

De beslissingen worden genomen bij meerderheid van stemmen.

Bij staking van stemmen is de stem van de bevoegde voorzitter doorslaggevend.

— **Aangenomen.**

Artikel 10

§ 1. De notulen van de vergaderingen van de Adviesraad en van de technische comités bevatten de tekst van de adviesformulering en -motivering, met vermelding van de verschillende standpunten.

Ze worden door de bevoegde voorzitter en secretaris ondertekend.

§ 2. De adviezen door de Adviesraad en door de technische comités uitgebracht ter uitvoering van artikel 7, § 1, a worden door de voorzitter van de Adviesraad voor kennisgeving en bewaring aan het Commissariaat-generaal gezonden.

Wanneer omtrent eenzelfde beleidsvraag het bevoegd technisch comité en de Adviesraad een afwijkende mening huldigen, worden beide door de Adviesraad genotuleerd.

§ 3. De adviezen door de technische comités uitgebracht ter uitvoering van artikel 7, § 1, b worden door de voorzitter van het adviserend comité voor kennisgeving en bewaring aan het Commissariaat-generaal gezonden. Een kopie wordt ter informatie aan de voorzitter van de Adviesraad gestuurd.

— **Aangenomen.**

Artikel 11

Binnen zes maanden na hun installatie vragen de Adviesraad en de technische comités aan de raad van beheer van het Commissariaat-generaal goedkeuring van een ontwerp van reglement van orde tot nadere regeling van de uitoefening van hun respectie-

ve bevoegdheid.

— **Aangenomen.**

Artikel 12

§ 1. Aan de uitoefening van een mandaat in de Adviesraad of in een technisch comité wordt van rechtswege een einde gemaakt wanneer de houder van het mandaat de functie niet meer vervult die de mandaattoewijzing wettigde.

Binnen drie maanden wordt in vervanging voorzien.

§ 2. Aan de uitoefening van een mandaat in de Adviesraad of in een technisch comité wordt door de Vlaamse Executieve een einde gemaakt op gemotiveerd verzoek namens de raad van beheer van het Commissariaat-generaal en namens de Adviesraad door de voorzitters van beide colleges ondertekend.

Binnen drie maanden wordt in vervanging voorzien.

- **Aangenomen.**

Artikel 13

Aan de voorzitters en de leden van de Adviesraad en de technische comités worden geen zitpenningen toegekend.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk IV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 14

De artikelen 2 tot 18 van het koninklijk besluit van 12 september 1963 tot reorganisatie van het Commissariaat-generaal voor toerisme, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 24 mei 1971, 21 oktober 1971, 3 november 1972, 25 juli 1974 en 9 maart 1977, worden opgeheven wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Het koninklijk besluit van 23 november 1965 tot oprichting van het Technisch comité van de reisbureaus wordt opgeheven wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Voorzitter

— **Angenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is nu de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme.

De heer Seeuws heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, collega's, om niet in herhaling te vallen voor de leden die wel aanwezig waren bij de bespreking van het decreet zelf zal ik in het kort verklaren waarom onze fractie heeft tegengestemd inzake de samenstelling van de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme. Meerdere leden van de Commissie en vooral uit onze fractie stellen drie fundamentele vragen die onbeantwoord zijn gebleven, met name inzake de waarborgen voor de toepassing van het Cultuurpact die door de huidige samenstelling quasi onmogelijk is, de ondervertegenwoordiging van het sociaal toerisme en de bescherming van de verbruiker, die niet vertegenwoordigd is en waarover met geen woord wordt gerept.

Wij menen echter dat het belangrijk is dat de Adviesraad van start zou gaan. Wij beschikken toch over de mogelijkheid de samenstelling ervan later te wijzigen en willen zijn werking niet tegenhouden. Uiteindelijk zullen we dus de oprichting van de Adviesraad goedkeuren. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

117 leden hebben ja geantwoord.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

A kermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baldewijns E.
Bascour J.
Beerden G.
Belmans J.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Capoen M.
Caudron J.
Claes A.
Coppens E.
Cortois W.
Daems J.
De **Baere** A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
D ebusseré F.
De Clercq C.
D eclercq R.
Decoster M.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
D e meester-D e M eyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dillen K.
Draulans H.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Gabriels J.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Hancké L.
H eughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Knuts H.

Lahaye H.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Moors C.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Peeters W.
Piot F.
Poma K.
Ramaekers J.
Reynders G.
Rutten M.
Schiltz H.
Seeuws W.
Smet M. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vervet D.
Willockx F.
Windels R.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan

Voorzitter

de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden — 301 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden.

De tekst aangenomen door de Verenigde Commissies voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming en voor Gezondheidsbeleid wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

§ 1. Niemand mag aan wielervedstrijden gehouden op wegen, terreinen of in gebouwen, zowel openbare als particuliere, deelnemen als hij geen volle 15 jaar oud is.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder jongeren vanaf de leeftijd van 12 jaar mogen worden opgeleid voor de wielersport.

De opleiding gebeurt evenwel uitsluitend door en onder de verantwoordelijkheid van personen die beschikken over de pedagogische en sporttechnische bekwaamheid zoals bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder jongeren tussen 15 en 21 jaar aan een wielervedstrijd mogen deelnemen.

— Aangenomen.

Artikel 3

Bij overtreding van artikel 2, § 2 worden de opleiders en bij overtreding van artikel 2, § 1 en § 3 worden de organisatoren gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden en met een geldboete van 100 tot 1.000 frank of met een van die straffen alleen.

— Aangenomen.

Artikel 4

Het decreet van 16 juni 1982 houdende wijziging van het koninklijk besluit van 21 augustus 1967 tot reglementering van de wielervedstrijden en van de veldritten, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 6 februari 1970 en 14 februari 1974, wordt opgeheven.

— Aangenomen.

Artikel 5

Dit decreet treedt in werking de dag van zijn publikatie in het Belgisch Staatsblad.

— Aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is nu de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

116 leden hebben ja geantwoord.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.

Ansoms J.
Anthuenis G.
Baldewijns E.
Bascour J.
Belmans J.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Capoen M.
Caudron J.
Claes A.
Coppens E.
Cortois W.
Daems J.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Clercq C.
Declercq R.
Decoster M.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
De Meester-D e Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dillen K.
Draulans H.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Gabriels J.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Hancké L.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Knuts H.
Lahaye H.
Laridon A.
Leclercq J.

Voorzitter

Lefeber O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Moors C.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Peeters W.
Poma K.
Ramaekers J.
Reynders G.
Rutten M.
Schiltz H.
Seeuws W.
Smet M. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vervaeck D.
Willockx F.
Windels R.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachti-

ging worden overgezonden.

ONTWERP VANDECREET houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979 — 278 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979.

Enig artikel

Het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979, zal volkomen uitwerking hebben wat de aangelegenheden betreft die behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Geen opmerkingen ?

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Hoofdelijk ke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is nu de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, opgemaakt te New York op 18 december 1979.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
114 leden hebben ja geantwoord.

Ik kondig hiermee de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

A kkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baldewij ns E.
Bascour J.
Beerden G.
Belmans J.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Capoen M.
Caudron J.
Coppens E.
Cortois W.
Daems J.
De Baere A.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
D ebusseré F.
De Clercq C.
D eclercq R.
D ecoster M.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
D esaeyere W.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Detiege L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dillen K.
Draulans H.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Gabriels J.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Hancké L.
Heughebaert M.

Voorzitter

Horlait D.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Knuts H.
Lahaye H.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Moors C.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Peeters W.
Poma K.
Ramaekers J.
Reynders G.
Rutten M.
Schiltz H.
Seeuws W.
Smet M. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vervaeet D.
Willockx F.

Windels R.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden – 279 (1983-1984) – Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Hoofdstuk 1

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Ministers, collega's, ik dank u, mijnheer de Voorzitter voor de toelating om bij artikel 1 toch nog het woord te mogen voeren over de filosofie van het ontwerp, dat een aantal kenmerken bevat.

Ten eerste, in dit ontwerp worden een aantal bestaande regelingen bij **eengebr**acht die verspreid waren over verschillende koninklijke besluiten.

Ten tweede, een nieuw en een als het ware binnengesmokkeld element is het artikel 5 waar tussen twee komma's de subsidiemogelijkheid plots wordt aanzien voor verenigingen zonder winsttoogmerk met het oog op het

bouwen van individuele **verblijfgelegenheden** voor valide bejaarden. Dit is een nieuw element in ons bouwbeleid dat steeds werd voorbehouden aan de ondergeschikte besturen. Bovendien werden ook nooit subsidies verleend voor particuliere verenigingen of verenigingen zonder winsttoogmerk.

Dit houdt het gevaar in ook in deze sector een toenemende verzuiling tot stand te brengen.

Mevrouw de Minister, u was zo vriendelijk dit ontwerp gedurende drie maanden in beraad te houden na de opmerkingen die ik in de Commissie geformuleerd had. In januari heeft u mij echter laten weten dat u geen reden zag om aan de filosofie van het ontwerp ook maar iets te wijzigen. Ter verrechtvaardiging heeft u de nood ingeroepen van de bejaarden, aanvoerdend dat 8 procent van de bejaarden behoefte aan institutionele hulp hebben, wat voor heel België ongeveer 110.000 à 120.000 betekent. Op dit ogenblik zijn er reeds 75.000 in bejaardeninstellingen ondergebracht. De vraag luidt bijgevolg of het zo erg noodzakelijk was om voor deze sector, die in volle uitbouw is, nu plots mogelijkheden te voorzien voor de verenigingen zonder winsttoogmerk.

Mevrouw de Minister, collega's, er hoeft daarbij geen tekening gemaakt te worden. Wat hier gebeurt is een ontwikkeling waarbij bejaardeninstellingen zullen worden opgericht op initiatief van verenigingen zonder winsttoogmerk, die op hun beurt zullen tot stand gebracht worden vanuit verzuilde instellingen. Ik denk hier bijvoorbeeld aan Caritas Catholica en aan de mutualiteiten. Wij zullen bijgevolg in Vlaanderen meemaken dat wij bejaardeninstellingen krijgen waar bij de verkiezingen de gele, de rode, de zwarte, de blauwe en de groene affiches zullen voorhangen per blok. Dit is een situatie waarvan men toch kon aannemen dat ze tot het verleden behoorde.

Bovendien is het bejaardenpubliek een kwetsbaar en ook — ik aarzel niet het te zeggen, mevrouw de Minister — een enigszins cynisch publiek, dat bereid is erg soepel op te treden, lidkaarten aan te kopen en te verwisselen, ge-

In zijn interpellatie tot Minister G. Geens (CVP) over de aan depublikatie Wegwijs Gezondheid verleende hoge bescherming van de Executieve uit de heer F. Geyselings (AGALEV) kritische bedenkingen omtrent de benadering van de alternatieve geneeswijzen. Nadien interpeleerde hij ook Minister J. Lenssens (CVP) over de drinkwatervoorziening en bij de interpellatie-Desaeyere (VU) hekelde hij nogmaals de mercaptanenstank te Tessenderlo

trouwheidspremies bij te betalen, politiek dienstbetoon in te roepen voor het verkrijgen van allerlei gunsten. Met andere woorden, dit ontwerp dreigt al het negatieve dat in Vlaanderen op dat vlak bestaat te bestendigen.

Mevrouw de Minister, mijnheer de Voorzitter, ik heb nog een laatste opmerking, en wel de volgende.

Welke opnamecriteria voorziet u voor de instellingen die door deze VZW's zullen worden opgericht? Mag ik u eraan herinneren dat, toen wij in de jaren 1970 zijn overgegaan tot het subsidiëren van privé-instellingen in de gezondheidssector — ik denk bijvoorbeeld aan ziekenhuizen — men telkens in een artikel van de betreffende wetten de belofte heeft ingelast dat, in tegenstelling tot een wat ouder verleden, geen filosofische of ideologische discriminatie tussen de gebruikers zou worden getolereerd. Indien u vandaag de dag deze mutualiteiten of de Caritas-zuil gaat subsidiëren voor het vormen van VZW's met het oog op het bouwen van woongelegenheden

voor bejaarden, dan vraag ik u welke garanties u zal hebben opdat diegenen die zich aanbieden om gebruik te maken van deze met gemeenschaps-gelden op te trekken voorzieningen op gelijke voet zullen worden geplaatst en daar niet zal worden gehandeld op grond van het lidmaatschap van de betrokkene en bijgevolg op grond van een ideologische en filosofische discriminatie.

Mevrouw de Minister, kunt u ons garanderen dat dit niet zal voorvallen? Indien dat het geval is vraag ik u waarom dit niet voorzien is in het decreet. Als dat niet het geval is, als u denkt dat de vrije hand moet worden gegeven aan deze VZW's, dat zij naar eigen believen in deze instellingen de personen zullen kunnen binnennemen die zij verkiezen, dan zult u wel begrijpen dat dit voor ons een bijkomende reden is om dit ontwerp niet goed te keuren. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : Minister Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, dit ontwerp van decreet is er duidelijk gekomen vanuit een nood die zich, naar de toekomst toe, steeds duidelijker zal manifesteren. Het volstaat even kennis te nemen van de omvang van de totale bejaardenbevolking in Vlaanderen. Dé cijfers ter zake werden vermeld in de inleidende uiteenzetting die ik in de Commissie heb gegeven. Het volstaat ook de prognoses te bestuderen die op dit vlak worden gemaakt om te weten dat het de hoogste tijd is een bepaalde huisvestingspolitiek, naar de bejaarden toe, te promoveren.

In verband met de bedenkingen die de heer Hancké heeft gemaakt zou ik willen zeggen dat wij inderdaad, met betrekking tot een nood die groter en groter wordt, ervoor moeten zorgen dat er verschillende vormen van zelfstandig en beschermd wonen zouden kunnen ontstaan, variërend van autonome woningvormen tot meer collectieve vormen zoals rusthuizen en rust- en verzorgingstehuizen.

Ik ben van oordeel dat het voorzien in deze nieuwe mogelijkheden een opdracht is van de ganse gemeenschap waarbij zowel de openbare als de privé-sector moet kunnen worden betrokken.

Ik wil hier onmiddellijk aan toevoegen dat ik reeds in de Commissie aan de heer Hancké heb gezegd dat de nood dermate ernstig is dat de lokale besturen dit, naar de toekomst toe, niet alleen zullen aankunnen. Het stimuleren van het privé-initiatief biedt trouwens een grote waarborg voor creativiteit. Ik ben ervan overtuigd dat in deze sector nog heel wat creativiteit aan bod zal moeten komen.

Het privé-initiatief, men kan dat niet ontkennen, staat zeer dicht bij de mensen en heeft mogelijkheden van zeer soepele aanpassing om aan de reële maar ook wisselende noden te kunnen beantwoorden.

Het is duidelijk dat het net van voorzieningen kansen moet bieden — ik heb dit herhaalde malen gezegd in de Commissie — voor alle bejaarden welke ook hun ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging is.

Steyaert

Ik wil er nogmaals op wijzen dat in het artikel 14 meer bepaald in paragraaf 2, punt 3, van het ontwerp van decreet de eerbiediging van de ideologische of filosofische overtuiging duidelijk wordt gewaarborgd, doordat geen woningcomplex of rusthuis mag worden geëxploiteerd dan met inachtnaam van normen die op deze eerbiediging betrekking hebben.

Het behoort mede tot de opdracht van de openbare besturen hierover te waken en binnen hun opdracht te zorgen voor het algemeen welzijn. Binnen het ontwerp is deze kans voorzien. Zij krijgen dezelfde mogelijkheden als het privé-initiatief.

Alleen de openbare sector kansen bieden is in mijn ogen, en ik leg hierop de nadruk, geen voldoende waarborg dat alle levensbeschouwingen aan hun trekken zouden komen. Ook hier bestaat spijtig genoeg het gevaar van bevoordeling van de personen die tot bepaalde strekkingen binnen de meerderheid behoren.

Ten slotte kan nog gewezen worden op het feit dat niet alleen in de rusthuizen sinds 1971, maar in verschillende sectoren van de welzijnzorg een gelijkaardige regeling bestaat.

Het is trouwens zeer de vraag of een subsidiëring van de openbare voorzieningen alleen, in de huidige omstandigheden vanuit grondwettelijk standpunt kan worden verantwoord. Het advies van de Raad van State bij dit ontwerp van decreet is hieromtrent van groot belang.

De Raad van State sluit niet onvoorwaardelijk uit dat een subsidie alleen zou worden toegekend aan instellingen die voor iedereen toegankelijk zijn, maar stelt dat daartoe „een naar recht en redelijkheid behoorlijke verantwoording gegeven zou moeten worden opdat deze voorwaarde niet als een onrechtmatige druk op voormelde grondwettelijke vrijheden zou moeten aangemerkt worden, of als een inbreuk op de grondwettelijke gelijkheidsregel”.

De vraag is dan of men die „redelijkheid” kan aantonen gezien er strenge eisen worden gesteld voor de erken-

ning van de voorzieningen voor bejaarden, die dermate zware kosten kunnen meebrengen, dat het bestaan zelf van de voorzieningen in gevaar kan worden gebracht, indien geen mogelijkheid tot subsidiëring is voorzien en gezien ze geen bestaansrecht hebben als ze aan de voorwaarden niet voldoen. Dit zou ongetwijfeld een onrechtmatige druk op de grondwettelijke vrijheden betekenen.

Bovendien wil ik er de heer Hancké op wijzen dat in het ontwerp van decreet wordt bepaald dat de subsidiëring slechts wordt toegekend wanneer voldaan is aan een aantal voorwaarden, waaronder ook het passen in het kader van een programmering. Het is niet zó dat om het even wie, een VZW of een openbaar bestuur, zonder verdere voorwaarden subsidies zal verkrijgen. Er zal moeten worden voldaan aan voorwaarden die door de Executieve worden vastgesteld. In het decreet staat ook dat vooraf het advies van de Vlaamse Hoge Raad voor de Derde Leeftijd noodzakelijk is. Waarborgen zijn dus aanwezig – ook dat heb ik in de Commissie herhaaldelijk gezegd – opdat in genedele druk zou worden uitgeoefend omwille van de ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging van de betrokken bejaarden. **(Applaus bij de CVP en de PVV)**

De Voorzitter : Zijn er geen verdere opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is artikel 1 aangenomen.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° ondergeschikt bestuur : een provincie, een gemeente, een vereniging van gemeenten, een agglomeratie, een federatie van gemeenten, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, een intercommunaal openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, een vereniging bedoeld bij artikel 18 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn ;

2° bejaarden : personen van 60 jaar of ouder ;

3° woning voor bejaarden : een huis, een deel van een huis of een appartement, dat door een ondergeschikt bestuur speciaal gebouwd of ingericht is als individuele woongelegenheden voor bejaarden ;

4° dienstencentrum : een centrum dat er inzonderheid voor zorgt dat diensten van materiële, hygiënische en sociale aard worden verleend aan bejaarden van een wijk, teneinde hen te helpen zo lang mogelijk hun zelfstandigheid en hun geïntegreerdheid in de gemeenschap te behouden ;

5° serviceflatgebouw en woningcomplex met dienstverlening : een of meer gebouwen die, onder welke benaming ook, functioneel een geheel vormen, bestaande uit individuele woongelegenheden waar bejaarden zelfstandig wonen en uit gemeenschappelijke voorzieningen voor dienstverlening waarop zij facultatief een beroep kunnen doen ;

6° rusthuis : een of meer gebouwen die functioneel een inrichting voor collectief verblijf vormen waar, onder welke benaming ook, aan bejaarden die er op duurzame wijze verblijven, huisvesting wordt gegeven als mede geheel of gedeeltelijk, de gebruikelijke gezins- en huishoudelijke verzorging ;

7° de Executieve : de Vlaamse Executieve ;

8° de Hoge raad : de Vlaamse Hoge raad voor de derde leeftijd.

Op artikel 2 werd door de Vlaamse Executieve een amendement ingediend dat luidt als volgt :

„Aan punt 1” de volgende zin toevoegen :

„Voor de toepassing van dit decreet worden gelijkgesteld met een ondergeschikt bestuur : de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, de Nationale Landmaatschappij en de door hen erkende vennootschappen ;”

Minister R. Steyaert : Dit amendement werd ingediend na de bespreking die deze voormiddag heeft plaatsgehad. Wij vinden dit amendement redelijk.

De Voorzitter : Mag ik aannemen dat dit amendement eenparig door de Raad wordt aangenomen ? (*Instemming*)

Wordt het artikel zelf ook eenparig aangenomen ? (*Ja*)

Dan is het aldus geamendeerde artikel 12 aangenomen.

Hoofdstuk II

Subsidiëring van investeringsverrichtingen

Afdeling 1

Woningen voor bejaarden

Artikel 3

§ 1. Ten laste van het Vlaams Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen kunnen binnen de perken van de goedgekeurde begrotingskredieten, subsidies worden toegekend aan ondergeschikte besturen voor het bouwen en verbouwen van woningen voor bejaarden. Het bedrag van de subsidie is vastgesteld op 60 ten honderd van de kostprijs van de werken, leveringen en diensten die door de Executieve werden goedgekeurd.

Voor subsidiëring kan eveneens in aanmerking komen, de aankoop, door ondergeschikte besturen, van gebouwen bestemd om als woning voor bejaarden te worden ingericht. Het bedrag van deze subsidie is vastgesteld op 60 ten honderd van de aankoopprijs van het gebouw, vermeerderd met de kosten van de aanpassingswerken.

Behalve indien het de aankoop van een nieuwbouw betreft door een ondergeschikt bestuur, gebouwd door een erkende huisvestingsmaatschappij in opdracht van het ondergeschikt bestuur, is het maximumbedrag dat als basis dient voor de subsidiëring van de aankoop en de aanpassingswerken gelijk aan 75 ten honderd van de maximumkostprijs die door de Executieve wordt vastgesteld voor de subsidiëring van de bouw van woningen voor bejaarden.

§ 2. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen moeten de woningen voor bejaarden aan de volgende voor-

waarden voldoen :

1° passen in het kader van het programma dat door de Executieve wordt bepaald, na advies van de Hoge raad ;

2° zodanig zijn ingeplant dat de bewoners in de lokale gemeenschap geïntegreerd blijven ;

3° beantwoorden aan de voorwaarden die door de Executieve worden vastgesteld, na advies van de Hoge raad.

De aanvrager van de subsidie moet zich ertoe verbinden de criteria en de voorwaarden volgens welke de woningen voor bejaarden zullen worden toegewezen, aan de Executieve ter goedkeuring voor te leggen.

Op artikel 3 werd door de Vlaamse Executieve een amendement ingediend dat luidt als volgt :

„In § 1, derde lid op de derde regel de woorden „in opdracht van” vervangen door de woorden „in samenwerking met”.

Minister R. Steyaert : Dit amendement werd eveneens ingediend na bespreking en kan eigenlijk als een tekstverbetering worden beschouwd.

De Voorzitter : Mag ik aannemen dat ook dit amendement eenparig door de Raad wordt aangenomen ? (*Instemming*)

Is er ook eenparigheid omtrent het artikel zelf ? (*Ja*)

Dan is het aldus geamendeerde artikel 3 aangenomen.

Afdeling II

Dienstencentra

Artikel 4

§ 1. Ten laste van het Vlaams Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen kunnen binnen de perken van de goedgekeurde begrotingskredieten subsidies worden toegekend aan ondergeschikte besturen, aan verenigingen zonder winstoogmerk en aan instellingen van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921, voor het bouwen, verbouwen en inrichten van dienstencentra. Het bedrag van de subsidie is

vastgesteld op 60 ten honderd van de kostprijs van de werken, leveringen en diensten die, rekening gehouden met de geplande activiteiten en met de potentiële gebruikers van het dienstencentrum, door de Executieve werden goedgekeurd.

Voor subsidiëring kan eveneens in aanmerking komen, de aankoop, door voormelde ondergeschikte besturen, verenigingen zonder winstoogmerk en instellingen van openbaar nut, van gebouwen bestemd om als dienstencentrum te worden ingericht. Het bedrag van deze subsidie is vastgesteld op 60 ten honderd van de aankoopprijs van het gebouw, vermeerderd met de kostprijs van de aanpassingswerken.

Behalve indien het de aankoop van een nieuwbouw betreft door een ondergeschikt bestuur, gebouwd door een erkende huisvestingsmaatschappij in opdracht van het ondergeschikt bestuur, is het maximumbedrag dat als basis dient voor de subsidiëring van de aankoop en de aanpassingswerken gelijk aan 75 ten honderd van de maximumkostprijs die door de Executieve wordt vastgesteld voor een gebouw met eenzelfde oppervlakte.

§2. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan :

1° de inplanting van het dienstencentrum moet passen in het kader van het programma dat door de Executieve wordt vastgesteld, na advies van de Hoge raad ;

2° de inrichters moeten er zich toe verbinden het gebouw te bestemmen als dienstencentrum overeenkomstig de erkenningsvoorwaarden van dit decreet ;

3° beantwoorden aan de voorwaarden die door de Executieve worden vastgelegd, na advies van de Hoge raad.

Op dit artikel werd door de Vlaamse Executieve een amendement ingediend dat luidt als volgt :

„In § 1, derde lid op de derde regel de woorden „in opdracht van” vervangen door de woorden „in samenwerking

Voorzitter

met”.

Mag ik aannemen dat ook dit amendement eenparig door de Raad wordt aangenomen ? **(Instemming)**

Is er eveneens eenparige instemming met het artikel zelf ? **(Ja)**

Dan is het aldus geamendeerd artikel 4 aangenomen.

Afdeling III

Serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen

Artikel 5

§ 1. Ten laste van het Vlaams Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen kunnen binnen de perken van de goedgekeurde begrotingskredieten subsidies worden toegekend aan ondergeschikte besturen, aan verenigingen zonder winstoogmerk en aan instellingen van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921, voor het bouwen, het verbouwen, het herconditioneren en het inrichten van service-flatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen.

Het bedrag van de subsidie is als volgt vastgesteld :

1° voor de serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en de rusthuizen : **60** ten honderd van de kostprijs van de werken, leveringen en diensten die door de Executieve werden goedgekeurd ;

2° voor de rusthuizen : 90 ten honderd van de kostprijs van de werken, leveringen en diensten die onontbeerlijk zijn om de inrichting, die reeds vóór 1 januari 1976 een bestemming had als rusthuis, in overeenstemming te brengen met de veiligheidsnormen betreffende de rusthuizen voor bejaarden. De Executieve stelt de regels vast volgens welke de onontbeerlijkheid van de genoemde werken wordt bepaald.

Voor subsidiëring kan eveneens in aanmerking komen, de aankoop, door voormelde ondergeschikte besturen, verenigingen zonder winstoogmerk

en instellingen van openbaar nut, van gebouwen bestemd om als **serviceflatgebouw** en **woningcomplex** met dienstverlening, of als rusthuis te worden ingericht.

Het bedrag van deze subsidie is vastgesteld op 60 ten honderd van de aankoopprijs van het gebouw, vermeerderd met de kostprijs van de aanpassingswerken.

Behalve indien het de aankoop van een nieuwbouw betreft door een ondergeschikt bestuur, gebouwd door een erkende huisvestingsmaatschappij in opdracht van het ondergeschikt bestuur, is het maximumbedrag dat als basis dient voor de subsidiëring van de aankoop en de aanpassingswerken gelijk aan 75 ten honderd van de maximumkostprijs die door de Executieve wordt vastgesteld voor een gebouw met eenzelfde opnamecapaciteit.

§ 2. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen moet de in § 1 bedoelde inrichting aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° passen in het kader van het programma dat door de Executieve wordt vastgesteld, na advies van de Hoge raad ;

2° ingeplant zijn in of bij een bewoonde wijk ;

3° ten minste 10 individuele woongelegenheden omvatten wanneer het een serviceflatgebouw en een woningcomplex met dienstverlening betreft en 40 bejaarden kunnen herbergen wanneer het een rusthuis betreft ; dit laatste aantal wordt tot 30 teruggebracht wanneer het rusthuis in combinatie met een serviceflatgebouw en een woningcomplex met dienstverlening wordt opgericht ;

4° beantwoorden aan de voorwaarden die door de Executieve worden vastgelegd, na advies van de Hoge raad ;

5° de aanvragers moeten een verklaring overleggen waarbij zij zich ertoe verbinden aan alle erkenningsvoorwaarden te zullen voldoen.

Op dit artikel werden door de heer Hancké de volgende amendementen ingediend :

„A. In hoofddeorde :

1. In § 1, eerste lid op de derde en de vierde regel de woorden „ , aan verenigingen zonder winstoogmerk” weglaten.

2. In § 1, derde lid op de tweede en de derde regel de woorden „ , verenigingen zonder winstoogmerk” weglaten.

B. In eerste bijkomende orde :

Aan § 1 een zesde lid toevoegen luidend als volgt :

„De subsidiepercentages vermeld in het tweede lid, 1° en 2° worden tot 80 ten honderd verhoogd voor de ondergeschikte besturen en instellingen van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921, behoudens het bepaalde in punt 2° wat betreft de veiligheidswerken in rusthuizen, die op 90 ten honderd bepaald blijven.”

C. In tweede bijkomende orde :

Een nieuwe § 3 toevoegen luidend als volgt :

„§ 3. De subsidies vermeld in de §§ 1 en 2 en bestemd voor verenigingen zonder winstoogmerk, worden slechts toegekend op voorwaarde dat de verenigingen zonder winstoogmerk er zich toe verbinden geen onderscheid te maken onder de kandidaat-gebruikers op grond van hun filosofische of ideologische overtuiging of op grond van het lidmaatschap van enige vereniging.”

De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) :
Mijnheer de Voorzitter, met uw akkoord zal ik zo vrij zijn om mijn drie amendementen op dit artikel terzelfder tijd te verdedigen.

Ten eerste, stellen wij voor om in artikel 5, waarin de grote innovatie van het ontwerp zich bevindt, te schrappen „aan verenigingen zonder winstoogmerk” – die uitdrukking komt tweemaal in het artikel voor – om de redenen die ik daarnet heb uiteengezet, namelijk omdat wij vinden dat het ongeoorloofd is om op dit terrein een nieuw beginsel in te voeren in het bouwbeleid en bovendien omdat wij iedere tendens tot toenemende ver-

Hancké

zuiling, wat door het beleid van de Minister wordt gekenmerkt zowel op het vlak van de jeugdbescherming als op dit van de gehandicapten- en de bejaardenzorg ten sterkste tegengaan.

In bijkomende orde vragen wij dat de subsidies voor de ondergeschikte besturen en de instellingen van openbaar nut, waaronder nu blijkbaar ook de huisvestingsmaatschappij en begrepen worden, zouden worden opgetrokken tot 80 percent, maar voor de VZW's op 60 percent zouden worden geblokkeerd. De subsidies voor de brandveiligheid zouden natuurlijk behouden blijven op 90 percent. Het is aangewezen in deze tijd aan de openbare besturen een bijzondere prikkel te geven voor het bouwen van de voorzieningen, die volgens de Minister zelf erg noodzakelijk zijn. Wij weten echter dat een aantal besturen moeilijkheden kennen en daarom stellen wij voor deze prikkel te verlenen door het optrekken van de subsidies.

Ons tweede amendement in bijkomende orde houdt verband met mijn opmerking bij artikel 1 in *fine* over het ontbreken van de waarborg dat er bij het opnamebeleid geen discriminatie zou gebeuren op grond van het lidmaatschap van een bepaalde vereniging of op grond van een filosofische of ideologische overtuiging. De Minister beroept zich in dit verband op artikel 14. Ik wijs er echter op dat dat artikel betrekking heeft op diegenen die al opgenomen zijn in een instelling, terwijl ons amendement verband houdt met het opnamebeleid. Er zouden garanties moeten worden ingebouwd tegen elke vorm van discriminatie. U hebt echter geen enkele garantie gegeven, mevrouw de Minister.

Dames en heren, ik vraag u tenminste ons tweede subsidiair amendement te willen aanvaarden. De VZW's moeten zich ertoe verbinden bij de opname geen enkel onderscheid te maken op grond van een filosofische of ideologische overtuiging of op grond van het lidmaatschap van een vereniging. Bovendien wil ik de Minister vragen ter zake in een aantal uitvoeringsbesluiten te voorzien.

De Voorzitter : Minister Steyaert heeft

het woord.

Minister R. Steyaert : Mijnheer de Voorzitter, ik kan met de voorgestelde amendementen niet instemmen om de redenen reeds eerder uiteengezet en vraag derhalve de verwerping ervan.

De Voorzitter : Mijnheer Hancké, mag ik aannemen dat uw amendementen worden gesteund ?

De heer L. Hancké : Ja, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Dan houden wij nu de hoofdelijke stemming over het amendement in hoofdorde van de heer Hancké bij artikel 5.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
64 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baldewijns E.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
Coppens E.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
D ebusseré F.
D eclercq R.
De Mol J.
D esaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
De Wulf R.
Dillen K.
D raulans H.
Dupré J.
Gabriels J.
Galle M.
Hancké L.
Laridon A.

Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Peeters W.
Seeuws W.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Van den Bossche L.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vanhorenbeek L.
Van Ooteghem O.
Vanvelthoven L.
Vervaeet D.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

A kermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Bockstal E.
B oeraeve-D erylcke C.
Bosmans J.
Breyne P.
B uchmann J.
Claes A.
Cortois W.
Daems J.
De Clercq C.
D eoster M.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
D emeester-D e Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
D evos G. (Mevr.)
Dhoore L.
Diegenant A.
Flamant E.
Franck B.
Geens G.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lahaye H.
Lenssens J.
Marchand C.
Moars C.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.

Voorzitter

Piot F.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Van Belle 1.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborght F.
Vandermarliere J.
Van houtte M.
Van Nevel A.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Belmans J.
Bourgeois A.
Vankeirsbilck E.

Het amendement in hoofdorde is dus verworpen.

De leden die zich hebben onthouden worden verzocht de reden voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer J. Belmans : Mijnheer de Voorzitter, ik heb afgesproken met de heer Steverlynck.

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement in eerste bijkomende orde.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming 'deelgenomen' ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
66 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de

stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baldewij ns E.
Bogaerts A.
Capoen M.
Caudron J.
Coppens E.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
D ebusseré F.
D eclercq R.
De Mol J.
D esaeyere W.
Desseyn J.
Detiège L. (Mevr.)
De Wulf R.
Dillen K.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Hancké L.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Peeters W.
Schiltz H.
Seeuws W.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Van den Bossche L.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vanhorenbeek L.
Van Ooteghem O.
Vanvelthoven L.
Vervaet D.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord

A kermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Beerden G.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Claes A.

Cortois W.
Daems J.
De Clercq C.
Decoster M.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
Dhoore L.
D iegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Geens G.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lahaye H.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Van Belle 1.
Van Daele M.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van houtte M.
Van Nevel A.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Belmans J.
Vankeirsbilck E.

Dientengevolge is het amendement

Voorzitter

in eerste bij komende orde verworpen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement in tweede bij komende orde.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
40 leden hebben ja geantwoord ;
66 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baldewijns E.
Bogaerts A.
Caudron J.
Coppens E.
De **Baere** A.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
de Bruyne H.
Debusseré F.
Declercq R.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Detiege L. (Mevr.)
De Wulf R.
Dillen K.
Draulans H.
Gabriels J.
Galle M.
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Maes R.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Seeuws W.
Somers J.
Temmerman G.
Tobback L.
Van den Bossche L.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.

Vanhorenbeek L.
Vanvelthoven L.
Vervaeet D.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Claes A.
Daems J.
De Clercq C.
Decoster M.
De Groot E.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Geens G.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lensesens J.
Marchand C.
Moors C.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Smet M. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.

Van den **Broeck** O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Vangronsveld F.
Van houtte M.
Van Nevel A.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Windels R.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Belmans J.
Vankeirsbilck E.

Dientengevolge is het amendement in tweede bijkomende orde verworpen.

Op artikel 5 heeft de Vlaamse Executieve eveneens een amendement ingediend dat luidt als volgt :

„In § 1, vijfde lid op de derde regel de woorden „in opdracht van” vervangen door de woorden „in samenwerking met”.

Mag ik veronderstellen dat de Raad het hiermee eenparig eens is ? **(Instemming)**

Is de Raad het ook eenparig eens over artikel 5 zelf? (Ja)

Dan wordt het aldus geamendeerde artikel 5 aangenomen.

Afdeling IV

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 6

De Executieve bepaalt tot welk maximumbedrag de kostprijs van werken, leveringen en diensten voor subsidiëring in aanmerking komt. Dat maximumbedrag omvat de belasting op de toegevoegde waarde en de algemene kosten.

Bij het bepalen van dat maximumbedrag wordt rekening gehouden met de schommelingen van de lonen van de werknemers en de daaraan verbonden sociale lasten, alsmede met de schommelingen van de prijzen van de mate-

Voorzitter

rielen en die van de van toepassing zijnde belastingen en taksen.

— Aangenomen.

Artikel 7

De bestemming van de gebouwen vermeld onder artikelen 3, 4 en 5 waarvoor een subsidie wordt verleend, mag niet worden gewijzigd zonder het voorafgaand akkoord van de Executieve, op straffe van terugbetaling van de als subsidie ontvangen sommen.

— Aangenomen.

Artikel 8

De Executieve bepaalt de criteria en de nadere regelen volgens welke de subsidies worden verleend en teruggevorderd, na advies van de Hoge raad.

— Aangenomen.

Hoofdstuk III

Voorafgaande vergunningen

Artikel 9

Het bouwen van een serviceflatgebouw en woningcomplex met dienstverlening of van een rusthuis, het als dusdanig inrichten of in gebruik nemen van een bestaand gebouw en het wijzigen van de capaciteit, zijn onderworpen aan de voorafgaande vergunning van de Executieve volgens de regels die zij bepaalt, na advies van de Hoge raad.

De vergunning kan niet worden verleend wanneer het initiatief niet past in het kader van het programma dat door de Executieve is vastgesteld, na advies van de Hoge raad.

— Aangenomen.

Hoofdstuk IV

Erkenning en subsidiëring van de werking van dienstencentra

Artikel 10

§ 1. Om als dienstencentrum erkend te

worden en te blijven moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan.

Het centrum moet :

1° opgericht zijn door een ondergeschikt bestuur, door een vereniging zonder winstoogmerk of door een instelling van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921 ;

2° passen in het kader van het programma bedoeld in artikel 4, § 2, 1° ;

3° centraal gelegen zijn in de te bedienen wijk en ten minste 32 uur per week openstaan als opvang- en ontmoetingscentrum voor bejaarden, met een passende spreiding over alle werkdagen ;

4° de ideologische, filosofische en godsdienstige overtuiging eerbiedigen van de personen die een beroep doen op het centrum ;

5° de volgende dienstverlening in het bereik brengen van de bejaarden, door op de medewerking van bestaande instellingen of diensten een beroep te doen, of door ernaar te verwijzen, of door ze zelf te organiseren indien er in het kader van de bestaande reglementering geen voorzieningen zijn erkend om plaatselijk deze dienstverlening te verstrekken :

- gezins- en huishoudelijke verzorging,
- lichaamsverzorging,
- informatie en sociale dienstverlening,
- materiële hulp.

§ 2. De aanvrager moet :

1° een centrumraad oprichten waarin vertegenwoordigers zitting hebben :

- van de gebruikers ;
- van lokale afdelingen of groepen van erkende organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, die zich inzonderheid richten tot bejaarden ;

— van verenigingen en voorzieningen die zich plaatselijk met bejaarden inlaten.

De samenstelling en de bevoegdheid van deze raad worden door de Executieve bepaald ;

2° een afzonderlijke boekhouding aanleggen volgens de regels door de Executieve te bepalen.

— Aangenomen.

Artikel 11

Aan de erkende dienstencentra kan, binnen de perken van de goedgekeurde begrotingskredieten, een werkingstoelage worden verleend waarvan het bedrag en de criteria volgens welke zij worden toegekend, door de Executieve worden vastgesteld.

— Aangenomen.

Artikel 12

De erkenning wordt verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken door de Executieve, volgens de regels die zij bepaalt, na advies van de Hoge raad.

— Aangenomen.

Hoofdstuk V

Erkenning van serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen

Artikel 13

§ 1. Ieder in artikel 2 omschreven serviceflatgebouw en woningcomplex met dienstverlening of rusthuis is onderworpen aan de erkenning door de Executieve.

§ 2. Deze erkenning geldt slechts voor de inrichting waarvoor ze is toegekend en voor een periode van minimum 2 en van maximum 10 jaar. Ze kan worden vernieuwd.

Ze wordt verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken door de Executieve onder de voorwaarden en in de vormen die zij bepaalt, na advies van de Hoge raad.

§ 3. De erkenning moet worden vermeld op alle akten, facturen, brieven, bestelbiljetten en andere soortgelijke stukken uitgaande van de inrichting.

— Aangenomen.

Voorzitter

Artikel 14

Geen serviceflatgebouw en woningcomplex met dienstverlening of rusthuis mag worden geëxploiteerd dan met inachtneming van de op advies van de Hoge raad door de Executieve vastgestelde normen.

Deze normen hebben onder meer betrekking op :

- 1° het opnamebeleid ;
- 2° het onthaal van de bejaarden ;
- 3° de vrijheid van de in de inrichting verblijvende personen en de eerbiediging van hun ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging ;
- 4° de voeding, de hygiëne en de te verstrekken zorg ;
- 5° het gebouw ;
- 6° de veiligheid ;
- 7° het aantal en de kwalificatie van de personen werkzaam in de inrichting ;
- 8° de inspraak van de bejaarden ;
- 9° het onderzoek en het behandelen van de klachten van de bewoners ;
- 10° het reglement van orde ;
- 11° de boekhouding.

— Aangenomen.

Artikel 15

De serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en de rusthuizen waarvoor voor de eerste maal een aanvraag tot erkenning wordt ingediend, kunnen voorlopig erkend worden.

De voorlopige erkenning geldt voor een periode van 1 jaar die aanvangt op de dag van de ontvangst van de aanvraag. Op gemotiveerd verzoek van de aanvrager kan de voorlopige erkenning worden verlengd met een eenmalige periode van 1 jaar.

De Executieve bepaalt, na het advies van de Hoge raad te hebben ingewonnen, de voorwaarden waaraan moet worden voldaan en de wijze waarop de

voorlopige erkenning zal worden toegekend.

— Aangenomen.

Artikel 16

De Executieve kan, bij een gemotiveerde beslissing, de sluiting bevelen van ieder in artikel 2 omschreven serviceflatgebouw en woningcomplex met dienstverlening of rusthuis wanneer die niet beantwoordt aan de bij dit decreet of krachtens dit decreet bepaalde voorwaarden.

De procedure inzake sluiting wordt door de Executieve bepaald, na advies van de Hoge raad.

— Aangenomen.

Hoofdstuk VI

Verweermiddelen

Artikel 17

De Executieve bepaalt de wijze waarop de aanvrager een verweerschrift kan indienen tegen het voornemen van de Executieve tot weigering van de voorafgaande vergunning zoals bedoeld in artikel 9, tot weigering, schorsing of intrekking van de erkenning zoals bedoeld in artikelen 12, 13 en 15, en tot sluiting zoals bedoeld in artikel 16.

— Aangenomen.

Hoofdstuk VII

Toezicht

Artikel 18

§ 1. De door de Executieve aangewezen ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap oefenen toezicht uit op de toepassing van de bepalingen van dit decreet en van de krachtens dit decreet genomen besluiten ; dit toezicht brengt het recht mede de inrichting te bezoeken en ter plaatse zelf kennis te nemen van alle stukken en bescheiden die noodzakelijk zijn in de uitoefening van hun ambt.

§ 2. Zij stellen de overtredingenvast in

processen-verbaal die bewijskracht hebben tot het tegenbewijs. Afschrift wordt de overtreders toegezonden uiterlijk binnen zeven vrije dagen na vaststelling van de overtreding.

— Aangenomen.

Hoofdstuk VIII

Strafbepalingen

Artikel 19

§ 1. Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden en met geldboete van 26 frank tot 2000 frank of met een van die straffen alleen :

1° hij die met overtreding van artikel 9 een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis bouwt, in een bestaand gebouw inricht, in gebruik neemt of de opnamecapaciteit ervan wijzigt zonder de voorafgaande vergunning te hebben bekomen ;

2° hij die met overtreding van artikelen 13 of 15 een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis exploiteert zonder erkenning te hebben bekomen ;

3° hij die met overtreding van artikel 16 een inrichting exploiteert waaromtrent een sluitingsmaatregel is genomen.

Bij herhaling binnen twee jaar vanaf het tijdstip waarop een vonnis waarbij een veroordeling wegens een van de bij dit artikel bedoelde misdrijven uitgesproken is, in kracht van gewijsde is gegaan, kunnen de straffen worden verdubbeld.

§ 2. De natuurlijke personen of de rechtspersonen die met overtreding van de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan een inrichting exploiteren, zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de geldboeten en gerechtskosten waartoe hun aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld.

§ 3. Alle bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn op de

Voorzitter

in dit decreet bepaalde misdrijven toepasselijk.

De hoven en de rechtbanken kunnen bovendien de dader van het misdrijf verbieden een inrichting te exploiteren, zowel persoonlijk als door een tussenpersoon, gedurende een door hen te bepalen periode. Het verbod treedt in werking 8 vrije dagen na het betekenen van de veroordeling.

Overtreding van dit verbod wordt met gevangenisstraf van 1 maand tot 6 maanden gestraft.

— Aangenomen.

Hoofdstuk IX

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 20

Opgeheven worden wat de Vlaamse Gemeenschap betreft :

1° de wet van 12 juli 1966 op de rustoorden voor bejaarden, gewijzigd door de wet van 10 mei 1967 ;

2° de wet van 22 maart 1971 tot subsidiëring van de bouw van rustoorden voor bejaarden, gewijzigd door de wet van 15 juli 1976 ;

3° artikel 4, 2°, a van het besluit van de Regent van 2 juli 1949 betreffende de staatsusenkoms inzake toelagen voor het uitvoeren van werken door de provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, commissies van openbare onderstand, kerkfabrieken en verenigingen van polders of van wateringen, in zoverre die bepaling „oude-mannenhuizen” en „woningen voor bejaardengezinnen” betreft ;

4° het koninklijk besluit van 15 april 1977 betreffende de dienstencentra ;

5° het koninklijk besluit van 18 april 1977 voor het toekennen van toelagen, in het Vlaamse Gewest, voor de oprichting van dienstencentra.

— Aangenomen.

Artikel 21

De Executieve kan afwijken van het

in artikel 9, tweede lid, bedoelde programma, wanneer de aanvrager van de voorafgaande vergunning het bewijs levert dat het bouwen van een serviceflatgebouw, van een woningcomplex met dienstverlening of van een rusthuis, het als dusdanig inrichten of in gebruik nemen van een bestaand gebouw, een aanvang hebben genomen vóór 1 januari 1985 of, vóór die datum, het voorwerp zijn geweest van een bouwvergunning of van een principieel akkoord vanwege de bevoegde Minister.

De voorafgaande vergunning bedoeld in artikel 9, eerste lid, is niet vereist wanneer de werken vóór 1 januari 1985 het voorwerp zijn geweest van ten minste een door de bevoegde Minister goedgekeurd voorontwerp.

— Aangenomen.

Artikel 22

§ 1. Alleen de thans bestaande rusthuizen die erkend zijn overeenkomstig de bepalingen van de wet van 12 juli 1966 op de rustoorden voor bejaarden, gewijzigd door de wet van 10 mei 1967, blijven erkend voor een periode van 3 jaar.

§ 2. De niet erkende rusthuizen die vóór de datum van de bekendmaking van dit decreet, een aanvraag voor erkenning hebben ingediend, kunnen voorlopig worden erkend voor zover zij voldoen aan de voorwaarden waarin door artikel 15, derde lid van dit decreet is voorzien.

— Aangenomen.

Artikel 23

In afwachting van de inwerkingtreding van het decreet van 1 juni 1983 houdende oprichting van het Vlaams Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen, neemt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen, opgericht bij de wet van 6 juli 1973, de in dit decreet aan het voornoemd Vlaams Fonds toegewezen functies waar.

— Aangenomen.

Artikel 24

De Vlaamse Executieve bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

— Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is nu de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

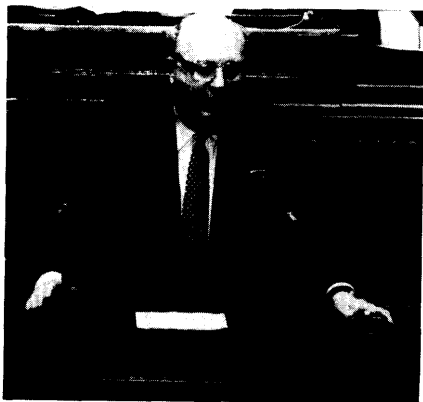
114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
92 leden hebben ja geantwoord ;
21 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

A kermans P.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Belmans J.
Bockstal E.
B oeraeve-D erycke C.
Bosmans J.
Breyne P.
Bril L.
Buchmann J.
Capoen M.
Caudron J.
Claes A.
Cortois W.
Daems J.
De Beul A.
de Bruyne H.
D ebusseré F.
De Clercq C.
D eclercq R.
Decoster M.
De Groot E.
D e Loore-Raeymaekers J.

Voorzitter

N.a.v. de interpellatie-Gabriels (W) over het aspect ruimtelijke ordening rond de spoorlijn Genk-Maasmechelen verwijst Gemeenschapsminister P. Akkermans (CVP) naar het MER, het prioriteitenrapport en de beleidsopties openbaar vervoer voor die streek, waar de Minister van Verkeerswezen op 5 april 1984 werd om verzocht

Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desaeyere W.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dillen K.
Draulans H.
Dupré J.
Flamant E.
Franck B.
Gabriels J.
Galle M.
Geens G.
Heughebaert M.
Horlait D.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lahaye H.
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.

Meyntjens O.
Moors C.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Peeters W.
Piot F.
Poma K.
Reynders G.
Rutten M.
Schiltz H.
Smet M. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vandermarliere J.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vervaeet D.
Windels R.

NEEN hebben geantwoord :

Baldewijns E.
Bogaerts A.
Coppens E.
De Baere A.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
Detiège L. (Mevr.)
Hancké L.
Knuts H.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Marmenout G.
Seeuws W.
Temmerman G.
Tobback L.
Van den Bossche L.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.

Vanvelthoven L.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Vankeirsbilck E.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)
(Voortzetting)

Interpellatie van de heer L. Van den Bossche tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de uitvoeringsbesluiten inzake sociale huisvesting

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van den Bossche tot de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de uitvoeringsbesluiten inzake sociale huisvesting.

De heer Van den Bossche heeft het woord.

De heer L. Van den Bossche (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de Executieve heeft een besluit omtrent de materie sociale huisvesting genomen dat op 20 december 1984 werd gepubliceerd. Ik wens de Minister over een aantal punten van dit besluit kritisch te ondervragen én hem attent te maken op het uitblijven van de aangekondigde uitvoeringsbesluiten.

Een eerste opmerking handelt over de toelatingsvoorwaarden voor het betrekken van een dergelijke woning. De Executieve oordeelde het nodig in de toelatingsvoorwaarden een waarborg in te schrijven en in eenzelfde adem vermeldde ze dat drie maanden waarborg verplicht moet worden gevraagd. De gevraagde waarborg echter mag de 20.000 frank niet overschrijden.

Wat het dwingend karakter van de drie maanden betreft, kan ik de Executieve moeilijk volgen. Mij lijkt het

Van den Bossche

logischer te zeggen „dat een maximum van drie maanden mag worden gevraagd” in plaats van „er moet drie maanden worden gevraagd”. Zoals bij privé-huurcontracten moet elke verhuurder vrij kunnen bepalen of hij al dan niet een waarborg nodig heeft en zo ja hoe groot die waarborg moet zijn. Zeker in de sector sociale woningen zou dit ook het geval moeten zijn. De wetgever komt tussen om een maximum te formuleren, ten einde misbruiken te vermijden.

Een andere opmerking betreft de 20.000 frank die de Executieve in het besluit heeft vermeld, zonder over indexering te spreken. Over een aantal jaren zal de Executieve ofwel verplicht worden een nieuw besluit te treffen om het bedrag aan te passen, ofwel verplicht zijn een bedrag te handhaven dat langzamerhand nog weinig reële waarde zal vertegenwoordigen, rekening houdend met de voortschrijdende munterosie van de jongste jaren en wellicht van de komende jaren. Mij lijkt het beter het maximum te doen.

Over de procedure en over de waarborg moet de Executieve nog één en ander uitwerken. Mij lijkt het aangevoelen de waarborg op een geïndividualiseerde rekening te plaatsen, zoals dat bij privé-huurcontracten thans gebeurt. Volgens boosaardige tongen en allerlei geruchten — maar ik hoop dat die straks door de Minister worden tegengesproken — zou de maandelijkse intrest opgeleverd door de waarborg, moeten worden afgetrokken van de maandelijkse huur. Ik zou de Executieve hiervoor willen waarschuwen. In sommige gevallen zal die intrest maandelijks slechts 17 frank op brengen.

De heer J. Van Elewycck : 12,5 frank.

De heer L. Van den Bossche : De heer Van Elewycck biedt minder, wie biedt nog minder ! Als men voor zo'n bedrag een brief moet schrijven of er een administratie op nahouden, dan wordt de waarborg voor de huisvestingsmaatschappij een uiterst onrendabele zaak. Ik pleit dus voor een geïndividualiseerde rekening waarop de intresten worden gekapitaliseerd.

Dat lijkt mij logisch. Ook de huur zal regelmatig stijgen. Beide bedragen, huur en waarborg, zullen dus in een quasi logische verhouding staan. Ik heb dit systeem trouwens ook goedgekeurd voor de privé-overeenkomsten.

Dit betekent natuurlijk wel dat wij op dat moment voor het systeem van de geïndividualiseerde rekening zouden kiezen. Het betekent ook dat u een normale intrest voor wordt betaald. Ik verzet mij in deze tegen het toekennen van een intrest die lager zou liggen dan de intrest op de kapitaalmarkt. Men kan dat geld dus niet zomaar aan de Nationale Maatschappij toevertrouwen die er slechts 3 à 3,5 procent intrest voor betaalt, want op die manier wordt qua opbrengst van de waarborg de sociale huurder ten opzichte van de privé-huurder benadeeld.

Een tweede punt waarover ik opmerkingen wens te maken, betreft het fameuze register. Ik heb u tijdens de besprekingen in de Commissie gesteund — en dat blijf ik doen — in de opvatting dat de idee van een register goed is, in die zin dat het uitgaat van het feit dat, eenmaal de prioriteiten vastgelegd, het individu ook moet kunnen controleren of de prioriteiten correct toegepast worden. Hier rijzen natuurlijk twee grote **spanningsvelden**, enerzijds de privacy van de anderen en anderzijds de wijze waarop kan worden gecontroleerd. Wanneer men de benadeligde huurder verplicht naar de rechtbank te gaan, kan dit voor een bepaalde categorie van personen die aangewezen zijn op sociale huur, zware kosten meebrengen zodat zij zich meestal niet tot de rechtbank zullen wenden. Ik denk dat u op dit vlak in een goed systeem hebt voorzien, in die zin dat de regeringscommissaris naar waarde kan worden geschat. Indien blijkt dat hij niet bekwaam is, zal hij resoluut moeten vervangen worden. Men kan immers beter over een goede regeringscommissaris beschikken dan over halfgare jaknikkers die enkel maar waarde hechten aan hun titel maar verder aan hun functie geen enkele inhoud wensen te geven.

Wij moeten in deze materie ook de privacy uitermate beschermen. Thans is een tweede register voorzien waarin

naam en adres van kandidaat-huurders vermeld zijn. Dat is weinig rendabel voor degene die enige controle wenst te verrichten. Ik meen dat het beter zou zijn — u dient immers omtrent dat register nog een uitvoeringsbesluit te treffen — het register dat ter inzage is, a-persoonlijk te maken — dat men daarin dus niet de namen en adressen zou vermelden maar gewoon nummers aanbrenge met een aantal gegevens — zodanig dat degene die wenst te controleren met betrekking tot de prioriteiten kan nagaan of die prioriteiten al dan niet werden gevolgd. Degene die controleert kan dus niet weten over welke persoon het gaat, hij kan enkel nagaan of er andere personen in die prioriteitenlijst vóór hem in aanmerking komen. Hij kan dan zijn klacht gewoon bij de regeringscommissaris indienen, met verwijzing naar het desbetreffende nummer. Wij moeten aan de controle een bepaalde inhoud geven om het ontworpen systeem, dat op zichzelf niet slecht is, werkelijk doeltreffend te maken.

Het verhaal zoals door u voorzien, mijnheer de Minister, is louter administratief. Bestaat naar uw mening de mogelijkheid om, naast het administratief verhaal, ook een burgerlijk verhaal in te stellen, in die zin dat iemand die meent dat hij, door het verkeerd toepassen van de prioriteiten, verplicht werd gedurende verscheidene maanden privé te huren en dus meer te betalen, bij de burgerlijke rechtbank schadevergoeding kan vragen op grond van artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek ?

Verder is er de type-huurovereenkomst. Vermits bij besluit geen dwingende rechtsregels zijn vastgelegd in verband met de rechten en plichten van de verhuurder en de huurder, is de Vlaamse Executieve in feite volledig vrij in het opstellen van een type-huurovereenkomst, weliswaar binnen het kader van het Burgerlijk Wetboek ter zake. Deze type-huurovereenkomst zal echter beslissend zijn inzake de rechten en plichten. Ik blijf protesteren tegen deze bevoegdheidsdelegatie vanwege de Raad naar de Executieve, die in feite het grootste inhoudelijk gedeelte, met name datgene dat de huurder het meest aanbe-

Van den Bossche

langt, heeft prijsgegeven en toebe-
deeld aan de Executieve. Het betreft
hier bijna een stukje volmacht. Naar
mijn mening is dit verkeerd en ik blijf
mij daar tegen afzetten. Ik stel overigens
vast dat tot op heden nog steeds
geen type-huurovereenkomst bestaat
of deze tenminste niet bekend is.

— *Mevrouw G. Devos, Eerste Onder- voorzitter, treedt als Voonitter op.*

Volgend punt : de huurlasten. In arti-
kel 20, § 1 van dit besluit worden op-
nieuw de essentiële regels in dit ver-
band niet vastgelegd, maar worden zij
overgelaten aan een nieuw besluit van
de Executieve. Ook hier weer denk ik
dat er een onaanvaardbare delegatie is
gebeurd. Ik denk dat het principe in-
zake het overeenstemmen van de reë-
le uitgaven voorzien in artikel 20, § 2
een goed principe is. Ik stel mij echter
de vraag waarom de vennootschappen
niet worden verplicht dit te staven
met de nodige bewijzen.

Uiteindelijk hebben wij — weliswaar
met enige nuancering in de laatste wet
van 30 december 1983, voorgesteld
door Minister **Gol** inzake de privé-
huur — het systeem ontworpen dat,
wanneer de verhuurder buiten het for-
faitaire systeem aan de huurder kos-
ten aanrekent, hij verplicht is aan de
huurder daarvan de bewijzen voor te
leggen. Voor de bouwmaatschappijen
moet dat tot op heden nog altijd niet.
Op dat vlak bestaat er trouwens een
vonnis dat zegt dat het Burgerlijk
Wetboek van toepassing zou zijn. Dat
is één vonnis dat mij bekend is. Maar,
daarover gaat het hier niet.

Het lijkt mij nodig de sociale huurder
qua aanrekening van kosten even
sterk te beschermen als de privé-
huurder.

Ik zou dan ook willen vragen dat het
principe van de bewijslast van de ge-
maakte kosten en met de juiste hoe-
grootte ervan, in hoofde van de
bouwmaatschappij en zou worden in-
geschreven.

Inzake artikel 24, wat de sancties be-
treft, is het strafbeding dat u voorziet
lang niet mals. Dit strafbeding voor-
ziet uiteindelijk drie maal de huur-
prijs. Daar hebt u natuurlijk een beet-

je overdreven. Het element van de
huurprijs laat ik hier buiten beschou-
wing daar collega Van Elewyck daar
straks nader zal op ingaan.

Mijnheer de Minister, wat mij hierbij
opvalt is — en ik zeg dat in alle rust en
kalmte — dat uw laatste artikel bepaalt
dat dit besluit in werking treedt de
eerste dag van de maand volgend op
die gedurende welke het in het Bel-
gisch Staatsblad is bekendgemaakt.
Het is bekendgemaakt op 20 decem-
ber. Het treedt in werking op 1 janua-
ri.

De verscheidene artikelen, waarvan ik
een opsomming maak, met name in
artikelen 4 en 5 omtrent het register,
in artikel 6 omtrent de sociale ramp,
de natuurramp en de milieuramp, in
artikel 7 omtrent de gemotiveerde af-
wijking, in artikel 8 omtrent de ver-
haalprocedure, in artikel 9 omtrent
het type-huurovereenkomst en in arti-
kel 25 omtrent de borgtocht, vermeldt
men telkens de bijna mythische en ri-
tuele formule dat ter zake door de
Executieve nadere bepalingen zullen
worden getroffen. Dit alles gaat dus in
op 1 januari. Vanaf 1 januari dient dit
toegepast te worden. Voor zover ik mij
goed realiseer is het thans 5 maart en
voor zover ik het Staatsblad goed heb
gelezen heb ik daar geen uitvoerings-
besluit in zien verschijnen.

Deze opmerking zou ik in feite willen
resumeren tot één enkele concrete
vraag.

Het ontbreken van de uitvoeringsbe-
sluiten stelt problemen voor de maat-
schappij én voor de huurder.

Mijnheer de Minister, indien ik mijn
vraag poëtisch mag formuleren, zou ik
u willen vragen : wanneer denkt u dat
1 januari valt ? (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Van Elewyck
heeft het woord.

**De heer J. Van Elewyck (op de tribu-
ne)** : Mevrouw de Voorzitter, mijn-
heer de Minister, geachte collega's,
één keer is geen gewoonte, maar voor
één punt van zijn overigens zeer
merkwaardige uiteenzetting wens ik
mij niet aan te sluiten bij wat collega
Van den Bossche heeft gezegd en een
lichtjes gewijzigde suggestie doen.

Wat de bewijslast voor de huurlasten
betreft is het natuurlijk perfect moge-
lijk te zeggen dat de regeringscom-
missaris, waarvan de heer Van den
Bossche heeft gezegd welke belangrij-
ke rol hij wel zou moeten kunnen ver-
vullen, ook op dat gebied zou moeten
kunnen nagaan of wat wordt voorge-
legd inderdaad aan de werkelijkheid
beantwoordt, U kunt zich moeilijk
voorstellen dat, vanaf bepaalde mid-
delgrote ondernemingen, voor elk van
de posten en voor elk van de rekenin-
gen, elk van de ongeveer zesduizend
huurders, het geheel van de boekhou-
ding zou moeten mogen doorgraven.
Dat is natuurlijk niet meer overzichtel-
lijk

Mijn uiteenzetting handelt natuurlijk
niet in hoofdzaak over dit punt. Aan-
sluitend bij wat collega Van den Bos-
sche heeft gezegd, wil ik toch uw aan-
dacht vragen voor de rechtszekerheid,
zowel van de huurders als van de er-
kende vennootschappen, meer be-
paald inzake de berekening van de
huurprijzen. Het besluit van uw Exe-
cutieve dateert van 7 november 1984.
Het is bekendgemaakt in het Belgisch
Staatsblad van 20 december 1984 en
gaat in op 1 januari 1985. In theorie
dienden in de periode tussen 20 de-
cember en 1 januari — waarin de
Kerst- en Nieuwjaarsdagen vallen —
alle erkende vennootschappen de
nieuwe huurprijs voor elk van de
huurders te berekenen en aan de
huurders mee te delen, zodat de be-
trokkenen nog vóór 1 januari de huur
zouden hebben kunnen betaald. Die
mensen dienden voorafgaandelijk k
dan nog alle documenten te bezorgen
onontbeerlijk om die nieuwe basis-
huurprijs te berekenen. Dat was na-
tuurlijk k onmogelijk.

Wat is er dus in de praktijk gebeurd ?
De huurders betaalden op 1 januari
hetzelfde bedrag dat zij op 1 novem-
ber en op 1 december hadden betaald.
In de loop van de maand januari heeft
men aan de hand van de binnengeko-
men formulieren, gebaseerd op het
belastbare inkomen van 1982, de be-
rekeningen gemaakt, de huurprijzen
bepaald en op het einde van januari
en het begin van februari de nieuwe
huurprijzen aan de betrokken huur-
ders kunnen meedelen. De huurders
hebben toen niet alleen de nieuwe

Van Elewyck

huur moeten betalen voor februari, maar daarenboven het verschil in plus of in min, ongeveer 60 procent plus en 40 procent min, bepaald in functie van de huur die zij voor december betaalden, voor januari berekend.

Voor heel veel mensen is dat niet altijd de eenvoudigste berekening. In veel gevallen gaat het om mensen die niet alleen financieel, maar ook sociaal hulp behoevend zijn.

Toen kwam uw nieuw besluit voor degenen die een verhoging gekregen hadden van meer dan 14 procent ingevolge het wegvallen van de abbatementen. In die groep zitten bijna uitsluitend mensen die een vervangingsinkomen genieten. Dat zijn natuurlijk alweer niet de mensen waarvan men mag veronderstellen dat zij het klappen van de administratieve zweep goed kunnen volgen.

Om te weten of men al dan niet de in uw besluit van 7 november 1984 voorgeschreven verhoging moest toepassen moest men overgaan tot een vergelijking tussen nieuwe cijfers, met name het bruto-belastbaar inkomen van 1980 en 1982, wat nieuwe documenten vergde. Voor ongeveer een derde van de gevallen moesten weer nieuwe documenten worden gevraagd bij de Diensten van de Directe Belastingen die niet zo enthousiast zijn om daarvoor hun medewerking te verlenen zodat men in vele gevallen herhaaldelijk moet aandringen om een antwoord te bekomen. Toen kon men pas overgaan tot de tweede herberekening. Uit het resultaat dat aan de betrokken huurders werd medegedeeld blijkt dat van de 60 procent die aan verhoging toe waren met ingang van 1 januari, ongeveer de helft een herziening van die verhoging krijgt.

Ik zet de feiten nog even op een rijtje. Zij moesten die herziening betalen met ingang van 1 januari. Op 1 februari kregen zij kennis van een nieuwe huurprijs. Ze hebben die moeten verrekennen met terugwerkende kracht van 1 januari. In de loop van de maand februari hebben zij een tweede herziening van hun huur gekregen en moesten toen weer nagaan hoeveel hun reële huur van 1 januari af zou be-

dragen, wat ze eventueel voor januari teveel hadden betaald, hoeveel de verrekening voor februari bedroeg en wat zij uiteindelijk vanaf maart moeten betalen.

Ik vestig er ook uw aandacht op dat in het basisbesluit van 7 november in feite drie evenwichten zijn ingebouwd. Ik discussieer niet over het principe daarvan; ik meen dat er daaromtrent eensgezindheid bestaat. De drie evenwichten betreffen ten eerste de verwarmingskosten, ten tweede, de huurlasten en ten derde de huur. Het percentage op de geherwaardeerde investeringen kan nochtans toch maar worden berekend wanneer men bij voorbaat een begroting kan opmaken. U heeft het over één procent verschil in huuropbrengst. Globaal kan dat in vele gevallen enkele miljoenen uitmaken. Hoe moet u nu vóór 1 januari gaan beslissen hoe uw basishuur zal worden berekend als u ze maar kan bepalen per individueel geval, met terugwerkende kracht via besluiten die maar in februari worden meegedeeld en die nog altijd niet in het Staatsblad zijn gepubliceerd. Deze vraag houdt rechtstreeks verband met de rechtszekerheid zowel van de vennootschappen als van de huurder.

Wat de huur zelf betreft meen ik niet dat dit de goede manier is om deze delicate materie te behandelen. U moet zich eens in de plaats stellen van de getroffen huurder of van de erkende vennootschappen, en zich realiseren dat de huurder die in vele gevallen — gelukkig maar — een bestendige opdracht heeft gegeven aan een of andere financiële instelling, die bestendige opdracht in een termijn van drie maanden drie keer moest wijzigen. Dat is volgens ons toch niet de wijze waarop men de rechtszekerheid van de huurder en van de erkende vennootschappen veilig stelt. Het benieuwt mij ook te weten op welke manier de vennootschappen, naar uw oordeel, het derde evenwicht, namelijk wat de huur betreft, in 1985 zullen moeten realiseren. Inderdaad, zij mogen de percentages niet met terugwerkende kracht, met ingang van 1 januari 1985, herzien.

Tot slot vestig ik er uw aandacht op dat, naar mijn gevoelen, in vele van de uitvoeringsbesluiten, waarover colle-

ga Van den Bossche sprak, te veel beroep wordt gedaan op de dringende noodzaak niet langs de Raad van State te gaan. Ik vrees dat er hier en daar nog wel enkele juridische knopen inzitten. De grote vraag is, indien voor bepaalde van die aspecten de Raad van State sommige artikelen van uitvoeringsbesluiten zou verbreken, wat er van de rechtszekerheid voor alle betrokkenen overblijft.

U heeft terecht consultaties ingezet. Men had dat echter vroeger kunnen doen. U weet trouwens dat dit onze basisidee was. Hoe dan ook, als u deze consultaties inzet, had u, naar ons gevoelen, daar ook de Raad van State moeten bij betrekken.

Het zal ons dan ook benieuwen van u te vernemen waarom voor deze delicate aangelegenheid, dit praktisch systematisch werd nagelaten.

De Voorzitter : Minister Buchmann heeft het woord.

Minister J. Buchmann (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, waarde collega's, wat de vragen betreft van collega Van den Bossche in verband met de huurwaarborgen, wordt het besluit in dit verband door de Executieve deze namiddag besproken. Hopelijk wordt dit besluit goedgekeurd, dat in de richting gaat van datgene wat u hebt voorgesteld. Het ligt inderdaad in de bedoeling de interesten op de waarborgen te kapitaliseren en op het ogenblik dat de huurder zijn woning verlaat, de afrekening te maken. De intrest die in aanmerking zou worden genomen, zou deze zijn die normaliter op het spaarboekje van de ASLK zou worden verleend.

Wat het verhaal en de privacy betreft, hebben wij gemeend met twee registers te moeten werken om te vermijden dat iedereen zou kunnen controleren of hij volgens zijn mening al dan niet benadeeld werd bij het toekennen van een woning. U stelt voor, mijnheer Van den Bossche, uitsluitend met nummers te werken.

De heer L. Van den Bossche : Ook met twee registers.

Minister J. Buchmann : Wanneer men uitsluitend met nummers zou werken, vraag ik mij af of men niet het risico

Buchmann

loopt dat men in feite geen controle meer kan uitoefenen. Inderdaad, wanneer wij bezwaren binnen krijgen, gaat het meestal om klachten van personen die zich vroeger hebben laten inschrijven dan een andere, die nu reeds een woning krijgt toegewezen. Op die manier zouden zij zich nog meer benadeeld voelen dan vandaag het geval is.

Ik wil nagaan of desgevallend in de toekomst misschien iets meer privacy kan worden toegekend. Wij lopen dan echter het risico dat het alleen nog om nummers gaat en men weinig of geen individuele controle meer heeft. Het verhaalrecht komt ook vandaag op de vergadering van de Executieve ter sprake.

Wat de huurovereenkomst betreft, hebt u het bezwaar geopperd dat dit probleem niet door de Executieve zou mogen worden behandeld. De type-huurovereenkomst is in feite een leidraad, aangezien op dit ogenblik elke vennootschap zijn eigen huurovereenkomst heeft. Ten einde iets duidelijker te zijn, hebben wij gemeend een type-overeenkomst te moeten opstellen die aan elke maatschappij zou worden overgemaakt. Aldus zou men in gans Vlaanderen op eenzelfde wijze kunnen werken.

Wat de huurlasten betreft, mijnheer Van den Bossche, hebt u het bezwaar geopperd dat vanwege de huurder geen controle mogelijk is. Uw collega, de heer Van Elewyck, was het met uw visie niet eens.

De heer L. Van den Bossche : Hij is een dissident !

Minister J. Buchmann : Om tussen de beide collega's een compromis te zoeken, hebben wij gemeend — en dat is trouwens in het besluit vermeld — een inzagerecht vanwege de huurder te moeten voorzien. Hij moet echter zelf het inzagerecht aanvragen. Op dit gebied zijn wij tegemoet gekomen aan uw bekommernis en ook aan deze van de heer Van Elewyck, dat men niet voor elke huurder een speciale afrekening zou moeten maken.

De heer Van Elewyck heeft bezwaren geuit in verband met de manier waar-

op wij na ons initieel besluit tot de huurprijsberekening gekomen zijn. Wij hebben met vrij ingewikkelde formules moeten tewerkgaan. Wat dit initieel besluit betreft en de huurreglementering moeten wij telkens bij de kleinste wijziging het advies van de NMH vragen. Dit betekent een tijdverlies van 14 dagen à drie weken. Dat is een van de redenen waarom de uitvoeringsbesluiten eerst vandaag zullen goedgekeurd worden en binnen enkele weken gepubliceerd.

Dan kom ik tot het evenwicht tussen de drie elementen waarmee een erkende vennootschap rekening moet houden voor de budgettering. Met deze nieuwe huurreglementering dienen een aantal nieuwe parameters gebruikt, waardoor het voor een erkende vennootschap zeer moeilijk is om voor 1985 de budgettering wat de huurder betreft behoorlijk te doen. U noch wij kenden de inkomens van de huurders. Wij hebben getracht een gedeelte te simuleren om na te gaan wat het als resultaat zou geven. Zoals door u aangehaald betalen 40 percent van de huurders vandaag minder. Voor degenen die meer moesten betalen bij de huurverrekening werd wel rekening gehouden met het netto belastbaar inkomen, maar eventueel onvoldoende abbatementen. Bij de tweede herberekening en bijsturing blijkt dus dat er weer 50 percent minder zullen moeten betalen.

Wij zijn de mening toegedaan dat wij met deze nieuwe reglementering die tot stand gekomen is in samenspraak met de erkende vennootschappen zelf en met de NMH, een budgettair evenwicht hebben bereikt wat de maatschappijen betreft en dat wij ervoor hebben gezorgd een meer sociale huurprijsberekening tot stand te brengen. Dit is ook het geval voor het verhaalrecht, de **toekenningsvoorwaarden** enzovoort. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mede namens de heer Van den Bossche zou ik even in het kort willen terugkomen op drie punten.

Ten eerste, wat betreft de modalitei-

ten in verband met de waarborg, verheugt het ons te vernemen dat een voorstel zou bestaan om de intresten te kapitaliseren. Er waren bepaalde documenten die, zoals u weet, via de BOB de ronde deden en waar een maandelijks aftrek van de huur in vermeld stond. Het verheugt mij dus dat daar een kentering in gekomen is. Ik wil u even voorrekenen dat dit een aftrek zou betekenen van gemiddeld 12,5 frank per maand. Dat is natuurlijk idioot omdat het voor 40 frank administratief werk zou meebrengen.

Ten tweede, het probleem van het verhaal en het beroep. Wij hebben geen enkel probleem met wat u inschrijft in verband met het verhaal. Het verhaal is ofwel ontvankelijk en gegrond, ofwel niet ontvankelijk, ofwel ontvankelijk en niet gegrond. Maar een beroep kan thans volgens mij nog altijd gaan zowel over de ontvankelijkheid als over de grond en daar stelt zich jammer genoeg nog altijd een probleem. Als men bij het beroep moet rekening houden met termijnen die bindend zijn en als er niet wordt gereageerd binnen die termijnen dan is het beroep automatisch ingewilligd. Ik geef u hierbij een praktisch voorbeeld.

Iemand heeft drie woningen in volle eigendom en kan dus niet ingeschreven worden in de registers. Die persoon dient verhaal in. Dat verhaal is duidelijk niet ontvankelijk. Daarop gaat hij in beroep en de termijnen voor beroep verlopen. Zijn beroep is dan automatisch ingewilligd ook al was zijn verhaal niet ontvankelijk. Mijn vraag is dan wat er verder gebeurt. Moet men betrokkene dan inschrijven ? Is de uitspraak in beroep dan sterker dan het basisbesluit van 7 november, of heeft het basisbesluit van 7 november voorrang ? Ik heb geen enkel probleem met een beroep tegen de kern van de zaak maar wel met een beroep tegen de ontvankelijkheid. Ik zou u toch willen vragen, vooral als dat beroep verbonden is aan bindende termijnen, met dat aspect rekening te houden.

Een derde en laatste punt betreft het probleem van de evenwichten voor 1985, en vooral het probleem van het evenwicht inzake de huren. De maatschappij, de erkende vennootschap,

Van Elewyck

die in november van vorig jaar, — wat het eindogenblik was waarop men normaal de begroting voor 1985 kan opmaken — had kunnen voorzien dat u eind januari een correctie zou aanbrengen aan het basisbesluit, dat dus einde november nog niet gekend was, bestaat niet en moet blijkbaar nog worden opgericht. Een goed beleid is aldus natuurlijk niet mogelijk, aangezien uw correctiebesluit maar dateert van einde januari 1985.

Het verschil in inkomsten bedraagt ongeveer 1,5 procent van de globale huurontvangst. Voor het al of niet bereiken van evenwichten is dat natuurlijk belangrijk want 1 à 1,5 procent kan miljoenen vertegenwoordigen. Zulks is onmogelijk van te voren te voorzien.

Mijnheer de Minister, de budgettering is onontbeerlijk, met dat principe stem ik in naar de toekomst toe. Inzake de budgettering voor 1985, waarvan de besluiten nog moeten worden gepubliceerd op 5 maart 1985, kan men evenwel niet zeggen dat men er al rekening mee had moeten houden bij het opstellen van de begroting in november van het vorige jaar. Zoiets mag of kan men van niemand verwachten.

Ik ben van oordeel dat u voor 1985, inzake het derde evenwicht, toch maatregelen zou moeten voorzien **zoniet** zal u op een bepaald ogenblik moeten uitleggen op welke wijze dat had moeten gebeuren en op welke manier men dat in de toekomst zou moeten doen.

Mevrouw de Voorzitter, gevolg gevend aan uw verzoek heb ik mijn betoog bijzonder kort gehouden.

De Voorzitter : Ik dank u daarvoor. Minister Buchmann heeft het woord.

Minister J. Buchmann : Wat het verhaal betreft, moet de kandidaat-huurder, die verhaal uitoeft, voldoen aan de toelatingsvoorwaarden. Iemand die eigenaar is van drie woningen is dus niet gerechtigd.

De heer J. Van Elewyck : Met andere woorden, u zegt dat, omdat hij niet beantwoordt aan de voorwaarden die

opgenomen zijn in het besluit van november 1984, hij geen verhaal heeft tegen het niet-ingeschreven zijn in het register. Welnu, dat staat niet vermeld in de teksten zoals die op dit ogenblik circuleren.

Minister J. Buchmann : Mijnheer Van Elewyck, blijkbaar beschikt u over fantastische fotocopieermachines.

De heer J. Van Elewyck : Ik ben nog altijd beroepsjournalist ; ik doe dus een beroep op het beroepsgeheim.

Minister J. Buchmann : Er circuleren inderdaad vrij veel teksten. Nochtans is het eenvoudig ; wanneer iemand niet gerechtigd is, dan is zijn verhaal onontvankelijk en is beroep niet meer mogelijk. Het door u aangehaalde voorbeeld kan niet plaatshebben. Iemand met een inkomen van vijf miljoen frank die een aanvraag zou doen en geweigerd worden, kan niet daartegen in beroep gaan.

De heer J. Van Elewyck : Ik had u nog een vraag gesteld in verband met de huren, mijnheer de Minister.

Minister J. Buchmann : Wij hebben een correctie uitgevoerd, maar wat de begroting betreft maakt dat weinig of niets uit. De circulaires werden pas in december rondgestuurd, wat voor een budgettering moeilijk was. Het probleem zou zich altijd hebben voorgedaan omdat wij met nieuwe parameters zijn gestart, dus met een aantal onbekenden, waardoor dat probleem moeilijk een oplossing kan krijgen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Gabriels tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de waarde van het Plateau van Kastert te Riemst en de maatregelen om dit gebied bij prioriteit aan te kopen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Gabriels tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening,

Landinrichting en Natuurbehoud, over de waarde van het Plateau van Kastert te Riemst en de maatregelen om dit gebied bij prioriteit aan te kopen.

De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriels (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het Plateau van Kastert in de gemeente Riemst mag worden gerekend tot één van de meest waardevolle natuurgebieden in ons land. Het gebied is sinds 27 november 1978 beschermd als natuurgebied en op het gewestplan kreeg het de bescherming als natuurreservaat.

De enige waarborg om het gebied voor de toekomst te beschermen is de aankoop of de onteigening ten algemene nutte. In dit verband wens ik de problematiek van de mergelontginning in een breder kader te plaatsen, omdat er op internationaal vlak een aantal ontwikkelingen gaande zijn, die de voortbestemming van het gebied kunnen bedreigen.

De mergelontginning is in België in feite beperkt tot twee belangrijke streken, namelijk de streek van Wezet, waar de bedrijven CBR NV, ENCI België NV en CPL NV actief zijn, en de streek van Doornik. In de omgeving van Riemst, namelijk te Maastricht, is de NV ENCI actief, die tot 1991 mag afgraven op de Sint-Pietersberg in Maastricht.

De problematiek van de mergelontginning heb ik steeds van nabij gevolgd. Wat mogelijk een lokaal probleem kan lijken is evenwel van nationaal belang, omdat de ontginning sterk geconcentreerd is. In Vlaanderen is momenteel geen enkele open groeve, die dienst doet voor ontginning van mergel, die gebruikt kan worden voor de produktie van cement.

De problemen in de gemeente Riemst zijn momenteel niet actueel, maar zullen op korte termijn op het terrein van de ontginning aan Waalse zijde wel actueel worden. De NV CBR en de NV ENCI België hebben enkele jaren geleden namelijk de groeve, gelegen onder de gemeente Eben Emael,

Gabriels

geopend. Deze groeve levert de grondstof voor een nieuwe oven, gelegen in Lixhe, waarvan 70 ten honderd van de produktie afgevoerd wordt naar Nederland, bestemd voor de NV ENCI te Maastricht.

Door een financiële kapitaalinjectie heeft de NV CBR te Brussel de NV ENCI België opgericht. Immers, de bedrijven NV ENCI en NV CBR zijn in feite in handen van dezelfde eigenaars.

Op het gebied van de ruimtelijke ordening gaan zich op korte termijn problemen stellen aan Vlaamse zijde. Alhoewel CBR de bedoeling heeft gehad via het gewestplan Tongeren — Sint-Truiden belangrijke delen van de deelgemeente Zichen-Zussen-Bolder voor te behouden voor afgraving, wat bovendien onderstreept wordt door voortdurende aankoop van landbouwgronden, heeft het gewestplan op Limburgse zijde evenwel en gelukkig deze gebieden beschermd als landbouwgebied.

Welke gevolgen heeft dit voor Vlaamse zijde :

a. Er is tot op heden geen enkele studie, die aangetoond heeft wat de gevolgen van deze afgraving zijn voor de watervoorziening en de drinkwateraanvoorziening voor Limburg. Immers, deze regio vormt een belangrijk waterwingebied.

b. Op niet al te lange termijn zal de groeve aan de rijksweg 17 komen, waardoor deze rijksweg zal moeten omgelegd worden. Hierdoor ontstaat er twee belangrijke problemen. De huizen, gelegen langs deze rijksweg, komen dicht bij de afgravingszone te liggen, waardoor het gevaar van scheuren enzovoort zeer reëel zal worden.

Op nauwelijks 800 meter afstand ligt de deelgemeente Zussen, die bekend is voor haar broze ondergrond omwille van de eeuwenlange winning van mergel in de ondergrond, waardoor een labyrint van gangen is ontstaan. Verder ligt op het gewestplan Tongeren — Sint-Truiden in de onmiddellijke omgeving een woonuitbreidingsgebied.

Het verleggen van de rijksweg 17 kan alleen geschieden via Vlaams grondgebied. Met andere woorden, vanuit standpunt van ruimtelijke ordening spelen hier een groot aantal problemen, die in de nabije toekomst zeer actueel zullen worden.

c. Door het ruilverkavelingscomité zijn in het Waalse gebied, bestemd voor afgraving, belangrijke investeringen gedaan voor het gebied te verkavelen. Dit is blijkbaar een nutteloze investering geweest.

d. Welke negatieve invloeden heeft een open groeve van dergelijke omvang op de volksgezondheid in het algemeen ?

e. Welke eisen zal CBR gaan stellen als men namelijk de Limburgse grens zal benaderen om het gebied aan Waalse zijde af te graven ?

Hoe kan men dit gebied herstructuren zonder aanlimburgse grond te raken ?

f. Welke garanties zijn er ingebouwd dat men niet zal raken aan de Limburgse landbouwgronden ?

g. Welke weerslag heeft de onteigening op Vlaamse boeren, die in Eben Emael gronden uitbaten ?

Op het Plateau van Kastert spelen bovendien nog problemen, omdat men namelijk op Luikse zijde, namelijk het zuidwestelijke punt op het gewestplan, Luik weerhouden heeft voor afgraving. Gaat men hier aan Luikse zijde toegeven, dan betekent dit een enorme vernieling van het landschap dat niet gebonden is aan de Vlaams-Waalse grenzen.

Kortom, mijnheer de Minister, er stellen zich zeer veel problemen die betrekking hebben op aspecten met ruimtelijke ordening, grondstoffenbeleid, afgravingsaspecten, enzovoort.

Tweede element is het Plateau van Kastert. Het Limburgse deel werd geklasseerd als landschap op 27 november 1978. Het Luikse deel van dit waardevolle natuurgebied werd op 16 december 1981 beschermd. Bescherming is een eerste stap. Aankoop van het hele gebied is de meest aangewezen en meest logische volgende stap.

Naast de Hoge Venen mag de Sint-Pietersberg worden gerekend tot een van de waardevolste natuurgebieden in België. Soms is men in bepaalde kringen geneigd om dit van elk natuurgebied te zeggen. In dit geval is het predikaat uitzonderlijk echter volledig op zijn plaats.

Het Lisec heeft indertijd een studie opgesteld over de meest belangrijke natuurgebieden in Limburg. De Sint-Pietersberg stond daarbij op de eerste plaats.

Door de Commissie voor Ontgrondingen werd indertijd een rapport opgesteld over de mergelontginning in Zuid-Limburg. De Commissie was unaniem in haar oordeel.

Het Plateau van Kastert draagt een flora en een vegetatiepatroon dat uniek en onvervangbaar is voor Noord-West-Europa. Men raadplege de heruitgave van het basiswerk „De Sint-Pietersberg” van de Maastrichtse ingenieur Van Schaik, aangevuld met een uitgebreide actuele stand van zaken over dit gebied. Alle specialisten zijn het erover eens : dit gebied en uitgerekend het Plateau van Kastert is onvervangbaar en in feite het laatste meest complete onderdeel van de Sint-Pietersberg.

De studie, in 1982 gepubliceerd in opdracht van het Vlaamse Gewest door Lisec en KUL, is op dit vlak misschien wel de meest recente visie. Op nationaal vlak vormt Kastert een essentieel compliment van het krijtdistrict in de provincies Limburg en Luik. Op het vlak van de provincie Limburg vormt het gebied van Kastert het meest waardevolle terrein op de uiterst beperkte Limburgse krijtbodem en tevens het mooiste heuvel- en rotslandschap van de provincie. De uitgebreide flora en fauna zijn wijd en zijd bekend.

Kastert speelt bij de cementboeren een strategische rol. Ogenschijnlijk is dit niet zo. Maar de bedrijven CBR en ENCI weten wel beter. Vlaanderen heeft de morele plicht om dit gebied voor het nageslacht te redden.

Wat van de zijde van Nederland is gebeurd op het vlak van de Sint-Pietersberg, tart elke verbeelding. Deze poli-

Gabriels

tiel van afgraven is in geen enkel opzicht aanvaardbaar in ons land.

De bedreiging blijft bestaan dat dit gebied zal worden **verlapt** aan de Nederlandse dochter van CBR te Maastricht, die op nauwelijks enkele honderden meters ervan gelegen is.

De tactiek in dit verband toegepast is bekend. Hij werkt sluipend en langzaam, namelijk eerst een degradatie om vervolgens het gebied te kunnen inpalmen. Alleen een onteigening ten algemene nutte is hier op zijn plaats; niet om af te graven, zoals vaak gedaan wordt, maar wel om dit gebied voor de toekomst te bewaren. **Kaal-kapping** in een beschermd natuurgebied wordt door Luikse rechtbanken goedgepraat. B eheersplannen die opgesteld worden, zijn blijkbaar niet meer dan een vodge papier voor de eigenaar CBR. Het meest recente voorbeeld is het overtreden van dit beheersplan onder het toezien van een ambtenaar van Waters en Bossen. Dankzij de kordate inzet van het Gemeentebestuur van Riemst is er de jongste jaren een strenger toezicht ontstaan op het naleven van regels die voortvloeien uit de bescherming van het gebied. Met andere woorden, de eigenaar CBR zoekt steeds andere wegen om het gebied te degraderen.

De Minister zou aan de Vlaamse Executieve dringend kunnen voorstellen om dit gebied in zijn totaliteit aan te kopen. Wat belet de Minister om bij zijn Waalse collega's aan te dringen dezelfde stappen te ondernemen?

Naast de absolute bescherming moet dringend werk worden gemaakt van de aankoop van dit gebied. Daarbij kunnen drie partijen een rol spelen, namelijk de gemeente, de provincie en het Vlaamse Gewest.

Mijnheer de Minister, wij weten dat u de jongste jaren inspanningen hebt gedaan om natuurgebieden aan te kopen. Wij appreciëren dit. Vorig jaar is men evenwel om budgettaire redenen een beetje ter plaatse blijven trappen. De aankoop van dit gebied zou een stimulans kunnen zijn. Eén van Vlaanderens belangrijkste natuurmonumenten moet toch worden gered.

Op deze wijze zou de eis, die in september 1979 op de nationale natuurbeschermingsdag door meer dan 5.000 deelnemers werd geuit, eindelijk kunnen worden verwezenlijkt.

Mijnheer de Minister, ik wilde u graag tot besluit van deze interpellatie enkele vragen stellen.

1. Welke stappen werden tot op heden gezet door uw Departement in verband met de aankoop van dit gebied?

2. Op welke termijn zal de Minister definitief uitsluitsel geven over de aankoop van dit gebied?

3. Zijn er reeds onderhandelingen gevoerd met de eigenaar, namelijk de CBR, om dit gebied te kopen? Welk standpunt neemt de NV CBR op dit vlak in?

4. Welke kredieten zijn er in 1985 en volgende jaren vrijgemaakt om de aankoop te realiseren?

5. Wanneer de eigenaar weigert om dit gebied te verkopen, zal de Vlaamse Executieve dan besluiten dit gebied te onteigenen ten algemene nutte wegens de natuurwetenschappelijke waarde van dit gebied?

6. Welke natuurgebieden in Vlaanderen zijn reeds ten algemene nutte onteigend wegens hun natuurwetenschappelijke waarde?

7. Is eveneens de mogelijkheid onderzocht om de aankoop mede te laten geschieden door de Gemeente Riemst en de Provincie Limburg? Welke gesprekken zijn hierover reeds gevoerd met de respectievelijke besturen?

8. Onderschrijft de Minister dat de studie, gemaakt in opdracht van het Vlaamse Gewest door Lisec en KUL, over de Sint-Pietersberg in feite de doorslag moet geven om dit gebied aan te kopen?

9. Is de Minister op de hoogte van de problemen die zich voordoen op het vlak van ruimtelijke ordening en leefmilieu door de afgraving aan Waalse zijde, grenzend aan de Gemeente Riemst? Welke gesprekken zijn hierover reeds gevoerd met de Waalse provinciale en gewestelijke autoritei-

ten en met het Gemeentebestuur van Riemst?

10. Welke contacten hebben tot op heden plaatsgevonden met de Nederlandse autoriteiten in verband met de afgravingen in Margraten, die voor de toekomst mogelijk worden gepland?

11. Welke onderhandelingen hebben tot op heden plaatsgehad met de NV CBR over de bestemmingswijziging van het gewestplan Tongeren - Sint-Truiden? Welk standpunt zal de Minister innemen wanneer van de zijde van CBR het verzoek zou komen om namelijk bepaalde gedeelten op het gewestplan Tongeren - Sint-Truiden te wijzigingen in ontginningsgebied?

Welk standpunt zal de Minister innemen wanneer van Luikse zijde op het zuidwestelijke gedeelte van het Plateau van Kastert zou worden begonnen met afgraving ten behoeve van de cementindustrie?

Welk standpunt zal de Minister innemen wanneer er sprake zal zijn om een omlegging te realiseren van rijksweg 17 op Vlaams grondgebied, namelijk in de gemeente Riemst-deelgemeente Zichen-Zussen-Bolder? Denkt de Minister niet dat de leefbaarheid van de deelgemeente Zichen-Zussen-Bolder in gevaar zal komen wanneer blijkt dat de afgravingen opschuiven in de richting van de grens met Limburg?

12. Welke einddatum stelt de Minister voorop om te bepalen op welke termijn de aankoop van het gebied rond moet zijn?

13. Mogen wij tot slot vernemen of er reeds stappen worden ondernomen om de gewestplannen te herzien? Welke procedure wordt hiervoor gevolgd en welke termijnen zijn er vastgelegd om tot wijziging over te gaan?

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, ik kan het geachte lid mededelen dat :

1. Aan de Administratie werd opgedragen de beschermingsmogelijkheden en de aankoop door de overheid en/of de erkenning als natuurreser-

Akkermans

vaat nader te onderzoeken. Op basis van het verslag van de Administratie heb ik op 6 december 1984 opdracht gegeven om, gelet op de waarde van het gebied en met verwijzing naar de prioriteitenlijst voor aankoop van natuurgebieden in Limburg, de verwervingsprocedure te activeren.

2. Uit het schattingsverslag van het Comité tot Aankoop en het advies van de Inspectie van Financiën zal blijken of de aankoop door het Vlaamse Gewest gerealiseerd kan worden binnen het raam van de begrotingsmogelijkheden.

3. De onderhandelingen met de eigenaar gebeuren door het Comité tot Aankoop. Over het standpunt van de eigenaar kan ik op dit ogenblik geen gegevens mededelen. Wel is bekend dat de eigenaar zich vroeger heeft verzet tegen de rangschikking van het Plateau van Kastert als beschermd landschap.

4. Op de begroting van het Vlaamse Gewest voor 1985 heeft de Vlaamse Raad op artikel 71.60 een krediet van 100 miljoen goedgekeurd bestemd voor de aankoop van bossen, viswaters en natuurgebieden in het Vlaamse Gewest. De vastlegging van een krediet voor de aankoop van het Plateau van Kastert binnen het genoemde begrotingsartikel zal kunnen gebeuren op basis van het schattingsverslag en het advies van de Inspectie van Financiën.

De begrotingen zijn op jaarbasis. De kredieten voor 1986 en volgende jaren zijn op dit ogenblik niet gekend en dienen op basis van een ontwerp-begrotingsdecreet goedgekeurd te worden door de Vlaamse Raad.

5. Indien met de eigenaar geen akkoord bereikt wordt over de verkoop kan de Vlaamse Executieve op grond van artikel 6, laatste lid van de wet op het natuurbehoud van 12 juli 1973 beslissen onroerende goederen door onteigening ter algemene nutte te verkrijgen voor de oprichting van een natuurreservaat.

6. In het Vlaamse Gewest werden het Neigembos te Ninove door middel van het besluit van 17 oktober 1974 en

de **IJzermondig** te Nieuwpoort ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1984 onteigend.

7. Zowel de Provincie Limburg, bij motie van 25 oktober 1984 van de provincieraad, als de Gemeente Riemst, bij motie van 10 oktober 1984 van de gemeenteraad, hebben bij de Vlaamse regering aangedrongen op een verwerving door het Vlaamse Gewest.

8. De studie waarnaar het geachte lid verwijst is een onderdeel van het BTK-project Natuurbehoud dat bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in samenwerking met de universiteiten is uitgevoerd. De daarin tot stand gekomen prioriteitenlijst is voor de aankoop van natuurgebieden in het Vlaamse Gewest wordt gehanteerd als werkdocument voor het beleid en is mede betrokken geweest bij mijn onder punt 1 vermelde beslissing om de verwervingsprocedure voor het Plateau van Kastert te activeren.

9. Een afgraving aan Waalse zijde, grenzend aan de Gemeente Riemst, dient overeenkomstig de voorzieningen van het gewestplan Sint-Truiden - Tongeren te worden beperkt tot de provinciegrens. Op het vlak „ruimtelijke ordening en leefmilieu” blijft het Vlaams-Limburgs grondgebied aldus intact. Voor zover mij bekend zijn recent hieromtrent geen officiële gesprekken gevoerd.

10. Met betrekking tot afgravingen in Margraten hebben evenmin recent officiële contacten plaatsgevonden. Ter zake wens ik evenwel te verwijzen naar mijn antwoord op uw parlementaire vraag nr. 80 dd. 30 maart 1983. Hierin werd onder andere het volgende gesteld: „In het kader van de ruimtelijke ordening verlopen de besprekingen voor grensoverschrijdende problemen via de Belgisch-Nederlandse-Luxemburgse Unie, waarin een Bijzondere Commissie voor de Ruimtelijke Ordening bestaat. Het probleem van de mergelwinning is ter sprake gebracht in de Commissie Oost, een Subcommissie van de voornoemde Bijzondere Commissie voor de Ruimtelijke Ordening, meer bepaald naar aanleiding van de bespreking van het ontwerp-gewestplan

Sint-Truiden - Tongeren.

Tevens werd dit probleem ter sprake gebracht in het kader van de Benelux naar aanleiding van de bespreking van de grensoverschrijdende landschapsparken zoals het Mergelland en de grensoverschrijdende natuurgebieden”.

11. Met de NV CBR hebben recent geen officiële onderhandelingen plaatsgehad over een bestemmingswijziging van het gewestplan Sint-Truiden - Tongeren.

Uw vraag welk standpunt ik zal innemen indien CBR een dergelijk onderzoek zou indienen, is voorbarig. Thans is en blijft het gewestplan rechtsgeldig.

Voor mogelijke afgravingswerken op Luiks grondgebied ben ikzelf, noch de Vlaamse Executieve en/of Raad bevoegd. Uw vraag omtrent een mogelijke omlegging van rijksweg 17 is eveneens voorbarig. Mogelijke afgravingen in de richting van de grens met Limburg hebben mijns inziens geen directe invloed op de leefbaarheid van de deelgemeente Zichem-Zussen-Bolder.

12. De einddatum voor de afhandeling van een aankoopprocedure is moeilijk vooraf te bepalen en hangt bij een onteigening af van de procedure bij de rechtbank.

13. Tot op heden worden geenszins stappen ondernomen om globaal de gewestplannen in herziening te stellen. De te volgen procedure en de eraan gekoppelde termijnen zijn dezelfde als deze welke werden gevolgd bij het tot stand komen van de gewestplannen. Voor nadere detaillering verwijs ik naar de wet op de ruimtelijke ordening.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Gabriels tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over

problemen van ruimtelijke ordening rond de spoorlijn Genk-Maasmechelen en het superstort in Bilzen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Gabriëls tot de heer A. Kermans, **Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud**, over problemen van ruimtelijke ordening rond de spoorlijn Genk-Maasmechelen en het superstort in Bilzen.

De heer Gabriëls heeft het woord.

De heer J. Gabriëls (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, over de twee problemen, die het voorwerp zijn van deze interpellatie, ben ik al herhaalde malen tussenbeide gekomen zowel in de kamer als de kamercommissie voor Verkeerswezen, als in de Vlaamse Raad.

Ik wil me dan ook vandaag beperken tot een soort actualisatie. Eerst is er het probleem van de spoorweg Genk-Maasmechelen. Iedereen, die het probleem van nabij volgt, vreest dat door het pingpongspel inzake bevoegdheden en verantwoordelijkheden een oplossing steeds verder vooruit geschoven wordt.

Reeds in 1978 interpelleerde ik de toenmalige Minister van Verkeerswezen over deze aangelegenheid. Een regio van meer dan 100.000 inwoners had recht op treinvervoer, zeker toen geruchten de wereld ingestuurd werden dat de lijn Hasselt-Eisden zou worden ontmanteld. Als de dag van gisteren herinner ik me de reactie van Minister Chabert, die 's anderendaags reeds een rechtzetting op mijn persconferentie eiste in het TV-journaal. De sluiting van Hasselt-Eisden zou niet plaatsgrijpen.

Amper een 4 à 5-tal jaar later was alles toe en nu is zelfs vorig weekend het station van Eisden afgebrand.

De rechtzetting van de Minister was dus enkel politieke raddraaijerij. Heel het scenario, dat ik toen vooropstelde, is gevolgd geworden, namelijk eerst de rendabele ritten afschaffen waardoor de argumentatie om de lijn volledig te sluiten alle kracht werd bijgezet.

Ik heb na de gedeeltelijke ontmanteling in de Regionale Commissie voor Vervoer Entiteit Limburg gevocht voor die lijn en een unaniem advies bekomen dat de lijn niet zou worden gesloten vooraleer de principiële beslissing over de lijn Genk-Maasmechelen zou zijn gevallen.

De NMBS kreeg dan de opdracht de verschillende mogelijkheden te onderzoeken. Die studie wees dan zelfs op een rendabele exploitatie van de lijn Genk-Maasmechelen. Dus dachten we, nu is de zaak rond. Tot de gemeente Genk ging dwarsliggen. Zij wensten geen doortrekking van het kopstation naar het Maasland. Ongehoorbaar, hun verzet, zagezegd uit ecologische overwegingen.

Heel Genk is één wirwar van wegen enzovoort en nu een spoorlijn met beperkte visuele hinder moet aangelegd worden is het plots alarm geblazen. Niet te geloven zonder meer. Maar goed, intussen heeft men alles op de lange baan kunnen schuiven.

Want waar de NMBS een positieve principiële beslissing heeft genomen, verschuilt Minister de Croo zich achter uw getalm om het licht op groen te zetten voor deze toch ook ecologisch belangrijke zaak, met name een spoorverbinding naar het Maasland.

Nu weet ik wel dat u, mijnheer de Minister, zult antwoorden dat een milieu-effect-rapportering enzovoort noodzakelijk is. Voor veel zwaardere belastende ingrepen als Phillips Petroleum, de Noord-Zuidverbinding, de grindexploitatie, enzovoort, is dat nooit nodig. Voor een beperkte inname van grond voor een spoorlijn blijkbaar wel. Ik vraag me echter af of hier niet het gemeentelijk politiek spel wordt doorgetrokken op regeringsniveau. Ik zou willen dat ik ongelijk krijg met die mening. Nochtans heeft uw antwoord op een vorige interpellatie ter zake mij verontrust.

Dat een regio van 100.000 mensen, die binnenkort wel geluidsoverlast van het vliegveld van Beek cadeau krijgt, in de kou wordt gezet kan echt niet langer.

Ik zou dan ook willen vragen dat binnen dit en enkele maanden — maxi-

mum twee — alle vooronderzoeken achter de rug zijn, zodat de principiële gunstige beslissing van Verkeerswezen kan uitgevoerd worden in de begroting van 1986. Het is voor het Maasland echt 5 vóór 12.

Mijn concrete vragen zijn dan ook de volgende.

1. Hoe zit het met de milieu-effect-rapportering rond de spoorlijn Genk-Maasmechelen ?
2. Wat wijzen de voorlopige resultaten uit ?
3. Voor wanneer voorziet de geachte Minister de afsluiting van deze studie ?

In de tweede plaats is er het probleem van het superstort in Limburg. Ik weet dat deze problematiek voor een groot deel onder de bevoegdheid van Minister Lenssens valt. Minister Lenssens antwoordde onlangs op een vraag van collega Vanvelthoven dat vóór de keuze van Bilzen een 20-tal plaatsen waren onderzocht.

Minister Lenssens heeft vorige donderdag een hele delegatie van Bilzen plus parlementairen ontvangen en beloofd een nadere studie te verrichten. Ik wil hier niet over de stortproblematiek uitweiden, maar de weerslag op de ruimtelijke ordening is natuurlijk een feit.

Aan Minister Lenssens heb ik op 13 december 1984 in de Vlaamse Raad een aantal vragen gesteld. Deze vragen gelden grotendeels ook voor ruimtelijke ordening en daarom stel ik ook aan u, mijnheer de Minister, volgende vragen.

Hoe is het te verklaren dat er een volledig gebrek aan openheid is bij zowel uw medewerkers als bij de OVAM en andere diensten, die betrokken zijn bij de planning van deze storten ?

Hoe valt het te verklaren dat er geen enkel openbaar onderzoek verricht wordt naar de inplantingen van deze superstorten ?

Ligt het in de bedoeling om naast deze superstorten ook mono-storten tot stand te brengen, die bepaalde afvalstoffen zullen opvangen ?

Hoe kan men een goede controleur en

Eindopmerking bij de interpellatie van SP-Volksvertegenwoordiger L. Van den Boscche tot Minister J. Buchmann (PVV) over de uitvoeringsbesluiten inzake sociale huisvesting : „Mijnheer de Minister, indien ik mijn vraagpoëtisch magformuleren, zou ik u willen vragen : wanneer denkt u dat 1 januari valt ?”

tegelijkertijd aanvrager zijn van een superstortplaats ? Welke garanties zijn er hier ingebouwd voor controle ?

Welke voorbereidende studies, door wie uitgevoerd, zijn er momenteel voor Vlaanderen in verband met de inplanting van deze superstortplaatsen ? Welke opdrachten heeft de Mi-

nister tot op heden gegeven in verband met de inplanting van deze stortten, op welke plaatsen ?

Is het niet fundamenteel en zonder meer vanaf het begin noodzakelijk om een uitgebreide MER tot stand te brengen alvorens tot inplanting van welk stort dan ook op welke plaats dan

ook over te gaan ?

Waarom wordt voor Limburg de inplanting van Bilzen vooropgesteld ? Welke andere plaatsen zijn gekozen geweest en niet goed bevonden op basis van welke criteria in Limburg voor inplanting van een superstort ?

Hoe is landschappelijk een stort van dergelijke omvang te verantwoorden?

waarom kiest men niet de gemeente Genk als centrale plaats voor het inplanten van en stort, omdat hierin tevens de grootste vervuilers zijn gelegen ?

Hoe valt het te verklaren dat de Gemeente Bilzen één van haar belangrijkste industrieterreinen moet opofferen omwille van de inplanting van een stort ?

Welke aanvragen lopen momenteel in Limburg en in de andere provincies in verband met het oprichten van stortten, hetzij voor huishoudelijke afval hetzij voor industriële afval, al dan niet in mono vorm ?

Is het juist dat EBES Langerlo te Genk een uitgebreide milieu-effectrapporteringsstudie heeft laten maken en dat de resultaten hiervan alles behalve gunstig zijn voor de inplanting van een monostort ?

Ik weet wel dat u op deze resem vragen gaat antwoorden : „Dat is mijn collega Lenssens”. Gedeeltelijk gaat dat op, alhoewel specifiek voor u drie vragen overblijven. Daarop had ik gaarne een concreet antwoord.

1. Welk advies gaf uw Administratie inzake de inplanting van het superstort op het grondgebied van de Gemeente Bilzen? Uit een antwoord van Minister Lenssens op een parlementaire vraag blijkt dat de adviezen enkel van de GOM-Limburg, van Genk, van Bilzen, van de Dienst voor de Scheepvaart en van het Ministerie van Financiën kwamen. Waar bleef het advies van Ruimtelijke Ordening ?

2. Is er ook op het vlak van ruimtelijke ordening geen vergelijkende studie nodig omtrent de 20 door Leefmilieu onderzochte plaatsen ?

3. Welke stappen onderneemt Ruimtelijke Ordening om de weerslag van

Gabriels

ongeacht welk stort ook voldoende af te schermen ? Het is immers niet enkel een kwestie van leefmilieu maar ook van ruimtelijke ordening.

Mijnheer de Minister, ik hoop dat u ook in het kader van een degelijk ruimtelijk beleid zwaar zult **doorwe-**gen, opdat niet een gemeente wordt gekozen uit politieke redenen maar op basis van een objectieve en niet vooringenomen studie. Minister Lenssens heeft daar opdracht toe gegeven. Ik hoop dat Ruimtelijke Ordening daar zeer actief kan en zal in **meespelen !**

Het is meer dan tijd dat paal en perk wordt gesteld aan de ruimtelijke verloedering van Limburg en Vlaanderen.

Mijnheer de Minister, ik zou willen eindigen met een beeldspraak : „Laat de trein naar het **Maasland** bollen, maar steek al uw energie in het stopzetten van de trein van ongeoorloofde aantastingen op onze omgeving ! **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, voor punt 1 tot en met 3 kan ik het volgende antwoorden : ingevolge de coördinatievergadering van 22 maart 1984 werd op 5 april 1984 de Minister van Verkeerswezen verzocht een milieu-effecten-rapport in de brede zin, alsook een prioriteitenrapport en zijn beleidsopties openbaar vervoer voor de streek voor te leggen.

Spijtig genoeg werd tot op heden geen gevolg gegeven aan dit verzoek en bleef het dossier in beraad.

Uw vragen naar zowel de voorlopige resultaten als naar de afsluiting van de studie dienen aldus gesteld aan de Minister van Verkeerswezen.

De heer J. Gabriels : Mijnheer de Mi-

nister, tijdens de bespreking van de begroting van Verkeerswezen in de Kamercommissie, heb ik deze vraag aan Minister De Croo gesteld. Hij speelt de bal terug op u. Indien ik u echter goed heb begrepen dan moet eigenlijk alles vertrekken bij Minister De Croo ?

Minister P. Akkermans : Ja, wij hebben hem verzocht een milieu-effect-rapport te maken. Dat is nog altijd niet gebeurd.

De heer J. Gabriels : Minister De Croo heeft in de Commissie gezegd dat hij wacht op de resultaten van Minister Akkermans.

Minister P. Akkermans : Ik moet dat rapport niet maken. Het is voor zijn sector. Ik zeg dus duidelijk dat ik hem op 5 april 1984 heb verzocht een milieu-effecten-rapport in de brede zin, alsook een prioriteitenrapport en zijn beleidsopties openbaar vervoer voor de streek voor te leggen.

Het zou natuurlijk gemakkelijker zijn mocht mijn maxi-decreet gestemd zijn, waar ik duidelijk de facetten ruimtelijke ordening prioriteit geef en iedere sector verplicht het facet ruimtelijk te ordening nader te belichten alvorens zij kunnen overgaan tot inplantingen.

Met betrekking tot uw vierde vraag dient gesteld dat de stede houdende organisatie van de stede bouw en de ruimtelijke ordening, geen reglementering op de bevuiling bevat.

Zoals u hebt gezegd behoort deze materie tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu.

Punt 5 : aan AROL — Planning en Coördinatie en aan het Bestuur van Ruimtelijke Ordening is tot op heden geen advies gevraagd over de inplanting van dit superstort. Het plan van de industriële afvalstoffenstorten voor Vlaanderen is eveneens niet aan deze diensten overgemaakt.

Punten 6 en 7 : het is evident dat ook

vanuit de Ruimtelijke Ordening, die de coördinatie van het bodemgebruik en de bodembestemming verzekert, het opzet zelf met eventuele **alternatieven** moet onderzocht worden.

Eerstdaags wordt aan de „provinciale coördinatoren” van AROL, het verzoek gericht om elke storta aanvraag te laten adviseren door onze verschillende provinciale diensten om alzo een gecoördineerd advies te kunnen uitbrengen. Tevens zullen de „provinciale coördinatoren” uitdrukkelijk verzocht worden een stortverbod op te leggen, wanneer er enkel een **exploitatievergunning** afgegeven is en geen bouwvergunning. **(Applaus)**

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende openbare vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? **(Instemming)**

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 17.50 uur.**